உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அகண்ட பரிபூரணசச்சிதானந்த ஸாக்ஷாத்கார [illegible]

பரமசிவனார் பார்வதி [illegible] அருளிய

நிஷ்டாநுபூதி - மூலம்

இஃது

திரு [illegible] அவர்கள்,

ஆறுமுகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இ [illegible] வேதாந்தாசாரியராகிய

திருமூலமரபிலெழுந்தருளிய

முத்துராமப்பிரம்மதேசிகர்

[illegible]

இளவரசுபட்டம் [illegible] ஆகிய

முத்துகிருஷ்ணப்பிரம்மத்தினால்

[illegible] மாகப்பகுத்து

நூதனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட

உரையுடன்

திருவநந்தபுரம்

சோமசுந்தர சுவாமிகளால்

பரிசோதித்தபடி திக்ஷிணைக்கச்

சிதம்பரம்

குருநாதசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

நுங்கம்பாக்கம்

அருணகிரி முதலியார்

அவர்களது

அம்பாள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

௧௮௯௨

1977

This book belongs to

Balakrishna Naik

Vaccinator

Municipal Hospital

Kumbakonam

சிறப்புப் பாயிரம்

—(*)—

நேரிசை ஆசிரியப்பா

மணிதிகழ் பைம்பூண் வானவர் பெருமான் [illegible]
அணிகிளர் வச்சிரக் கரை யமர்க் குவென் பதனு
மனையிருந் திருக்கு மன்னுயிர் தாங்க
நிலைநிறுத் தாக்க நெடுமை சான்றோ
ஆருஞ் செய [illegible] நிலையுஞ் சுடர்வான்
எயவா [illegible] இனிதிகழ் தூயர்கள்
மருளியல் [illegible] ளன்று முதிரு [illegible]
பெரு [illegible]
ஆன்ற மலைநிலை காக்கெழு [illegible] நறுந்
கன்றுவினைக் குழைக்கமர்நில் [illegible]
[illegible] றுக்காய்ச் சேகாவ லார்வரு
மூதுக்கண் [illegible] முகதோக்கிக் கோர்
வெண்ணெய்ப்பா நவரும் பெண்ணனைமா மகளிரின்
[illegible] கோரணி பமபோற் சூழ் மமசெயுறு
தொக்குறி [illegible] முறாரணைப் பிறழம்
[illegible] வெண் பொரு பெய்யும் போக்கைவ
காந்திடை [illegible] கலங்குறுவனைக்குள்ம்
அயராவெண் [illegible]
வயிராகக் கொடு வழிகல்கண் [illegible]
ஆர் [illegible] பொருட்கரணைக்கட [illegible]
வெண்கைப் புணர விடைமெந்நிருவாழி
உள்ளமை [illegible] அருவட்பெற்றவர்
முதிருக்கிநின் மொழிதெய்த்தமாக்
திறவைப்பனைய நிட்டார் புத்தி
சாத்திரமுல [illegible] க்கிணைய மியர்க்
கரையமகைவதும் [illegible] பிலாமையே யாக்
காதிரியிலது [illegible] பருவையு [illegible]
சொரியாய கண்டிக [illegible] தமாய
முருகுராவ சேய் பகன்றுணக்காய
காதலிக் [illegible] கண்மனையுக் தமாய்க்
அறப்புகழ்கொடுத்த கழுவீடுமாம்

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

முப்பதமுடிவாய் முக்குணரகிதமாய்ச்
செப்புதற்கரிதாய்க் கற்பனைகடந்த
தில்லைவாழ்பரமன் கருணைகூர்ந்து
புலருத்தாள்வான் மாலிடவுருக்கொடு
நந்தனவணிகர் மரபிடையுதித்துச்
சிந்தைபுன்வீழ்ச் செல்லாதொழுகுநாள்
ஆதிபுரிவடி வம்பிகையோகினிற்
றேறியதெண்ணியாய் போதயனுளத்துதி
மைந்தநால்வர்க்கும் வடநிழற்கண்ணிருந்
துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்
எழுவருளொருவ ரெனுந்திருமூலர்
வழுவறுமாயினோர் தொழுதகுமாண்டகை
குருமூர்த்தமதாய்த் தெரிவுரப்போந்து
சச்சிதானந்தத் தனிநிலை
நிச்சயந்தெளிந்து நிருவிகற்பமாம்
வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்
தொண்டர்கடன்னைத் தோத்திரித்துரைத்த
கொண்டகைவெழு குருதோத்திரத்திற்
குறையெழுதியதன் மருகனைநோக்கிப்
புந்தியுவகைப் புணரிதிளைப்ப
முந்துறப்பிரம நிட்டைமுயன்றோர்
பற்பலர்களுக்கு பணிப்பயில்பவர்க்கும்
அற்புதந்தாநல் லஞ்சனமேய்ப்பத்
தெளிவாயோருரை செய்திடுகென்று
அளியாலறையுரை சிரமேற்றாங்கி
நவயிலோர்மொழியா லெவையுமொழிவுறும்
வகையுமதனை வயஞ்செயற்குறிய
தனைகொளாதனமுதற் சாதனங்களுமெய்ச்
சாதகசாத்தியர் தந்நெறிகளுமவர்
ஏதமறவுறு மாதானந்தமும்
அதனைச்சிந்தியா தந்நிலைகடந்தாற்
சிதைவிலத்துவித வநுபவசித்தி
அடைவுமைந்தெழுத்து மறைநிறைச்செறித்தோர்
படருமலபரி பாகம்பெருகையும்
பிறவுங்கைக்கனி யுறழப்புலப்பட
பொற்றறுயகருத்துப் பொழிப்பொடகலம்
தாற்பரியாத்தமு தாரணமமைய
உணர்வுடையவர்க ளுறைபும்பதியினை
அனுகியுமறியா வாதர்கடாமும்
தத்துவஞானந் தலைசிறந்திடவும்

மித்தையாம்வாழ்க்கைப் பெத்தத்தழுந்துநா
முற்றத்துறக்குபு முத்தராகவும்
பற்றறுத்தவரெலாம் வியந்துபழிச்சவும்
அறம்பொருளின்ப முற்றியதற்பின்
சிறந்தவீடென்னுஞ் செல்வம்பெட்ட
அதிகாரிக ளுமையந்திரிபறச்
சதிராத்தந்நிலை கண்டுசாரவும்
வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்
ஆசில்சித்தியா ராஞ்சித்தாந்தநூல்
பலவற்றிற்கு மலைவொன்றிலதா
உன்னுஞ்சுருதி யுத்தியநுபவம்
என்னுமிம்மூன்றுந் தழீஇக் குந்தனன்
ஆறிரண்டகவையி னருடானந்தப்
பேறுவேட்டுப் பேதபின்ஞான
சாத்திரம்பயின்று தன்மாதுலனும்
ஏத்துநன்முத்து ராமப்பிரமம்
ஞானாசிரியனாய் விளங்குதனாடி
ஆனதப்ப வவனுளமிரங்கி
அருளுறப்பெற்றே யப்பரம்பரையை
இருளறவளர்க்க விளவரசாகி
மருவுநாளின் மதிவளர்க்குரவன்
ஒருவி தென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்
கறவைபிரித்த கன்றெனக்கவன்று
துறவுபூண்டு துறீஇப்படர்ந்தே
ஏனையதலமெலாங் கோதென்றிழித்து
மாநிலச்சார மீதெனமதித்துச்
சாரநகரிற் றன்குருவைக்கமாய்
ஆரவிளங்கிய சந்நிதானமாம்
பொதியநாயகர் பொதிவிற்கந்தப்
பதிவருஞான்றோர் முதலியோர்தம்மால்
முதற்பட்டத்தின் முனைவனென்று
விதிக்கப்பட்டு வீரியவுரவோன்
மாயைத்திமிர மாற்றுஞ்சிற்சுடர்
ஏயப்பவக்கடல் கடத்துமிரும்புணை
அஞ்ஞானப்பிணி யகற்றுமருந்து
மெய்ஞ்ஞானக்கடி வீசுநாண்மலர்

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

இருவினைக்காடற வெங்கூர்ங்குடாரம்
மருவுபக்குவர்க்கு பயன்சொரியொண்பசு
மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகா
மோனவைப்பின் முகோத்தசாகரு
ஆதாரத்திட னாறுந்தாண்டி
மீதானத்தொளிர் வெயின்மணிவிளங்கு
தாவங்கோடை தணிக்குங்கொண்மூ
ஆவிக்குறுதுணை யன்பிற்கன்னை
நித்தியநிமல நிருவிகார
சத்தியநிராமய சமயாதீதம்
மறுநிகர்தொலை வநாதிகாரணம்
பின்றைப்பின்ன முன்றைவோருபொருள்
மூலப்பகுதி முளைத்தலர்தெழுந்து
காலப்பகுதி தொடர்ந்துகாண்வரு
பிரமாதி பிபீலிகாந்தமாம்
சராசரத்துஞ் சகலாண்டத்தும்
கமலத்தடைபுனற் றவிலகப்ப
அமைவுறத்தோய்ந்துந் தோயாதாகி
ஒட்டுமற்றெனச் சுட்டப்படாத
சர்வசாட்சி தானேதானும்
பிரமவாரிதிபடிந் தாடும்பெற்றியோன்
இழுக்கறுபல்கலைத் தானைகொண்டேயிரு
ஒழுக்கவனைமச்சன் குஞ்சியிறான்றிக்
காமாதிக் கடும்பகையரியத்
தோமிலாவோர்மொழி வாளிற்றுமித்துத்
துவாதசாந்தப் பெருநகர்துன்னித்
தவாதசாந்தவத் தரணியிவர்ந்து
இருவருமொன்று மொருமுடிகவித்துப்
பண்புடையபேத வெண்குடைநிழற்ற
நிறைவுமுட்கள நேமியுருட்டிக்
குறைவில்பேரின்ப முறைபுரிகுரிசில்
சத்தினிபாதஞ்சார்ந்த
முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெய்தவனே

——(o)——

இவ்வுரைச் சிறப்புப்பாயிரம்
வித்வசிகாமணியாகிய - அஷ்டாவதானம்
ம. வீராசாமிசெட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது

கடவுள்வணக்கம்

கலிவிருத்தம்.

உலகினொருயிர்பரமுடையவனெவனவன்
கலைபுகழுயர்ககனமதுளனெவனவன்
நிலவியமுனிவருணிசம்பவனெவனவன்
தலைநிறையிறையவனடி தொழுதனமே

அருளிறையடிகள்வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாம்வடிவுகொண்டெழுந்தருளு
நாட்டமூன்றுடையநாயகன்
மோனமாம்விழியையளித்தெனையாண்டு
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ
னானமார்மூலர்மரபுறுமுத்தி
ராமசற்குரவன்சரண
மானசோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப
ரடுத்துறவறமருள்குவையே

அவையடக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இகழுமெனதுளத்திலகுமுத்திராம
தேசிகனற்றிருவருளான்மாந்தர்சிந்தைத்
துகளறுக்குநிட்டாநுபூதிக்கென்றுட்
டோன்றியவாறுரைசெய்தேனதனைக்காறு
மகிமைகொள்பல்கலைசேர்ந்தோர்சூத்ரதாரி
மருவுதிரைமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டும்
வகைகொள்மரப்பாவைநடிப்பதனைக்கண்டு
மகிழுலகோர்போல்வியந்துமகிழ்வர்மாதோ

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

பொருவரியமெய்ஞ்ஞானநிட்டாநுபூதியினிற்
பொருளையோர்தற்
குரியனவேலறையினுமென் புன்மதியாலச்சமகன்
றுரைசெய்தேனல்
அருமைபெருமுத்தமிழை முறையாகத்தெரிந்திருக்கு
மறிவுசான்றோர்
வருகுழவிசொலுமொழியான்மகிழ்வுரல்போ
லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாரன்றே

இன்னொன்றும், இந்நூல்

உரையாசிரியரால்

இயற்றப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று

—(0)—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாத்துகவிகள்.

இஃது

புரசை - அஷ்டாவதானம்.

சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

தூய்மைநான்முகப் புனிதனுறையருக்
தோயறவுணர்ந்து சொலற்கருமாமறை
முடிவுநூலின் முன்னியதுணிவும்
வடிவுறத்தெரிந்து மன்றுவிஞ்ஞான
பூரணத்திசையிற் பொருந்துபயோக
காரணசமாதி நிட்டைகைகண்டருள்
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழாது
திரமுறவுட்கொளீஇத் திகழ்முத்திராமப்
பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்
திருவிலமிழ்சிறப் பெய்தவன்றனன்பா
லன்மாமுயற்சி யாவுமொழியாத்
தான்மாத்திரமாய்த் தருசுகாதீதத்
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து
விட்டகேவல வீடிவர்ந்தெளிதி
னடைவுறச்சோபா னம்மெனுஞ்சாதனந்
திடனுறப்பயின்று சிரவணாதிகளிற்
கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய
விம்மிதமில்லா விம்மிதமிசைதெருப்
புலமையோர்க்கைக்கனி போனகிரணக்
கிளர்வுறாறத்து கிருஷ்ணப்பிரம
மென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன்றல்
புன்மையிலநிட்டானு பூதியாநூற்குச்
சிந்தாமணிமுதற் செம்புமிலக்கிய
ரந்தாவருஞ் பொருளனைவையிலவாக

வகலநுட்ப மாதியவகையா
னிகவறப்புலப்படுத் தியுமுதறிஞர்
தாம்புரிகதிட்டவை கதுடல்வவைக்குரித்
தாம்பரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு
நயனகோசரத்தா லுணர்தன்னின்
முயலுமனுபவ முறைபஞ்சணங்கொ
டெவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள
வவ்வப்படியெலா மாராய்ந்தொருங்கினி
திசிற்றியவுரையி னினிமையும்வண்மையு
மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசானுட்பமு
நோக்கிலந்நூலா னோன்மைசான்மதியின்
றாக்கற்றெளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின்
பண்பினைமாறு மெனலாங்
கண்கொடுதங்கிலை காண்பவர்தமக்கே, (க)

இஃது - சிதம்பரம்.

இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களாலியற்றியப்பட்டது.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

நலங்கொள்சிவயோகமணநாற்றிசையுமணக்கும்
ஞானமணங்கந்திக்கு மோனமணநாறும்
இலங்கலில்சித்தாந்தமணம்பரிமளிக்குமின்பா
வேதாந்தமணங்கமழும் வேதமணம்வீசும்
கலங்கொளுமெய்யத்துவிதசுதிருமணமும்பரவும்
கனிமுத்துக்கிருட்டிணப்பேர் தங்கியதப்பிரமம்
வலங்கொளுநன்னிட்டானுபூதியெனுநூற்கே
வாய்மலர்தவுரையெனுமோர் மாமலரினிடத்தே. (உ)

இஃது - சேமங்கலம்வித்துவான்

நாராயணமுதலியார்பாடியது

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,

பரமசிவனுமையவளுந்தக்குபதேசஞ்செய்யப்
பாவியசீர்கிட்டானுபூதிதனைப்பார்மேல்
திருமருவுகுகைநமசிவாயரருட்டொண்டர்
திருக்கோவலூர்முருக தேசிகர்செந்தமிழால்
வரமலியாடலின்விழுகத்திருமூலர்மரபில்
வருமுத்திராமப்பிரமமருகரிளவரசாம்
உரமிலகுமுத்துக்கிருஷ்ணப்பிரமமதற்கவதா
ரிகைமுதலாமுரையெழுதியுலகிலச்சிட்டதுவே. (ங)

இஃது - திருநீர்மலை

கோபாலகிருஷ்ண கவிராஜசேகரர்பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குருவடிவாயுமைக்கரன் சொனிஷ்ட்டாநுபூதிதனைக்கோவ லூர்வாழ், தருஞானவாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழினிற் செய்தா னதற்குத் தெருளுறநல்லுரைசெய்தான் றிருமூலர்வழி வருமுத் திராமப்ரம்மம், மருகனிளவரசாமேறன் முத்திகிருஷ்ணப் பிரம மெனும் வள்ளியோனே. (௪)

இஃது - தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர்பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சத்திதனக்கிறைபருளு நிட்டாநு பூதிதனைத்தமிழ்ப்பாவாக எத்திசையும்புகழ்கோவலாறு முகதேசிகனுரியம்பினானச், சுத்த மிகுஞ்செய்யுளுக்குத் திருமூலர்மரபினிலை வரசாய்த்தோன்றும், முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முரைவகுத்துரைத்தான் றணையறியுமு றையிற்றனே. (௫)

இவை - நரசிங்கபுரம்.

தமிழ்ப்புலமை - வீரசாமிமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டன.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருகுறுமாமலைகளை யராறுக்கியருளிய னிட்டாநுபூதிக், கொருகுவலயத்துள்ளோ ரத்ஞானமொழித்துய்யவுரை செய்தா னால் திருகுமலமறவேசற் சோர்கதோர்க்குச்சிவானுபவந்தெளிய க்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர் மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ண ப் பிரமமாதோ. (௬)

மட்டாருங்கனிநுகர்வார் சுவைத்திறத்தைத் தாமறிதன் ம ட்டேயன்றி, கட்டாருமுணரவெளிப் படுக்குநர்மற் றில்லையிந்த ஞாலத்தோர்க்கு, னிட்டாநுபூதியெனுங்கனிச்சுவை தானறிந்த தனை னியதியாக, உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணப் பி ரமமெனும்யோகிதானே. (௭)

இஃது - தாயுமானசுவாமிகள் மரபிலெழுந்தருளிய
எடுத்துக்கட்டி - அருணாசலசுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரனுமையாட்கருபதேசித்தருளிய நன்னிட்டானுபூதிநூலு
க், கிரவினிலத்திருணீக்கிப்பொருள் விளங்கவெனத்தெளிவாயு
ரையிட்டானல், திரிமலமுஞ் சரீரசட்பாவமு மொழித்ததிருமூ
நாயனார்தம், மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனத்திசை பு
கழ்மாதவத்தினனே (அ)

இஃது - திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதீனம்.
ஒன்பதாவதுபட்டம்.
முத்துக்குமாரசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருமலிந்தகொன்றையணி பரனுமையாண்மகிழவருள் வா
துளத்திற், பொருண்மலிந்தனிட்டானு பூதிதனக்கோருரை
யைப்புகன்றிட்டானல், இருண்மலிந்த பவப்புணரி நினைக்குமா
ணவரின் பச்சலதிதோய்த், தெருண்மலர்மரபில்வரு முத்துகிரு
ஷ்ணப்பிரமமெனுந்தேவன்மாதோ. (௯)

இஃது - குளத்தூர் காதலமூர்த்தியாகிய
சட்டநாதசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்நிறைந்தவண்டமெல்லா ஞானிறபரிபூரணத்தினிலேமை
நோக்கி, ஆர்நிறைந்தசிவனுமையாட் கருளியநன்னிட்டானுபூதி
நூலுக்கோர்நிறைந்தமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனுமெம்பெருமா
னிரங்கியன்பாய்ப் பார்நிறைந்தவடியார்க ளுளங்களித்துப்பரவ
வுரைபகர்ந்தான்மன்னோ (௧௦)

இஃது - திருவாரூர்ச்சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில்
ஒருவராகிய சேங்காலிபுரம்
கோயிற்பத்து குழந்தைவேலு ஓதுவாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நிட்டானுபூதியுரை முத்துகிருஷ்ணப் பிரமனிகழ்த்தமோன
* மெட்டாததேவர்முதன் முனிவர் சித்தர் மானிடர் மற்றேனை

யோர்க்குஞ், சுட்டாமற்றுன்னுதற்குச் சமாசவானந்தவெள்ளந் தொடர்ந்தழுந்தாங்கிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங் களைந்தத்து விதநிலையுஞ்சேர்ந்ததம்மா. (௧௧)

இஃது-ஸ்ரீ-இ-கரபாத்திரசுவாமிகள் ஆதீனத்திற்குரிய
பிறைசை-அருணாசலசுவாமிகள் மாணாக்கராகிய
கா. முருகேசநாயகரவர்களா லியற்றப்பட்டது,
பதினான்கு சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்மருவுவேணிதிக ழெந்தையாருமைபம்மை நெஞ்சமகிழ் வுறவுரைத்த, நிட்டானுபூதிநல் விளக்கமெனுமெய்ஞ்ஞான நெறி நூற்பயன்றெரிந்திப், பார்மருவுமறிவுளாருமறியாருமெளிதினிற் பகர்காமலகமாளப், பரிவினிலுணர்ந்துமெய் ஞானநீக்கிப்பெ ரும்பரநிட்டையடையவெண்ணிப், பேர்மருவுமேறகோளினேடு ரைவகுத்ததாற் பெருமைபெறுமுத்திராமப், பிரம்மமொரு கு ருவினடி மூலனுதினம்பிரியாதுநின்றிலங்கும்,சீர்மருவுதக்ஷண மூர்த்தமறைமுனிவர்புகழ் திருமூலர்மரபில்வந்த, திவ்யமுத்தாக் கிருஷ்ணபிரமமென்றெவர்களுஞ் சிந்திக்குமுபாடிகளே. (௧௨)

இந்நூலுரையாசிரியரது.
திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன.

இஃது-சென்னைமாநகரத்துள்ள
திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராகிய இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்
மயிலை-குருசாமிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
பதினான்கு சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வாதவூரார்க்குப்பெருந் துறையினிற்குருக் கமலவடியிற்றேசிக வடிவாகிவந்தருளி மகிமைபெறு சிவஞான போதமெனுமறை வழங்கும், ஆதியே யருளொடிந்நாள்சென்னைமுத்து கிருஷ்ணப் பிரமமெனவவதரித், தவனிதனிலெவருநன்னைடைக்கேகுறும்வண்ண நிட்டானுபூதிப் பெயர்பெறும், கோதிலானுபவதூற்குரையெழு திமேற்கோளுடன் கொடுத்தருளியகுகன் குலவுநிதரிசனப்பிரமா ணமாயிலருறுங்குறைவிலாப் பெருமைதனையும், ஆகமனையு மூற்றுமுட்கொண்டுதனிபதனைத்தானாகுமெய்தச்சேர்த்திடு, மதனிர கத்தையுஞ்சொல வாகனுக்குமரிதாகில்யானென்சொல்கேனோ

இஃது - தஞ்சைமாநகரத்துள்ள
திருக்கூட்டத்தில் இளவரசுபட்டம்பெற்ற
ஆறுமுகப்பிரமத்தினாலியற்றப்பட்டது
பதினான்குசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

அலகில்வேதாந்த சித்தாந்தநிலைகட்கெலா மமருநிலையீதெ ன்னவேபருகுருமென்றுமைகேட்க வணணலுங்களிகொண்டறை ந்த நிட்டாநுபூதிக், கிலகுஞ்சுவானு பூதிக்கிசையவின்பவுரை யி ட்டனன் புலவரேத்த, வேமமுகன்மூவாசையும் மொழித்திவ் வ டிவிலெனையாளவந்தபெருமான், நிலவுமேலோர்கள் புகழ்திருமூ லர்மரபிலெழுநிமலன்மனவாக்கினெட்டா, நிகரிலாச்சிவயோக நிட்டையைப்புனிதர்க்கு நெறியோடுணர்ந்துபெரியோன், உலகி னிலனைத்தையுங்கண்டபரிபூரண சொரூபமாயுன்னுகின்ற வொ ப்பற்றமுத்துகிருஷ்ணப்பிரம குரவனுமுணர்வரியமானுபவனே

இஃது-ஷை யூரில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய
இ - குப்புசாமிநாயகரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,

அத்தனார்தமைப்பணிந்து மலைமகள்கேட்கப்புகனிட்டாநு பூதிக், கித்தரணியோர்களடைபிருண்மயக்கமகலவவாக் கிரவி போன்று, முத்திநிலைபருண்மூலர்மாபிலெழு முத்துதுகிருஷ்ண ப்பிரமவள்ளல், முக்தமிழ்தேர்முதறிவோர் பரவவுரைப்பயனை நித்து மொழிந்தான் மன்றே ௧௫

இஃது கொங்குறைப்பட்டிலுள்ள திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்
அ. சேஷப்பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.
பதினான்குசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

அத்தனடியிற்றிருமூல முத்திபெறுநெறியினவு மம்பிகைக் கும்மொழிந்தே, யவனருளநிட்டையைக் குகைநமசிவாயருக் கன் பினொன்றுலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுக தேசிகன்செந்தமிழ்ப் பாவினாலருள்புரிந்தான், பண்டுபெயவாரியை மதித்தமுதுகண்ண ன் பகிர்ந்ததெனவிந்நாளிலே, இத்தலத்தியாவர்க்கு மந்நூலினு ரையமுத மின்புறமதித்தளித்தா, னெழின்மூலர்மாபினுபர் தக்ஷ ணாமூர்த்தமெனவெனதுசற்குருவாகியே, நித்தநிட்களசகளரகித சிற்பரவமல நிலையருள்புரிந்தமோன, நிமலநிர்க்குணவகண்டா கார முத்து கிருஷ்ணபிரமமென்னுநிதியே. (௧௬)

இஃது-மேற்படி யூரில்திருக்கூட்டத்திலொருவராகியதமிழ்ப்பள்ளிக்கூடம்
கோவிந்த உபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது
(எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,)

ஈட்டாதம்பேரின்ப வீட்டினுக்கேறுதுறை யிஃதென்றுபெரியோரெலாங், கட்டாகமொழிகின்ற நிட்டாநுபூதிக்கோர் கதிரவன்கங்குலெல்லா, மட்டானெனப்புவியி லொப்பிலாமுத்து கிருஷ்ணப்பிரமவள்ளலவினைவந், தொட்டாமலெனையாண்ட சின்மயதயாநிதியுரைத்த வுரையுரைகளாமே. (௧௭)

இஃதுஷையூரில்திருக்கூட்டத்திலொருவராகிய
தாணப்பகவுண்டரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
கட்டளைக் கலித்துறை.

அருளானவீசனுமம்பிகைக்கோதமரிமதிட்டை
பரிவாகவாறுமுகத்தேவன்செந்தமிழ்ப்பாவிற்செய்தான்
குருவாயெழுந்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோதில்குணன்
விரிவாயதற்குரைமிட்டானெனவரும்வியப்புறவே. (௧௮)

இஃது-சாரத்திலுள்ள திருக்கூட்டத்துத் தலைவராயும்

பொதியநாயகர்சபையின் பூசாவிதியை நடாத்துகின்றவராயும்
விளங்கிய-சின்னப்பாவுழூர்த்தியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.
எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மன்னலருங்கயிலையுறை பரமனந்நாணகமகட்குத் தானருணிட்டாநுபூதித், தன்னையிபாட் டியர்வாவிருழுங் கோவலாறுமுகத்தக்கோனென்றியற்பேர்தாங்கிக் கன்னியவான்றமிழ்க்கவியாற் கரைத்திந்நாளிற் கைக்கனிபோற்சிவநிட்டைகற்போர் காணப், புண்ணியஞ்சேர்சென்னைவள்ளல் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனப்போந்துரையைப்புகன்றனம்மா. (௧௯)

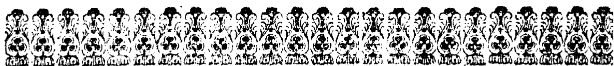
இஃது-ஷையூரில் பொதியநாயகர் சபைக்குத் தருமகர்த்தா
நாராயணப்பிரமத்திறு-லியற்றப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

இத்தரணியோரெல்லா மின்பவீடெய்துவான்
முத்துக்கிருஷ்ணப்பிரம முன்னேனே-சத்தான
நிட்டாநுபூதியெனு நேரினூலுரைக்குரையைத்
திட்டாநந்தந்தோமுரைத்தான தேர்ந்து. (௨௰)

சாற்றுகவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

ஸ்ரீஸத்குருவேநம:

ஸ்ரீ நிஷ்டாநுபூதி மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

அவதாரிகை.

சிவஞான நிஷ்டையில் வல்லமையுடைய இந்நூலாசிரியர் தத்வமசி என்னும் - சாமவேத மகாவாக்கியார்த்தமாகிய - உத்தரவாதுளம் என்கின்ற ஆகமத்திலுள்ள - நிஷ்டாநுபூதியினால் தாமடைந்த சுவாநுபவத்தை ஆத்மகோடிகள் எளிதில் உணர்ந்தடைந்து ஆனந்தாதிதமாகும் பொருட்டு - அருளினால் தமிழ்ச் செய்யுளில் சொல்லப்புகுந்து இதுமுறைமேற்படி எல்லாவற்றிற்கும் - நிர்க்குணமாகவும் - துதிசெய்கின்றார் ....

அத்திமுகனடித்தினநினைபவர் ....
சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவரே ....

(இதன் பொருள்)

யானைமுகத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியினது பாதகத்தைத் தினந்தோறும் (திரிகரண சுத்தியாய்) அகத்தின்கண்ணே தியானிக்கின்றவர்கள் - இலட்சுமீகரத்துடன் விளங்கிய சித்திகளும் - (ஞானவாழ்வாகிய) மோட்சசெல்வமும் - அடைவார்கள் — என்றவாறு.
ஏகாரம் - ஈற்றசை

(பதசாரம்.)

எதிரில்லாமல் சகலமும் தன்மயமாக விளங்கும் - பிரணவ சொரூபத்தை முகங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆன்மானையென்பார் - அத்திமுகனென்றும் - அப்பிரணவ சொரூபத்தின் தானைச்சதாநிஷ்டாராகக்கூடி விளங்கும் மஹத்துக்கனென்பார் — அடிநித்த நினைபவரே

ன்றும்-சகலசாம்பிராஜ்யத்தோடும் விளங்கிய அஷ்டமாசித்திகளென்பார் — சித்திநிருவொடு என்றும் - இரண்டறக்கலக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார்.— முத்திபெறுவ ரென்றுங்கூறினார்.

(இதுவுமது.)

சகலமுந் தானாகியபிரணவசொரூபம்- பரிபாகருடைய குறிப்பின்வழியே செல்லத்தக்க தானையால்-பாகருடையகுறிப்பின்வழிச்செல்லும் யானையென்பார்,— அத்திமுகனென்றார் எனவும் - ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் கஜமுகாசுரனை அழிப்பதற்கு வேழவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணேசரென்பார்.— அத்திமுகனென்றார் எனவும்- சித்திமுத்திகள் விளைகின்ற சிவானந்தபூமியாகிய பிரணவசொரூபத்தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற் காணக் கூடாமையால் சுருதி குருசுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்றமேலானசத்துக்களென்பார்.— சித்தி நிருவொடுமுத்தி பெறுவரென்றார் எனவும் கூறுவாருமுளர்.

(இதன்தாத்பரியம்.)

அட்சர சொரூபங்களில் முதலெழுத்தென்றும் - சர்வஜீவான்மாக்களுக்கும் பிரகாசிக்கின்ற சித்ரூபமென்றும், சுடைமுனை யென்றும் பிரம்மரந்திரமென்றும்- நிர்ரூபமென்றும்- பஞ்சவர்ணத்தழகுள்ளதென்றும்- மாணிக்கவொளிபோன்றதென்றும்- சின்மாத்திர சொருபமென்றும்- ஞானசூரியனுதிப்பதற்கு மேருவென்றும் பிரம்மசந்நிதானத்தில் தோன்றிய மாயாவிநோதமான சகத்விளையாட்டைப்பார்ப்பதற்கும்- அவ்விளையாட்டொடுக்கினவிடத்தில்கேவல நிலையைப் பார்ப்பதற்கும்- புருஷகாரியைப்போலநின்ற ரூபாரூபமென்றும் சத்துச்சித்து ஆனந்தமென்றும் இன்னும் பலவாறாக வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்டதென்றும்- சொல்லவிளங்கிய பிரணவசொருபத்தைஞானாசிரியரால் விசாரித் தடைந்தவர்கள் சர்வசித்தி முத்திகளைப் பெற்றுச் சாட்சாத்கார மாவதென்பதாம்,

(அஷ்டமாசித்தியும்- அவற்றின் விபரமுமாவன) அணிமா-மிகவும்சிறிய உயிர்தோறும் பரமகாஷ்டையாய்ச் சென்றிருத்தல் மகிமா- மிகவும் உயர்ந்த மகமேருவைப்போல ஆகவேண்டுமெனல் ஆதல் இலகிமா- மேருபாரத்தையொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசாயிருத்தல் கரிமா அணுப்போலிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபாரமாயிருத்தல் பிராப்தி - எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச்சஞ்சரித்தல் பிரா

காமியம்- பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதலும் அந்தரசஞ்சாரஞ்செய்த லும இச்சித்தபோகம் அனுபவித்தலும் - மண்ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களையும் முக்காலங்களையுந் தனதுதேககாந்தியால் அறிதலுமாம்- ஈசத்துவம்- ஸர்வேசுவரனைப் போலத்தன்னிச்சை வழியில் முத்தொழிலுஞ்செய்து- சூரியன்முதலிய கோள்கள்தன் ஏவல் கேட்கவிளங்குதல் வசித்துவம்- தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லா வுலகங்களையும் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்,

இரண்டாரக் கலத்தலாவது சுருதிகுருசுத் யுக்திகளால் தன்னைச் சாட்சிமாத்திரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமானதன்சொரூபத்தைச்சுத்த பிரம்மாகச் சுவானுபவத்தாற்கண்டு தனக்கு அன்னியமாய்த் தோற்றிய தேகாதிகளைத்தன்னைவிட வேறேயில்லையென்றும் அப்படித்தோற்றுகிறது பொய்யென்றும்- அறிந்தசித்த விர்த்தியைச் சின்மாத்திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்கியமென்கிற விஞ்சித் இருப் பாகிய அறிவுந்தானே என்றறிந்து கேவலரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்து விளங்குவதாம்,

அஷ்டமாசித்தி யென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(திருவிளையாடல்.)

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தோறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிசூறமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறுமுள்ளும்புறனுமசலாதே
நிறையும்பெருமைதனையன்றேமகிமாவென்னுநிரம்பியநூல் ()
இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்
இலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம் ()

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டுபிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம் பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோக மனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிரகாமியமாத்தவக்கொடியீர்
விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின்வெயிலாலனைத்தும் விளங்குதல்போல்)
மண்ணிலுளவாய்பொருள்பலவுங்காலமூன்றும்வானத்தின்
கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறிதல்
எண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புவர்

ஈசனெனமுத்தொழிலுந்தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுறவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதியென்மருத்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்

என்றுவரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க
இரண்டறக்கலத்தலென்பதற்குப்பிரமாணம்

(மஹா வாக்கியம்,)

இவையுணருமிடத்தைக்கியமூன்றுவிதமுறைப்ப- ரேதென்றாலவ் வறிவே பூரணமாயிருத்தல்-அவையமானகடபடவுபாதிகளைநீக்கு- மாகாயமெனவறிதலப் பொருளைத்தானே - சவைபடவே திபானித்தலி வைமூன்றுவிதமாக- துவந்துவங்கள்பலவுமற்றுச் சுயம்பிரகாசமதாய் நவையிறநது சொல்லிறந்து நாமமிறந்திறவா- ஞானமிறந்திராசியமாய் நவின்றதத்துவிதமே, (எ-ம்)

(திருவாய்மொழி,)

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்
தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
அன்றேயப்போதே வீடதுவேவீடுவீடாமே, (எ-ம்)

(சசிவர்ன போதம்,)

செறிந்தகாரணகாரியங்கள் சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனைகாணுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே (எ-ம்)

(தாயுமானசுவாமிகள்,)

எனதென்பதுன்போயானெனல்போயெல்லாமிறந்தவிடங்காட்டு, நினதென்பதும்போய்நீயெனல்போய்நிற்குநிலை

(அன்றியும்)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லாற்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோ யாமங்குண்டே. (எ-ம்)

(கந்தரனுபூதி,)

ஆனாலமுதே யயில்வேலரசே
ஞானகரனே நவிலத்தகுமோ
யானாகியென்னை விழுங்கிவெறுந்
தானாய்நிலைநின்றது தற்பரமே,

(அன்றியும்,)

வானோபுனல்பார் கனன்மாருதமோ
ஞானோதயமோ நவினான்மறையோ
யானோமனமோ வெனையாண்டவிடந்
தானோபொருளா வதுசண்முகனே, (௬-ம்)

(பகவற்கீதை,)

யாதொன்றிந்தப்புலநறியா வனவிலின்பமாயிருக்கும்
யாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள் பின்னையதனினிரண்டாகார்
யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின் மிக்ககோப்புண்டென்றுரையார்
யாதொன்றிந்தவறிவிற்கே யறிவாய்நிற்குமதுநின்றோர்,

(கைவல்யநவநீதம்,)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்
கொஞ்சமாவிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தப்பிரமமென்னு
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்

(அன்றியும்,)

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்திமெய்யகண்டமாகி
தனுகரணங்களாடிச் சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான் (௭-ம்)

(ஞானவாசிட்டம்,)

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு
மதுவிடில்வீடுறுமந்தவறிவுதன்னை
செவ்விதினீயறிந்தனையாற்போகத்திச்சை
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்திரியாதுய்
எவ்வுறநினைமனத்தாலடையற்பால
யாவுமடைந்தாய்காட்சிக்கெட்டாதொன்றிற்
கவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தனானாய்
கருத்தினுருமயக்கமெனுங்கவலைதீர்வாய் (௭-ம்)

(ஞானசுகாநிதவெண்பா,)

உற்றுணர்ந்ததெல்லா முணர்வாகுமுண்மைதனிற்
பெற்றிருப்பதற்றவிடம் பேறாகும்—கற்றநூல்
பேசவினிவேண்டாம் பிறிதில்லையத்துவிதம
ஆசையறநின்றவிடமாம், (௮-ம்)

(திருவாசகம்,)

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணமோடுசலித்திடுமாகாதே

அங்கிதுவன்றிதுவன்றெனுமாயையடங்கிடுமோகாதே
ஆசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமோகாதே
எங்குநிறைந்தருணாடுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
ஈறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே (எ-ம்

(சிவானந்தமாலை)

மித்தைதருடல்கட்டறுத்து மெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங்கவலருந் சார்வகற்றிச்—சுத்தந்
தனியாகித்தானும்போய்ச் தற்பரமாய்விட்டாற்
சனியானிதுசத்தியம் (எ-ம்)

(ஒழிவிலொடுக்கம்,)

என்றனையென்றனை யென்றனையேயெம்பிரான்
டென்றுமற்சும்மாவிருவென்று—சொன்னான்
திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாடன்
அருளாளன்ஞான விநோதன் (எ-ம்)

(சொரூபசாரம்)

ஞானநூல்கற்றாலு நற்றவமுண்டானும்
மோனசமாதிமுயன்றாலுந்—தானாகி
எல்லாக்கவலையுமற்றின் புற்றிருப்பதுவே
சொல்லாருமுத்திச்சுகம் (எ-ம்)

(சிவஞானசித்தியார்,)

அறியாமையறிவ கற்றியறிவினுள்ளே-யறிவுதனையருளினாலறியாதே
யறிந்து- குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்களோடும்- கூடாதேவாடா
தேகுழைந் திருப்பையாகிற்- பிறியாதசிவன்றானே பிரிந்துதோன்றி
ப்பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி நெறியாலேயவையெல்
லாமல்லவாகி- நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரனையே (எ-ம்)

(கண்ணுடைய வள்ளல்,

தம்மாலறிந்தனயாவையுந் தாமலவென்றறிந்து
மும்மாயைமும்மலமுக் குணநீங்கிமுழுதறிவாற்
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்த சுகமுத்திக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான் றடங்கச்சியேகம்பனே (எ-ம்)

(அகஸ்தியமுனிவர்,)

முடிந்திடம்பேச்சற்றமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வநின்னைப்
படிந்திடமேபதிபாசம்பசுவிருட்பற்றற்றதும்

விடுந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயையும்விட்டேடவையுங்
கடிந்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தானந்தங்காணுமதே (எ-ம்)

(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்)

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும்பொருளேயோ
ஊன்றேடுமுறையேயோ வுயிர்தேடுமுணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடிநான்காண நாறுரோநாறுரோ (எ-ம்)

(பத்திரகிரியார்.)

என்னைஎன்னிலேமறந்தே, யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து, தனித்திருப்பதெக்காலம் (எ-ம்)

உண்மைவிளக்கஞ்சியதனை,

முத்திதனையடைந்தோர் முந்துபழம்போதங்கி
வித்தகமாம்வீணையிலையிற்றி ஒத்த
விரதமனம்வெம்மை யெறிநாதம்போல
விரவுவரொன்றோதும் விதி

(அன்றியும்.)

தத்துவங்களெல்லாஞ் சகசமாயான்மாவிற்
பெற்றதனுனிற்கின்ற பெற்றிபோல் முத்திதனில்
சித்தமலமற்றார் சேர்ந்திடவொன்றுமறை
சத்தியமாயோதிடுந் தான் (எ-ம்)

(அத்துவிதஉண்மை.)

தன்னையறியாவினிற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடுந்
தன்னையறிந்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகந்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந்தானாய்விளங்குமுடிவதனில் (எ-ம்)

(வரும்-மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க

அத்துவிதஅபரோட்சானுபவத்தில் வேறுதோன்றாமல் பரிபூரணானந்தபோதமுறச் சகலமுந்தன்மயப் படுத்திக்கொள்ளுஞ்சுயஞ்சைதன்யத்தை அடைந்தவர்கள்சித்திமுத்திகள் பெறுவரென்றமையால் யாமும நிர்விக்கினமாம் இந்நூல்நிறை வேறப்பெறுவோமென்றதாயிற்று

——(*)——

காப்பு- முற்றிற்று

அ

நிஷ்டானுபூதி

பாயிரம்

(பரமசிவவணக்கம்.)

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற்சுரநதியுங்கரமதியுஞ்செறிந்திலங்க
வார்பூத்தகுசவல்லிதனையொருபுறத்திற்பசந்தொளிரவாரியுண்ட
கார்பூத்தமணிவண்ணன்கட்கமலமிணைக்கமலக்கழலின்மேவ
ஏர்பூத்த கோவலில் வாழ்வீரட்டத் தொருமுதலை யிறைஞ்சுவோமே,

(இ-ள்) சிறப்புப் பொருந்திய செவந்தசடையில் தெய்வகங்கையும்- அமுதகிரணங்களையுடைய இளம்பிறையும்- நெருங்கிப்பிரகாசிக்கவும்- கச்சுப்பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடையதேவியார் இடப்பாகத்தில் (மரகதரத்தினம்போலப்) பசுமையாய்விளங்கவும் நீருண்டமேகத்தையொத்தமகாவிஷ்ணுவின் கண்ணாகியதாமரைபுஷ்பம் இரண்டாகியபங்கஜத்தைப்போன்றதிருவடிகளிற்பிரகாசிக்கவும்- அழகுபொருந்தியதிருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேசுவரரை வணங்குவாம்—எ-று-ஏ-அசை. (க)

(பரதேவதைவணக்கம்.)

அரியநாயகியளவைக்கணுதினமுநெக்குருமடியரன்புக்
குரியநாயகியெங்குந்தானாகிநீங்காமலொளிராநின்ற
குரியநாயகிகோவற்பிரானிடத்தி லெப்போதுங்கலந்துவாழும்
பெரியநாயகியுபயபதமலரையனுதினமும்பேணுவோமே

(இ-ள்) மனத்தினாலும்வாக்கினாலும்நினைத்தலுஞ்-சொல்லலுமாகிய அளவுக்கடங்காத ஈசுவரியாயுந்தினந்தோறும்மனம்நெக்குவிட்டுருகும்- அடியார்களுடைய அன்புக்குச் சுதந்தரமான பரதேவதையாயும்எவ்விடத்திலுந்தானே (அகண்டாகார)மாய் நீங்காமல்பிரகாசிக்கின்றசர்வ சாட்சிகுரிய உமையாயுந்- திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளி யிருக்குந்திருவீரட்டேசுவரருடைய இடப்பாகத்தில் அனவரதமுஞ்சேர்ந்து வாழ்கின்றவராயும் (விளங்குகின்ற) பெரியநாயகி யம்மனது உபயசரணாரவிந்தங்களைத்தினந்தோறுந் தியானிப்பாம்- (எ-று) அகரச் சாரியை ஏ-அசை.

(கணபதிவணக்கம் - வேறு.)

அரியானையரன்மாலுக்ககண்டபேரொளியானைத்
தெரியானையன்பிலர்க்கேகமனவாக்கதனுக்
குரியானையன்பர்தமக்குயர்பெரியாளீன்றெடுத்த
பெரியானைக்கணபதியின்பிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம்

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுக்களாலுங் காண அரியவராயும்- அகண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும்- அன்பில்லாதவர்களுடையமனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும் அளவுதெரியக்கூடாதவராயும்- அடியார்களுக் குரியவராயும்- உயர்ந்தபெரியநாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த (மூத்தபுத்திரராயுமிராநின்ற) 0 பெரியாணைக் கணபதியினுடைய- விளங்குகின்ற அழகியதிருவடிகளைவணங்குவோம்- (எ-று)

(சுப்பிரமணியர்வணக்கம்- வேறு.)

கடல்சுவறநெடுமாயக்கிரிவீழச்சூரனுரங்கலங்கச்செம்பொன், மட
லவிழ்கற்பகநிழலில்வலாரியுமவந் தரசிருப்பமகங்களோங்க, விடலறி
யவிபுதர்சிறைவிட முனிவர்செய்தவங்கண்மேனுமோங்க, அடல்கெழு
வேலேவியவோராறுமுகனடியிணையையகத்துள்வைப்பாம்

(இ-ள்) சமுத்திரஜலம் சோஷித்துப்போகவும்- உயர்ந்தவஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்துவிழவுஞ்- சூரபன்மனுடையமார்புகலங்கவுஞ்- தேவேந்திரனுஞ் செம்பொன்னிறமாகிய இதழ்விரிந்த (புஷ்பங்கள்நிறைந்த) கற்பகவிருட்சத்தின் நீழலில்வந்து சொலுவீற்றிருக்கவும்- யாகங்கள் விர்த்திக்கவும் - விட்டுநீங்குதற்கரிய சிறையினின்றுந் தேவர்கள்நீங்கவும் - ரிஷிகள்செய்யுந்தவங்கள் மேன்மேலும் வளரவும்- வெற்றிபொருந்த வேலாயுதத்தைப்பிரயோகித்த- ஒப்பற்ற சண்முகக்கடவுளினுடைய உபயதிருவடிகளை உள்ளத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம்—(எ-று) மடலவிழ்மென்றதனால்புஷ்பங்களென்பது வருவிக்கப்பட்டது,

(ப-உ) ஒருகாலத்தில் - சூரபன்மனுக்குத் தோல்வியடைந்து சீகாழியிற்சென்று ஒளித்துப்பரமசிவனைப்பூசித்துக்கொண்டிருந்ததேவேந்திரன் மறுபடியும்வந்து அரசுசெலுத்தவுமென்பார்—வலாரியும் வந்தரசிருப்பவென்கூறினார்— (௬)

(திருநந்திதேவர்வணக்கம்- வேறு.)

முந்துசஞ்சிதங்கடூர மும்மலக்கங்குல்பாற
அந்தியும்பகலுமில்லாவறிஞனகத்திற்றோன்ற
இந்தியம்புலன்கண்மாய வின்பவாரிதியின்மூழ்க
நந்தியெம்பெருமான்பாதநளினமென்சிரமேல்வைப்பாம்

(இ-ள்) முதன்மையாகிய சஞ்சிதவினைகள் அழியவும் மும்மலமாகியஇருள் நீங்கவும்- இரவும் பகலுமற்ற ஞானசூரியன் உளத்திலுதிக்கவும் - பஞ்சேந்திரியங்களும் அதன் விஷயங்களுங் கெடவும்.

---

0 பெரியாணைக்கணபதி - என்பது- திருக்காவலூரிலிருக்கும்விநாயகருக்குப்பெயராம்.

பிரம்மானந்தக்கடலுள் மூழ்கவும்- எம்பெருமானாகிய திருநந்திதேவருடைய பாதாம்புயத்தை எனது முடியின்கண் வைத்து வாழ்வாம்- (எ-று.)

(ப-ம்) பிரகிருதியின்தோற்றமாகியபகலும்- அதன் ஒடுக்கமாகியஇருளும் - இறந்து சதோதயமாய்ப்பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாட்சியாகிய பேரறிவென்பார் — அந்தியும் பகலுமில்லா வாறித்தனென்கிறார். சஞ்சிதமாவது, அனந்தபவங்களுண்டாவதற்குக்காரணமாகிய வினைகள் கட்டுப்பட்டிருப்பதாம். மும்மலங்களாவன, ஆணவம்மாயை - கன்மமாம். இவற்றுள்- தண்டுலத்தைப்பற்றியே தவிடுபோல ஆத்மாவை ஆணவமலம் பற்றியிருக்கும், தண்டுலத்தைப்பற்றியஉமியைப்போல ஆத்மாவை மாயாமலம் பற்றியிருக்கும், தண்டுலத்தைப்பற்றிய முளையைப்போல ஆத்மாவைக் கன்மமலம்பற்றியிருக்கும். (ரு)

(நால்வர்வணக்கம் - வேறு.)

அடிபணிவேனுமைசொர்க்கத்தமுதையயின்றினியகவியமுதந்தந்தோன்- அடிபணிவேன்பவக்கடலுமுவர்க்கடலுங்கடந்தவாக்கரசின்செங்கேழ்அடிபணிவேன்பரவைபாற்பரமசிவனைத்தூதாகவனுப்பிவித்தோன், அடிபணிவேனதிருவாதவூரடிகள்புகழேந்தி யன்பிற்றானே

(இ-ள்) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்துப் பார்வதியாருடையஸ்தனத்தின் பாலையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்தமிழ்ப்பாடலாகியஅமுதத்தைத் தந்தருளிய திருஞானசம்பந்தசாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் —பிறவிக்கடலையும்- உப்புக்கடலையும்- நீந்திய அப்பர்சுவாமிகளுடைய சிவந்தநிறம்பொருந்திய திருவடிகளைவணங்குவேன்.—பரவைநாச்சியாரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாகஅனுப்பிவித்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடையதிருவடிகளைவணங்குவேன்.—மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்குவேன். எ-று) தான்-சாரியை-ஏ-அசை- அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்து- என்றது நால்வருக்குங்கூட்டுக. (சா)

(வசவேசர்-சென்னவசவேசர்-வணக்கம்.)

சிவசமயப்பயிர்தழையப்பரசமயங்களைநீங்கத்திகழ்வேதத்தோ
டெமையிலாகமநீதியோங்கவரும்வசணர்தாளுவந்துபோற்றி
அவமறுமாறங்கலிங்கங்களைமுகஞ்சதாக்கியம்பத்தியத்தஞ்சத்தி
இவைகளொருவடிவாயசென்னவசவேசர்பதமிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும் - அன்னியசமயமாகிய களைகள்கெடவும் - பிரகாசமுள்ள வேதங்களுடனே ஒப்

யில்லாத வீரசைவாகமஒழுங்கு பிரபலத்தையடையவும்-அவதாரஞ் செய்து வசவண்ணரென்னுந் திருநாமத்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திருவடியைக் களிப்புடனேவணங்கிக் குற்றமற்றிராநின்ற-பீடம்,படி-கிதம்பம் கோமுகம்-மேல்வட்டம்நாளத்தடி-என்னும்-ஆறங்கத்தினையுமுடைய லிங்கமூர்த்தியும்- சாந்தியாதீதகலை- சாந்திகலை வித்யாகலை-பிரதிஷ்டாகலை-நிவர்த்திகலை-என்னும் ஐந்துகலைகளும் ஈசானம் தற்புருஷம்-அகோரம வாமதேவம்-சத்தியோஜாதம்-என்னும் ஐந்து முகங்களும்,சிவதாக்கியம்- அமூர்த்திசதாக்கியம்-மூர்த்திசாதாக்கியம் கத்துருசாதாக்கியம்கர்மசாதாக்கியம்-என்னும் ஐந்துசாதாக்கியங்களும், சத்தி மௌநாங்கம்-அத்தி-தலம்-கந்தம்-சுவை-என்னும்-ஆறுபத்திகளும், கரதலகமல மென்னும் அஸ்தரமும், பராசத்தி- ஆதிசத்தி- இச்சாசத்தி-ஞானசத்தி-கிரியாசத்தி என்னும் ஐந்துசத்திகளும். ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஏகரூபமாய்விளங்கிய சென்னவசவேசர் என்னும் அங்கிதத்தை யுடைய எமது சுவாமிகளுடைய உபய சரணங்களை வணங்குவாம்- (எ-று.) ஏ- அசை.

இலிங்கமாவது-இஷ்டலிங்கம்-பிராணலிங்கம்-பாவலிங்கம்-ஆசாரலிங்கம்-குருலிங்கம்-சிவலிங்கம்- சரலிங்கம்-பிரசாதலிங்கம்-மகாலிங்கம் என வீராகம சித்தாந்தப்படி ஒன்பது வகையாமெனக்கொள்க

பஞ்சசத்திகளின்விபரமாவன, சிவத்தின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும் அவ்விச்சாசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று ஞானசத்தியும் அந்தஞானசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமாமென்பது சைவாகம சித்தாந்த மெனக்காண்க. (எ)

(குகைநமசிவாயர்வணக்கம் - வேறு.)

அன்னமயப்பிராணமயமனோமயம்விஞ்ஞானமானந்த மயத்தினுடனேக்கோசமாய, இன்னன்மயநீங்கிய மெஞ்ஞானியுளங்குகையாமெப்போதுநீங்காமலிசைந்துமிகவாழ்வோன், பன்னரியவிரிவுவரஞ்சமநிகமிவைகள்பகர்வரிதாய்ப்பிரமன்முதற்பண்ணவர்தம்முளத்தில்,உன்னரிய நமசிவாயகுருராயனுபயசரணமதுளத்து முச்சியினும் வைப்பாம்.

(இ-ள்) அன்னமயம் பிராணமயம்-மனோமயம்- விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்தமயந்-என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன்பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மை ஞானியின் இருதயத்தையே குகையாகக்கொண்

டு அனவரதமும் நீங்காமல் ஒத்து வாழ்கின்றனவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும்-உயர்வும்-சமமும்-விசேஷமும்-ஆகிய இவைகளில் வேறுசொல்வதற் கில்லாதவராயும்-பிரமன் முதலிய தேவராலும் மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும, பிரணவசொரூபவராயும்,(விளங்குகின்ற) துகைநமசிவாய குருநாயருடைய உபயசரணங்களை எமது அகத்திலுஞ் சிரத்திலும் வைத்துவாழ்வாம்—(எ-று)தமசாரியை

அன்னமயமாவது, தோலும் இரத்தமும்-தசையும்-நரம்பும்-எலும்பும்- மூளையும்- ஆகிய-ஷட்பாவ விகாரமாகத்தோற்றுகின்ற- ஸ்தூல தேகமாயிருத்தல். பிராணமயமாவது, பிராணாதியாகிய-சமஷ்டிவாயு ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல் மனோமயமாவது. புத்திநீங்கலாய் மனமாதியாகிய சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல் விஞ்ஞானமயமாவது, புத்திஒன்றுடனே சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம ஐந்துங்கூடியிருத்தல், ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும் விஞ்ஞானமயமும்- அஞ்ஞானத்தி-லழுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல் (௮)

(குருநமசிவாயர்வணக்கம் - வேறு)

சீலமிகுந்துகைநமசிவாயர்கரசாதனமாய்த் திகழுமன்பாற்
பாலினுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீது மம்பலவர்மீதுங்
கோலமுடனேசெப்புங்குருநமசிவாயர்பதங் குறைகதுபோற்றித்
தாலமிசைநிலவவருசிவசரணரனைவரையுங்காழ்ந்துய்வாமே

(இ-ள்)(ஞானமாகிய)நல்லொழுக்கமிகுந்திருக்கின்ற குகைநமசிவாயர் கையிலுற்காட்டிய(சின்முத்திரையைச்)சாதனமாகக்கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினால் அவ்வாசிரியர்மீதும் சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளின்மீதும்- பாலிலுள்ள சுவையைப்போலும்(இனிமைதங்கிய)தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்தகுருநமசிவாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகித்துதிசெய்து பூமியின்கண்ணே ஒளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும் வணங்கி வாழ்வாம்,—(எ-று)ஏ- அசைகள். (௯)

(அவையடக்கம்)

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும்பூசனையுமறையாதிபகரும்வண்ணம்
இத்தரணிமிசைசெய்யும் பூசனையுமயானைமுதலிசைக்குமைந்து
சுத்தியின்றிச்செயும்பூசைபலதமியாகீதிதான்சுழற்றிவீசும்
அத்தனிக்கூவிளப்பூசைக்கிரங்கலினுல்யான்பாடவகமுற்றேனே

(இ-ள்)பரமசிவனார்இப்பூமியினிடத்தில் பக்தியாகிய அங்கத்தைக் கொண்டு செய்தபூசைக்கும்- வேதாகமங்களிற்கூறியிருக்கும்விதியின்

படிசெய்தபூசைக்கும்-சொல்லுகின்ற யானைமுதலாகப்பாம்பு-சிலந்தி எறும்பு- நண்டு- ஆகிய ஐந்தும் பஞ்சசுத்தியில்லாமல் செய்தபூசைக்கும்(அனுக்கிரகித்த)தல்லாமல் மூடத்தன்மையையுடைய-சண்டாளஸ்ரீயானவள் சுற்றியெறிந்த வில்வந் (தன்மேற்பட அதையும)பூசையாகக்கொண்டுகிருபை செய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லையும் அங்கீகரிப்பாரென்று இந்நூல்செய்யநான்மனதில்துணிவுகொண்டேன்,—(எ-று)தான்-இ-சாரியைகள்-ஏ அசை

பஞ்சசுத்தியான, ஆத்மசுத்தி பூசுத்தி-திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி என்பனவாம்

(ஈசிக்கு அருள்செய்தவரலாறு,

பிரமோத்ரகாண்டம்.

கேகயதேசத்திலொருபிராமணனுடையபுதல்வி சௌமினியென்பவள்-தன்பிதாவினால் வேதவிதியின்படிமற்றொருபிராமணனுக்குக்கலியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கப் பட்டவளாய்ப்புருஷனுடனே இஷ்டத்தை யனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிற நாளில் - அந்தப் புருஷன்- தான்செய்த தீவினையினால் பலவியாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக அந்தச் சௌமினியானவள் அதிகதுக்கமுடையவளாகிப்பின்னர் அதிகவிரகத்தை யடைந்தவளாய்ச்சகியாமல் முறைதவறிச்சோரத்தனமாய்ப் பலபுருஷரைச் சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்னியர் களுமாகிய பெரியோர்களும- வசிஷ்டர்களுஞ் சொல்லிய நன்மையைக் கேளாமல் காமசுகத்தை யனுபவித்துக் கர்ப்பமடைந்தாள் அதையறிந்த தாய்தந்தை முதலானவர்கள்- இவளை வைத்துக்கொண்டிருப்பது இனிநமக்குத் தகாதென்று ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள் அப்போது சௌமினியானவள்- அதிகதுக்கத்தோடுங் காட்டிற் போக—ஒருவேளாளன்கண்டு- அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தன் வீட்டில் வைத்திருந்தான் அவனைச்சேர்ந்து மாம்சபக்ஷமும் மத்தியபானமும பண்ணிப் பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் அந்தவேளாளன் அசலூருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினியென்பவள் மாம்சந்தின்ன ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற் புகுந்து கள்ளுண்ட மயக்கத்தினாலே பசுவின் கன்றைப் பிடித்து வெள்ளாடென்று நினைத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அறிரியும்போது பசுவின் கன்றென்று அறிந்துசிவாசிவா கள்ளின் மயக்கத்தி லல்லவா இப்படிநேரிட்டதென்று இரண்டுநாழிகை வரையிலுந் துக்கித்திருந்து பின்புமாம்ச அபேட்சையினாலே அந்தப்பசுவின் கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்ணிப் புசித்துத் தோல் எலும்புகளைத் தெரிவிற் போட்டு புலிவந்து

கொன்றதென்றுசொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தாள்பொழுதுவிடிந்த வுடனே புருஷனாகிய வேளாளன் வந்துபசுவின்கன்று இறந்துபோனதைக் கேள்விப்பட்டு வியசனமுற்றுச் சௌமினியுடன் சேர்ந்து இருக்கிறநாளில் சௌமினியானவள் வாழ்நாள்கழிந்திறந்து இரண்டு கண்ணும் பார்வையில்லாமற் புலைமகளாய்ப் பிறந்தாள் நாயுண்ட எச்சிலையும்-மிருதியாகிய பசுவின்றச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித்து வளர்க்குந் தாய்தந்தைகள் இறந்துபோக- இப்புலைமகள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும் - தேகமுழுதும் புழு நெளிய அதிகரித்தரணமும் அதிகமான குஷ்டமும்- புண்வழியில் அதிகநாற்றமும்-சுரமும் - ஜ்வரமும்-க்ஷயமும்- இன்னும்பலவிதவியாதிகளுங் கொண்டிருந்தகால் ஒருவரும்விசாரஞ்செய்யாமற்போனார்கள், இவள்பசி முதலாகிய நோய்களைத் தாங்கமாட்டாமல புலைச்சேரிதோறும் பிச்சையெடுத்துண்டு இருக்கும் நாளையில்தேகபீடைக்கு மூப்படைந்து அதிகதுன்பமுற்றுப் பசிவருத்தம்மேலிட நடைதளர்ந்து சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்தில் கோகர்ணத்துக்குப்போவார்களுடன் சென்று ஒருவீதியிற் போய்க் கண்ணில்லாத வளுக்குப் பிச்சை போடுங்கோ வெனக்கூவித் திரிவதைக்கண்டு ஒருசிறுவன்தன் கையிற போட்ட வில்வத்ததை உணவென்று வாயிலிட — உண்ணத்தகாததா யிருந்தபடியால் அதைச்சுற்றி வீசினள் அவ்வில்வங்காளிக்குச் சமீபத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது அன்றிரவு நீங்கிச் சூரியோதயமான பின்பு வருத்தத் தோடுமொரு புலைமகள் கையைப் பிடித்துத்தடியை யூன்றிக் கொண்டு கால்சோர அவ்வூரைவிட்டுப் போகும்போது பாலைநிலத்தில் இருமலினால் தவறிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தவள் சிவராத்திரி முழுதும்ஆகாரமில்லாம லிருந்ததே விரதம் பசியினால் துயில்நீங்கியதே சாகரம் - அப்பொழுது தங்கவிட மில்லாமல் பனியில் நனைந்ததே ஸ்நானம்-வில்வம் - எண்ணு தெரிந்த தாயினுந் தன்மேற் பட்ட படியால் அதுவே ஆர்ச்சனை யெனத் திருவுளங் கொண்டு பரமசிவனு ரருள்செய்ய நவரத்தின கசிதாலங்கார விமானத்துடன் பலசிவகணநாதர்கள் பூமியினிடத்து வந்து இவள் உயிரைத் திவ்வியரூபத்திற் சேர்த்து விமானத்திலேற்றி வித்தியாதரர் பாடவும்அரம்பையராடவுங் கொண்டுபோய் முக்குணவசத்தால் அஞ்ஞானவிருளிற் புக்கவர் பொருந்துதற்கு அரிதாயுஞ் சூரியனொளியை மின்மினிபோலச் செய்யுங்காந்தியை யுடைய தாயும் வேதவித் தாயும் - அரியேன் பெறுதற்கு அரிதாயும் அடைந் தவர் மீளக்கூடாத தாயும் - யாவருக்குஞ் சேர்தற் கரிதா

யும் விளங்குகின்ற- மோட்சத்தின் கண்ணே சுவாமியுந் தேவியுங்காணவிட்டார்கள்- என்பதாம். (௰)

(இதுவுமது)

வாருங்கோள்வையகத்திர் யான்கீரவாரிதியை வள்ளத்தாலே- பாருங்
கோளந்நிலெனீங்களுநன்றாயருந்திப்பாலிறாசை தீருங்கோளென்
றொருவன்செப்புதல்போற்சிவயோகநிட்டைதன்னை- நீருங்கோளரவ
ணியுமண்ணன் மொழிப்படியேயாநிகழ்த்தருமே.

(இ-ள்-) கங்கையையுந்- தீமையைச் செய்கின்ற சர்பத்தையுந்தரித்த பரமசிவனார்- உமைக்கு அநுக்கிரகித்தபடியே- சிவயோகநிஷ்டையை (நிஷ்டாநுபூதி யென்னும் பெயரையுடைய நூலாக) யாம்தமிழிற் செய்வது (எதுபோலுமெனில்) உலகத்தாரே வாருங்கள் நான்பாற்கடலைக் கிண்ணத்தினாலே யளந்து தருவேன் பாருங்கள் நீங்களுஞ்செவ்வையாகவுண்டு பாலிறாசையைத் தீர்த்துவிடுங்களென்று ஒருவன் சொல்வதை யொக்கும்—எ-று தான்- சாரிசை-ஏ-ஏ- அசைகள்.

(எனவே) பூலோகத்தார்- நூலாசையை விட்டொழிந்து ஆந்நூற் றாகிய பிரமநிஷ்டையை அடையும் பொருட்டு உமைக்குப்பரமசிவனார் அநுக்கிரகித்ததென்பதுதோன்ற அண்ணன் மொழிப்படி யெனவும்- இந்நூல் பார்க்கத் தக்க நுட்பபுத்தியை யுடையபுண்ணியோத்தமர்களாகிய இவ்வுலகத்தாரே வாக்கடவீர்களென்பதுதோன்ற வாருங்கோள் வையகத்திரெனவும்- ஆத்மகோடிகளுக்கு பிரம்மநிஷ்டையை யெடுத்துப் போதிக்கிற நாலுவேதங்களி லுண்டாகிய அஷ்டோத்தரசதவுபநிஷத்துகளும் அவற்றை மென்மேலும் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பலநூல்களும் அளவிலவென்பது தோன்ற கீரவாரிதியை யெனவும்- அவ்வளவிறந்தசுருதிகளாகிய பாற்கடலையறிந்து- அவற்றின் பொருளாகிய பால்குடித்தற்கு ஆயுளின்மையால் வரிசைக்கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்துப் போதிப்போமென்பதுதோன்ற—யான் கிண்ணத்தாலளந்தீவனெனவும்- உங்களுடைய அறிவின்கண்ணைக் கொண்டு அந்நிஷ்டையைச் சாதித்துப் பரிபூரணமான ஆரூடபதத்தை- விரவிலடைந்து நூலாசையையொழித்து விடுங்களென்பது தோன்ற—பாருங்கள் நீங்களுநன்றாயருந்திப் பாலிசை திருங்கோளெனவும்- சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்நூலாசிரியர்- தாமிந்த வாணசுகத்தை - நிஷ்டாநுபூதி யென்னும் பெயரையுடைய தமிழ்நூலாகச் செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சான்றோர்முன் பற்றுதவரெனத் தாழ்ந்து கூறுதல்முறைமை யென்பதுதோன்ற- எனவொருவன் செப்புதலபோற் சிவயோக நிஷ்டைதன்னை யாநிகழ்த்தருமே எனவுங்கூறினாரெனப்பெற்றாம் (௰௧)

(நூல்வரலாறு)

அத்தனார்தமைக்கயிலை யிடத்துமையாள் வணங்கிமகிழ்ந்தன்பிற் கேட்ப உத்தரவாதுளந்தன்னிரு லேழாம்படலத்திலுண்மைஞான முத்திதனையுதவு நிஷ்டானுபூதியையெடுத்து மொழிந்தானத்தை இத்தலனியான்றமிழாற் புல்லறிவுகொடுக்கல விசைந்துளேனால்

(இ-ள்-) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவுளைத்தேவியா ரவர்வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே (ஆத்மஞான நிஷ்டையை அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று) கேட்ட அக்கடவுள் வாதுள மென்னும் ஆகமத்தில உத்தரபாகத்தில் இருபத்தெட்டாம்படலத்தில் (தாம்சொல்லி யிருக்கின்ற மெய்யறிவாலடைகின்ற மோட்சத்தைத் தருகின்ற நிஷ்டானுபூதியை- யெடுத்து வுபதேசித்தார் அதனை யிப்பூமியின்கண் நான் என்னுடைய சிற்றறிவைக் கொண்டு (நிஷ்டானுபூதி யென்னும் பெயருடைய நூலாகத்) தமிழினாற் பாடமனமிசைந்தேன்—(எ-று) ஆல்-அசை. (௰௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௰௨.

நூல்.

(அவதாரிகை)

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞான நிஷ்டாசாதனையை
அடியேற்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென
அக்கடவுளுஞ் சொல்லுவோம்
கேட்கக்கடவா யெனல்,

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிகழ்த்தெனவே- அத்தனுமுயிர்கட்கே யிருவினைதொலைத்திடத்தாளைக்கண்மெய்யுணர்வான்- முத்தியை யடையுங் காரணமானமொய்குழற் செய்யவாய்பசுங்கிளாய்- வித்தகிசாவதானமாய்க் கேட்டியென் றிறைவிளம்பிடு மன்றே.

(இ-ள்-) என்றைக்கும் அழியாத நித்யராகிய பரமசிவத்தை(நோக்கி)பார்வதியார் திருவடிகளிற் பணிந்துநின்று அடியேனுக்குத்தேவரீர் பிரம்மநிஷ்டாசாதனத்தை அநுக்கிரகஞ்செய்தருளவேண்டுமென்றுகேட்ட—சகத்துக் கெல்லாம் பிதாவாய் விளங்கின்ற அப்பரமசிவமும்-அதற்குஆனந்தத்தை யடைந்து நெருங்கியகூந்தலையுஞ்சிவந்தவாயையும் - பசுமைபொருந்திய தோள்களையும்- கியானத்தையு மு

டைய உமையவளை, நீ கேட்ட அவ்வுலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்ம கோடிகள் (பழிசேர்முத்திகளினீங்கி) உண்மையறிவால் மோக்ஷத்தையடைவதற்குக் காரணமாகயிருக்கின்றது. (ஆகையால்) நீ சாவதானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்றார் சுவாமி. ஈறு ஏ-ஏ-ஆல்-அன்று-ஏ-இவ்வைந்தும் அசைகள். மெய்யுணர்வாலென்றதனாற் பழிசேர்முத்தியொருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்) அண்டசராசரங்களெல்லாந் தம்மிடத்தில் தோன்றித்தோன்றி அழிந்தாலுங் காலமெப்பொழுதும் அழியாமற் சாஸ்வதமுந்தாயாயுந் தாமல்லவராயும் விளங்குகின்றகடவுளென்பார் சிந்தனையுமெழுக்குண்டையில் மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு கிடந்த சராசரங்களுக்கு அநாதியே கொடுத்து அவைகளின் கண்ணே முன்னர்வினைகளையூட்டுவித்துப் பின்னர் சுருதி குருசுவானுபவங்களினால் ஆத்மஞானத்தை விளைவித்துப் பரமசுகத்தையென்பார் அத்தனையவும் பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்கின்ற ஒப்பற்றதேவநாயகனென்பார். இறைவனையும், எவ்வண்டங்களும் அவைகளுள் உள்ள உயிர்த்தொகைகளும் உண்டாவதற்கு வித்தாகவும் ஆதாரமாகவுமிருக்கின்ற சிற்சக்தியென்பார் விந்துவையுங்கூறினர்.

(இ-ள்) தனியானவர் லோகநாயகனைப்பார்த்து ஆத்மகோடிகளின் பொருட்டு பிரமநிஷ்டாசாதனத்தை வினவினதாம்.

(பழிசேர்முத்திகளான) உலகாயுதன், மகளிரிடத்துண்டான போகமே முத்தியென்பான். புத்தனாகிய சவுத்திராந்திகன், உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்கின்ற பஞ்சகந்தங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான், ஆருகதனாகிய நிகண்டவாதி, முச்சரீரங்களுங்கெடுக்கிறதே முத்தியென்பான். பிரபாகரன், எங்கும் விரிந்த காரியங்களுங்கெடுகிறதேமுத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் பேதவாதி, ஆணவமலங்கெடுகிறதேமுத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமாயாசரீரமழியாது நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி, சரீரத்தொடக்கைப்பட்டு நிற்கிற சிவாத்மாவுக்கு விவேகஞானமுண்டாகிறதே முத்தியென்பான். பாஷாணவாதத்தில் பாற்கரியன். ஆத்மா தெளிகிறதேமுத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி, பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான். இதற்கு அஷ்டமாசித்தியுமென்பான். பாஷாணவாதி, ஆத்மா கேவலத்திலிருக்குந் தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றுமறியாமல் பாஷாணம்போலக் கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவைபத்துமாம். இவையன்றி இன்னுமநேகமுளவவை

பலநூலாலறிக. மெய்யுணர்வால் முத்தியை அடைவதாவது ஆணவம் மாயை-காமியம்-ஆகியமும்மலங்களும்நீங்கி ஆத்மா அருளோடுகூடிநிற் பதேயாம். இருவகைமுத்தியென்பதற்குப்பிரமாணம் (சிவப்பிரகாசம்) அரிவையரின்புறுமுத்திகந்தைகந்துமறுமுக்தி திரிகுணமுமடங்குமுத்தி, விரிருவினைகெடுமுத்தி மலபோமுத்தி விக்கியாதித்தமுத்தி விவேகமுத்தி பரவுமுயிர்கெடுமுத்தி சித்திமுத்தி பாடாணமுத்தி யிவைபழி சேர்முத்தி திரிமலமுமகலவுயிரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியிறுமுத்தித்திறந்தராமே. என்பதனாற்காண்க. (க

(அ-கை) சிவஞானதேசிகரால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட மஹாவாக்கியத்தாலன்றி ஏனையவற்றால் முத்திகிடையாதென்றுகூறுவான். தொடங்கினோர்மொழியினால் சர்வமுமொழிந்து வீடடையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலேசுருதியாகமநூலுயர்புராணமுமெலாமொழியும்
ஒருமொழியாலேசரிதைநற்கிரியா யோகபாவனையெலாமொழியும், ஒரு
மொழியாலேயண்டபூதங்களொடுங்கிடுந்தன்னிலேதோன்றும், ஒருமொ
ழிசும்மா விருந்தலாமதனாலொப்பிலாச்சிவபதமடைவர்.

(இ-ள்) (சற்குருவருளால் பெறப்பட்ட) ஒருசொல்லினால், நான்கு வேதங்களும் நான்கு உபவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் ஒன்பது உபாகமங்களும்-சப்தகோடிமகாமந்திரங்களும்-ஆறுசாஸ்திரங்களும்-பதினெண்புராணங்களும்-பதினெட்டுஉபபுராணங்களும்-இரண்டு இதிகாசங்களும் என்றுசொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம் ஒருசொல்லினால் சரிதையாகிய தொழிலுங்கிரியையாகிய பூசையும் அஷ்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துப்போம் ஒருசொல்லினால், அண்டங்களும்-பிருதுவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்களும் ஒடுங்கிப்போம் பின்னர்) தமது ஆத்மசொரூபமான உண்மைநிலை உதயமாம் ஒருசொல்லானது அசைவறநிற்குந்தன்மையையுடையதாம் அந்த ஒருசொல்லினால் எவையாலும் ஒப்பிட்டுக்கூறப்படாத சிவசாயுஜ்யபதத்தை அடைவார்கள்-எ-று எ-வ எ-அசைகள்-ஒருமொழிசும்மாவிருந்தலாமென்றது, ஒருசொல்லினால் அசைவறநிற்குந்தன்மையாமெனப்பொருள்கூறினும் அமையும்-சுருதியென்றமையால், உபவேதங்களும்-ஆறங்கங்களும்-உபநிஷத்துகளும்

மெ ஆகமமென்றதனால், உபாகமங்களும் - சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும் உபபுராணமென்றதனால், உபபுராணங்களும்-எல்லாமென்றதனால், இதிகாசங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்) அகண்ட-பரிபூரணத்த-சின்மய-சிவ-அனாதினியவிசுத்த-விக்கியான-கன-சச்சிதானந்த-பிரமத்தினிடத்தில் சகலமும் உற்பவித்த சிருஷ்டிகளையும்-ஸ்திதியையும்-விதிக்கின்ற- அருபக்குணாதுசங்கிலக்கியானங்களுக்கும் மூலகாரணமாயுள்ளதாயும் ஞானசிரியரால் சர்வமும் ஒழிந்தவந்த அதிதீவிரபக்குவர்க்கு * அத்துவாக்களை நீயதிசுளைந்து நீயே அது அதுவே-நீயென்று-காட்டப்பட்டதாயும் விளங்குகின்றபொருளென்பார். ஒருமொழியெனவும், பிறிதுவிடத்து வழுகல் [illegible] நாதத்துவம் ஆகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களுங் காணவில்லையென்றும் அகர்த்தன்-அபோக்தன்-அபரிச்சின்னன் [illegible] -அமலன் அசடன்-அசரீரன்-அசலன்-அஞ்ஞியன் அனந்தன் [illegible] அவிகாசன்-அத்துவிதன்-அமேயன்-அரூபன் அசங்கன் [illegible] என்றும் இன்னும் பலவாறாகவுஞ்சொல்லப்படுகின்ற சொற்சொரூப சொல்லென்று மறிந்த சித்தவிர்த்தியான சிஞ்சித்திகளையும் அறி[illegible] [illegible] நிற்றலென்பார். சும்மாவிருத்தலெனவுங்கூறினர்.

(இ-து) ஏகமான மகாவாக்[illegible] [illegible] என்பார். ஒருமொழியென்று [illegible] மூலமந்திரமென்பார். ஒருமொழியென [illegible] [illegible] ட்டுதலை [illegible] [illegible] மானாகி மாகிய [illegible] [illegible] என்பார். ஒருமொழியென்றெனவுங்கூறுவாருமுளர். [illegible] சிகாமணர் தமது திருக்கண்ணோக்கத்தினுற்[illegible] காட்டுவதேசொல்லாமற்சொன்னதென்பார், ஒருமொழியென்றனைப்பொருள்கூறுதல் சிறப்புடைத்தாம தற்போதமிழந்த அறிவுமயமாகிய ஆதாரமாமென்பார். சும்மாவிருத்தலென்றுசொல்பாருமுளர், [illegible] இந்திரியங்களுடைய பேதரூபங்களான வியவகாரவிருத்திகளும், அவ்விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவலரூபசமாதிக்குஞ்சாக்ஷியாய் விளங்குதலென்பார். சும்மாவிருத்தலென்றனைப்பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

* அத்துவாக்களென்பன-மந்திரம்-தசபதம்-அக்ஷரம்-புவனம்-உசச-தத்துவம்-கலை [illegible] இவை ஷட்த்துவாக்களென்றுபெயர்.

(இ-ள்) பிரம்மசொரூபமாகிய ஞானதேசிகனாலே அநுக்கிரகிக்கின்ற பிரக்கியானம்பிரம்ம-அகம்பிரம்மாஸ்மி-தத்வமஸி அயமாத்மா- பிரம்ம என்னும்-சதுர்வேதாந்தாங்க மகாவாக்கியமாகிய ஓர்மொழியினால் சற்சொரூபமாயிராநின்ற அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களும பிரத்தியக்ஷசொரூபமாய்ப்பரிணமிக்கின்றசரியை-கிரியைகளும்- தியானசொரூபமாகிய யோகமும்-பூரணமாய்ப்பிரகாசிக்கின்ற அண்டபூதங்களுமாகிய இவைகளெல்லாந் தனதுவடிவமேயன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்தவிர்த்தியைச்சின்மாத்திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணிஅவ்வைக்கியமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிரதிசயானந்தமுந் தானேயென்றறிந்தது நழுவிக்கேவலரூபமாய்விளங்குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம் புற்றுமாய்மரமாய்ப்புனல்காலேயுண்டியாயண்டவாணரும்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிகாணுமன்னவென்னைவோர்வார்த்தையுட்படுத்துப்பற்றினாய்பதையேன் மனமிகவுருகேன் பரிகிலேன் பரியவுடன்னைச், செற்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன் றிருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே-எ-ம் (திருமந்திரம் ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளே யொருமொழி, ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளே யுளேபேதம், ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளே யுருவருவோமென்னுமோங்காரமொண்முத்திசித்தியே-எ-ம் (கடவுளந்தாதி) பாதகதிமைமனம் பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்திகத்திலேநிலைபேராமற்சாதிப்பர் சிகத்துனிக்கை, வாகத்திலே பொருளொன்றாகக்காண்பா மனத்துநெறி, நீதத்திலேதுறந்சொல்லாமற் சொன்னநிறையினுவே. எ-ம். (பஞ்சாக்ஷரப்பகுதிப்பாசவிளக்கம்) காரணியவர்க்குநாலுஞ்சத்தினியாதமெய்த. ஊருணிபோலத்தோன்றிப்பொருமொழியாலெனக்குக், கோரணிகாட்டிமாறுசமயத்தின்பேரிகைநீக்கிப், பூரணசொரூபங்காட்டிப் புண்ணியம்பொலென்றவ்போற்றி-எ-ம் நிஷ்களத்திரங்கள். சீராமமறையுஞ்சிவாகமமுஞ்செய்தாலும், வோராவுணர்வுமொருமொழியாய்த்தந்தவா-எ-ம். தத்துவராயசுவாமிகள். சொல்லுமெல்லைகண்முடிந்துதுரிசொன்றுமிலதாய்வெல்லையின்றியவைகடைபரவின்பமேயரு, வல்லவன் புகல்வன்வாழ வொருமொழமொழியா, லெல்லைதனைத் தீரயாயெனவுவந்தருளினான்-எ-ம் ஞானிகள்நிலைமை. குருபரதத்துவஞ்சவி கூடபியாகனைத்தினுறைந்து கூறாமற்கூறியவோர்மொழி யுள்ளத்திருத்திக், கருவிபொலாமொழிந்துக்காண்பான்காட்டிபொழிந்துதாற்றுகண்டுகெளியாதுனித்துமப்பாற், பொருவருநிட்களாதந்தமோ மெளனவிளங்கும் போத்துவார் அல்லாதபுனிதப்பூரணத்தை,இருவகைபாசனைப்பிழந்திநற்கு

மவன் ஞானியவற்குப்பிறவியுமுண்டோ வினையம்பலமே - எ-ர். — (பட்டினத்துப்பிள்ளையார்) வெட்டாதசக்கரம்பேசாதமந்திரம்வேறொருவர்க் கெட்டாதபுஷ்பமிறையாதீர்த்தமினிமுடிந்து, கட்டாதலிங்கங்கருதாதநெஞ்சங்கருத்தினுள்ளே, முட்டாதபூசையன்றோகுருநாதன்மொழிந்ததுவே - எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமது புளகிப்பவன்பினாலுருகிவிழிநீர், ஆறாகவாராதமுத்தியினதாவேசவாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச், சங்கரசயம்போற்றிபோற்றியெனவுமொழிதழுதழுத்திடவணங்குஞ், சன்மார்க்கநெறியிலாதுன்மார்க்கனேனையுந் தன்னாநன்கொடுத்தாள்வையோ, துங்கவிருபக்குவச்சனகன்முதன் முனிவோர்கடொழுதருகில்வீற்றிருப்பச், சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே சொரூபானுபூதிகாட்டிச், செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர் சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷி ணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே - எ-ம். வரும்-மற்றும்வருவனவற் றாற்காண்க.

சும்மாவிருத்தலாமென்பதற்குப்பிரமாணம். (கந்தரனுபூதி) செம்மான்மகளைத்திருடுந்திருடன், பெம்மான்முருகன்பிறவானிறவான், சும்மாவிருசொல்லறவென்றலுமே, யம்மாபொருளொன்று மறிந்திலனே - எ-ம். — (உத்தரிக்கவெண்பா) மும்மாயைத்தப்பாலொருப்பாழுங்கண்டுநீ, சும்மாவிருவென்றுசொன்னான்மானே, வேறுபொருளில்லையெ ன்றான் - எ-ம். — ஒழிவிலொடுக்கம் சும்மாவிருக்கவைக்குந்திராசாந் சாக்கிரத்தை, விம்மாக்கருவாம் வேலைகடைச்சமறிவா, வீட்டிப்பி டிக்கிருக்கு நிட்டைகதைஞானியென்றான், பாட்டுப்பிரிவாசகம். — (சந்தி திமுறைசும்மாவிருவெனச்சொல்லப்பொருளொன்றும், அம்மாவறிந்திலமென்றன்றுரைக்க - சும்மாவ், அருணகிரிநாதனனுபவநாயேற்குக் கருணைபொழிபோதுகாட்டு - எ-ம். — (ஞானசாதகவெண்பா) உன் னதயோடாகேவுன்றியருமந்திரத்தைப், பன்றிகசாத்திரப்பன் பாடாகே - என்னையே, அப்பாலுமொப்புவமையற்றசாகித்தில், சும் மாபோதுஞ்சும்மாவிரு - எ-ம். (பட்டினத்துப்பிள்ளையார்) சும்மாவிருக்க வைக்கான் சூத்திரத்தை நானறியேன், அம்மாபொருளிதனைவையகமேவி முழுங்கினண்டி - எ-ம். (தாயுமானஸ்வாமிகள்) கண்டனவெல்லாமவியுமித ன்மைநாடாமனமேவசும்மா, காணநினைவில்லாதவேகாந்தியந்தரத்தியம் (அன்றியும்.) சும்மாவிருந்தாஞ்சுகமென்றாகருதியெல்லாம், அம்மா வீரந்தாந்தச்சொல்லுந்தெட்டிறந்திறந்தியே, பெம்மான்மவுனமொழி யையுந்தம்பியென்பேதமையால், வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனலைந்தே னெந்தமவசமே-எ-ம்-வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

ஞானாசிரியரால்பக்குவாது அத்துவாக்களைநீக்கி அதுவேநீயென்றுகாட்டுவனென்பதற்குப் பிரமாணம், (தாயுமானசுவாமிகள்) வந்தெனுடல்பொருளாவி மூன்றுந்தன்கைவசமெனவே யத்துவாமார்க்கநோக்கி, ஐந்துபுலனைம்பூதங் கரணாதியெத்தத்துவமத்தனையுமல்லையல்லை, இந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று, பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன் பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம்-என்பதனாற்காண்க — முப்பத்தாறுதத்துவங்களுங் கடந்துபோய்த்தான் சும்மாவிருந்ததென்பதற்குப்பிரமாணம் அன்றியும்ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமுடங்கவெளியாகவெளிசெய், தறியாமை யறிவாதிபிரிவாகவறிவார்க ளறிவாகநின்றநிலையில், சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்தி-என்பதனாற்காண்க-சிவஞ்ஞானதேசிகர் தமதுதிருநோக்கத்தாற் காட்டுவரென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிற்றம்பலநாடிகள்.) மொழியாலுரைக்கிற் குறிக்கப்படுமென்று மூதறிவால்,ஒழியாநிறைவையு மானந்தவாழ்வையுமொண்புகலின், அழியாவிரதஞ்சிற்றபலநாடியகமகிழ்ந்து, விழியாலெனக்களித்தான் விழுத்தேனின்பமேவிட்டதே-எ-ம்— (சசிவர்ணபோதம்.) உவமைப்பின்ஞானிவிழிபட்டுமுன்னைவினைவிட்டுமுத்தியுலகிற், றவமற்றுசெய்ய வினையேபுரிந்த சசிவண்ணனெய்துகதையே-எ-ம்—மறைவாக்கியம். இருவிழிகளுலகறிந்துந்தனையறியாததுபோல, யான்றியும்பொருளலதிங்கெனையறியாமையினால்கருவிடை புக்கின்பதுன்பக்காவிடையேசுழன்று கண்கலக்கப்படுவேனைக்கருணைவிழியதனால், அருவினைகளறநோக்கியானவமேபோக்கியகமகமென்றிருந்ததனை மறிவுகொண்டேநீக்கிப்,பருவம்திற்பதந்தாக்கிதற்பனைகளியாவும்பாழாக்கித் தானுக்கும்பரமகுருவைப்பணிவாம் எ-று, (சிவானந்தமாலை) வீடொழியப்பேறில்லையென்றென்றுமவேதங்கள், நாடியறையும்பொருளை ஞானகுரு-நீடுமருட்கண்ணாலேகாட்டுங் கருணைப்பிரான்றனைநா,னெண்ணாதேயுண்டிருப்பதெங்-எ-ம்— (தேவாரம்.) அந்தாவுன்னடியேனையன் பாலார்த்தாயருநோக்கித்தீர்த்தநீயாட்டிக்கொண்டாய், எத்தனையுமரியநீயெளியையானாயெனையாண்டுகொண்டிரங்கியென்றுகொண்டாய்பித்தனெனப்பேதையேன் பேயேனாயேன்பிழைத்தனை களத்தனையும்பொறுத்தாயன்றே, இத்தனையுமெம்பரமோவையோவையோவெம்பெருமான்றிருக்கருணையிருந்தவாறே-எ-ம்

பிள்ளைதனக்கொருவர் பேதிருந்தம்பேதியா, வுள்ளபொருளெல்லாமுணர்த்துவிக்கத்தெள்ளும், விழியைக்கொடுக்கருளிவேதாந்தந் தன்னைமொழியப்புகுந்தான்முனி எ ம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க

சேகேந்திரிய விர்த்திகளுக்குங்கேவலசமாதிக்குஞ்சாட்சிதானேயென்பதற்குப்பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்.) செய்கையுஞ்செயவிக்கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோற், செய்கையுஞ்செயவிக்கையுமற்றிருக்குமென்முன்சடமாமுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்ய, மெய்கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிகாரவிருத்திக்குவிருத்திதானு, மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ்சாட்சியானான் வெயில்போலென்றுணர்த்தவனைவிபுமாகர்த்தன்-என்பதனாற்காண்க.

நான்குவேதங்களாவன இருக்கு-தைத்திரியம்-சாமம்-அதர்வணமாம், நான்குஉபவேதங்களாவன ஆயுள்-அர்த்தம்-தனுர்-காந்தர்வமாம் ஆறங்களாவன, மந்திரம்-வியாகரணம் நிகண்டு-சந்தோபிசிதம்-நிருத்தம்-சோதிஷமாம். முப்பத்திரண்டுஉபநிஷத்துக்களாவன ஸ்ரீருத்திரம்பிரகதாரண்ணியம்சுவேதாசுவதரம்-கைவல்யம்-காலாக்கினி-டவல்லி-காத்திவாயனம்-பிரமம்-நாராயணம் அங்கிசம்-பரமாங்கிசம்-பாற்சரம் பிரமபிந்து-ஆருணி-அமிர்தபிந்து-பருவபஞ்சம்-பிரமசாபாலம் தேஜோபிந்து-வார்ச்சியாரீயம்-போதாயநீயம்-ஆசுவலாயநீயம் - சாங்கியாயநீயமைவாவிராயநீயம்-சௌனகியம்-சிவசங்கற்பம்சிரவணம் பாசாகம் - கெம்புசோடியம் மாண்டூகம்-முண்டகம்-மௌண்டிகம்-ஜாபாலோபநிஷத்துக்களும்இருபத்தெட்டாகமங்களாவன, காமிகம்யோகஜம்-சிந்தியம் காரணம் அஜிதம்தீப்தம்-சூக்ஷமம் ஸகஸ்திரம்-அஞ்சுமான்-சுப்பிரபேதகம் விஜயம்-சுவாசம்-சுயம்புவம்-அனல்-டவீரம்-இரௌரவம்-மகுடம்விமலம் சந்திரஞானம்-பிம்பம் புரோத்கீதம் இலளிதம்-சித்தம்சந்தானஸர்வோத்தம்-பாரமேச்சுரம்-கிரணம்-பேதம்-வாதுளமாம்.

ஒன்பதுஉபாகமங்களாவன, பாதற்பாகரம்-பரம்-சிவம்-சத்திபிரகாசம்-பாரதந்திரம் சிவாக்கியம்-சொற்பிரகாசமாம், ஸப்தகோடிமகாமந்திரங்களின் பெயர்களைக்கற்றுவல்லசான்றோர்களாலும், நூலாந்திரங்களாலும்உணர்க, ஆறுசாஸ்திரங்களாவனவேதாந்தம்-வைசேஷிகம் பாட்டம்-பிரபாகரம்- பூர்வமீமாம்ஸை- உத்தரமீமாம்ஸையாம், பதினெண்புராணங்களாவன, சைவம்-ஸ்காந்தம்-இலிங்கம்-கூர்மம்-வாமனம்-வராகம்-பௌஷிகம்-மச்சியம்-மார்க்கண்டேயம்-பிரமாண்[illegible]

பத்துஞ்சிவபுராணமாம்-நாரதீயம்-பாகவதம்-காருடம்-வைணவம்-இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமாம். பிரமம்பதுமம் - இவையிரண்டும்பிரமபுராணமாம்பிரமகைவர்த்தனம்-சூரியபுராணமாம்-ஆக்கிநேயம் அக்கினிபுராணம்பதினெட்டுமெப்புராணங்களாவன, உசனம்-கபிலம்-காளி-சநற்குமாரம்-சாம்பவம்-சிவதர்மம்சௌரவம்-துருவாசம்- நந்திநாரசிங்கம்-நாரதீயம் பராசரம்பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்மாரீசம்-மானவம் வாசிட்டலைங்கம்-வாருணமாம்-இதிகாசங்களாவன பாரதம் இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமேதிருவலகிடல்- திருமெழுக்காலிடல்- திருவிளக்கிடல்-சுத்தனநந்தவனத்திற்சென்று தெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல் தேமாலையாதிகட்டி ஈசன் திருமேனியிலணிவித்தல் தேவாரம்-திருவாசகம்-பக்திவிலாசம்-ஆகமம்-புராணம் - ஆகிய இவைமுதலானவைகளைப்பாராயணஞ்செய்தல-வில்வம்முதலான- புஷ்பச்செடிகளைத்தப்பரிபாலனஞ்செய்தல். விபூதிருத்திராக்ஷம்- காஷாயம்-இலிங்கம்-பஞ்சாக்ஷரம் என்னும் இப்பஞ்சமுத்திரையிலொருமுத்திரையையாவது தரித்தசிவனடியார்களைக்கண்டால் பரமசிவத்தைதவழிபடுதல்போல்வணங்கிவந்தனவழிபாடுசெய்தல் சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம்-பிரமமாலயம்-சாவடி-சத்திரம்- ஆகிய-இவைகளைநூதனமாகச்செய்வித்தல் திருக்கோறுங்கங்கைமுதலாகிய புண்ணியநதியில்ஸ்நானஞ்செய்தல் ஆலயங்களிலங்கப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் - அடியவர்க்குநடத்தல்-நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டென்னுந்தொகைப்படி பிரதக்ஷணம் செய்தலாம்

கிரியையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம் நைவேத்தியம்-ஆகிய-௫-ம் கோசலம் கோமயம்-பால்-தயிர்-நெய் ஆகிய ௫-ம்- வாழைப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்-நாரத்தம்பழம்-நெல்லிப்பருப்பு இளநீர்-ஆகிய ௫-ம் மற்றும்உபகரணமானபூசாதிரவியங்களும்-சேர்த்துஆத்மசுத்தி பூதசுத்தி-திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி ஆகியபஞ்சசுத்தியும்-சுவாபூசையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப்பஞ்சப்பிரமம்ஷடங்க பஞ்சாக்ஷரமந்திர உச்சாடனத்தால் ஆவாகனை-ஆஸ்தாபனை - சந்நிதாபனை சந்நிரோதனை சகளீகரணை-பரிமிதனை-அவகுண்டனம்-தேனு-யோனி-அமூர்த்திகரணை-லிங்கமுத்திராப்பாரசிலவன்றாதிக்குபதேசதி - மந்திரக்கிரியபாவனைகளைக்குறைவின்றி [illegible] ஆசனமூர்த்திமூலத்திறுனும் அஷ்டபுஷ்பஞ்சாத்தியும் - அக்கினிக்குப்பிடக்ஆவரண-குருபூசைகளும்

சகாஞ்சி முதலானவையும் - அனக்கரி இரண்டாமாவரணமும் - கந்தியா தி முரு[illegible]வாவரணமும் இந்திர[illegible]காவாவரணமும் - வஜ்ராதிகளாமா வரணமும் - அந்தந்த தேவதாபாவனையுஞ்செய்து [illegible]வைத்திறை ஹாற்றி ட்டு ஆசீர்கட்டு [illegible] உச்சரித்து அர்ச்சித்து ஆனந்த [illegible] ஸோத்திரமும் இவ்வாறு [illegible] செய்து முறைப்படி செய்த பூசைவிசேஷத்தை [illegible] குறியால் நிவேதனமாகச்செவ்வாய்ப் [illegible] செய்து [illegible] பூசையுஞ்செய்தலாம்.

அஷ்டாங்க யோகமாவன. இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி - ஆம். இவற்றுள், (இயமம்) ப [illegible] - அனைவரையும், [illegible] சத்தியம் - அஸ்தேயம் - பிர ம்மசரியம் - [illegible] - ஆர்ஜவம் - [illegible] - ஆக இயமம் [illegible] (இவை [illegible]) [illegible] ஞானிகளு க்கு [illegible] (இ [illegible]) ஆம் [illegible] [illegible] - [illegible] தல் சத்தியமாவது. [இய - ங] [illegible] பிரத்தியாகப் பார்வையிலும் - அறிதலையுஞ்செய்தலால் (இ [illegible]) [illegible] சத் தியமென்பப்பார்க்கை. அஸ்தேயமாவது. [இய - ங] அன்னியருடைய சொத்தை [illegible] கொடுத்தல் [ஞா - ப] [illegible] பிரமசரியமா வது. [இய - ச] [illegible] பிர [illegible] தாரு [illegible] ண் [illegible] கையாவது, [illegible] பால் யாவரும் [illegible] [illegible] தல். ஆர்ஜவமாவது [illegible] முதல்சத்து ருவனாயிலும் [illegible] [illegible] செய்யாநின்ற [illegible] கலை [illegible] திரியாவது, [இய - ங] [illegible] சமு [illegible] [ஞா - ப] [illegible] [illegible] சவுசமாவது. [இயமம்] [illegible] இதானிவை [illegible] [ஞா - ப] [illegible], இது [illegible] [இய [illegible]] [illegible] - [illegible] [illegible] - [illegible]

விரதம்-ஆம். தபசாவது, (யோ-ம்) உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ்கப் பண்ணுதல் [ஞா-ம்] ஆத்மவிசாரம்பண்ணுதல்-சந்தோஷமாவது [யோ-ம்] அற்பசிரமையினாலாவது-பாவிச்சையினாலாவது கிடைக்கின்றபுசிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திருப்தியடைதல். [ஞா-ம்] இகத்திலும்பரத்திலும் அடையாநின்ற போகங்களில் உபேக்ஷைபண்ணி ஆத்மாவினிடத்தில்பிரீதிவைத்திருத்தல் இதற்குப்பரமசந்தோஷமென்றுபெயர். ஆஸ்திக்கியமாவது, சுருதி-ஸ்மிருதி-வாக்கியார்த்தத்தில்- விசுவாசம்வைத்தல். தானமாவது நீதியில்நின்று-சம்பாதிக்கின்ற தனது பொருளைப்பிரமநிஷ்டர்களுக்குங்கர்மிகளுக்குங்கொடுத்தல். ஈஸ்வரபூசையாவது திரிமூர்த்திகளையும், வர்ணத்திரயத்தாரும் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல் சித்தாந்தசிரவணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக்குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல் லஜ்ஜையாவது, லௌகிகத்திலாவது-வைதிகத்திலாவதுபொல்லாங்கானகாரியத்தில் வெட்கமடைதல் மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசத்தில் வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம்விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை உருவேற்றுதல். இதைப் பாசுபதவிரதமென்றும் சிரோவிரதமென்றும் ஆதியாசிரமமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, காயத்தில் அன்னியரை அடித்தல். அன்னியருடைய ஸ்திரீயைபிடித்தல். அன்னியருடையசொத்தைப்பலவத்காரமாக எடுத்தல்-ஆகியஇம்மூன்றையுஞ்செய்யாதிருத்தல்-வாக்கினால்-கடோரமாகப்பேசுதல்-பொய்சொல்லுதல்-கோள்சொல்லுதல்-உளறல் ஆகியஇவைநான்கையும் விட்டிருத்தல்-மனசு - அவிகட்டமங்கத்தைவிட்டிருத்தல்-தேகமுழுதும்-விபூதிதூளிதம்பண்ணுதல். [ஆசனம்] ஒன்பதுவகைப்படும். அவையாவன, ஸ்வஸ்திகம்-கோமுகம்-பதுமம் வீரம்-கேசரி-பத்திரம் முத்தம்-மயூரம் சுகம்-ஆம். இவற்றுள்-ஸ்வஸ்திகமாவது, தொடைக்கும்-முழங்காற்கும் நடுவே இரண்டு உள்ளங்காலையும்-செலுத்தி இருமந்திருத்தல். கோமுகமாவது, ஜகனபக்கத்தில்-இருகாற்பாட்டையும்-மாறவைத்து-அவ்விருகாற்பெருவிரலைக்கைப்பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடைமேலும்இரண்டுஉள்ளங்காலையும் மாறித்தோன்றவைத்தல். வீரமாவது, வலத்தொடையில் இடக்காற்பாட்டைச்சேர்த்து இருமாப்புற்றிருத்தல். கேசரியாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்துப் பாட்டைவைத்து-இடமுழங்கையைமுழந்தாளில்வைத்து-அங்குலியை விரித்து-நாசிகையைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரமாவது, பீஜத்தின்கீழ்- ஜீவனியிடத்து இருகாற்பாட்டையும்வைத்து அவ்விருபதத்தையும்இருகையால் இறுகப்பிடித்து-அசையாதிருத்தல். முத்தமாவது, இடக்காற்பாட்டால் ஜீவனியைஅழுத்தி-வலக்கால்பாட்டை - அப்பாட்டின்கீழ் வைத்திருத்

தல்-மயூரமாவது, முழங்கை இரண்டும் உந்திப்புறத்தில்அழுந்தப்புவியி
ற்கையூன்றிக்கால்நீட்டித்தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமாவது, சுகமுந்திட-
மும் எவ்வாற்றிருக்கின் எய்துமோ அவ்வாறிருத்தல் இவ்வொன்பதும்
முக்கியாசனமாம். இவைமுக்கியாசனமெனவே இருதுடைகளாலுஞ் ஜீவனி
யிடத்திற்பொருந்த இருபுறவடியின்மீதிலும் இரண்டங்கையுஞ்சேர்த்து
மார்புநெறித்துத்தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்குடாசனமுதலிய பிறவாச
னங்களும் உளவெனக்கொள்க. (பிராணாயாமம்) இரண்டுவகைப்படும்;
அவையாவன, சகர்ப்பம்-அகர்ப்பம்-ஆம். சகர்ப்பமாவது தியானத்துட-
ன்-மூச்சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தியானமில்லாமல்- மூச்சைப்
பிடிப்பது. இந்தஇருவகையும்-இரேசக-பூரக-கும்பகமாயிருக்கும். ரேச
கமாவது, மூச்சைவிடுதல். பூரகமாவது, மூச்சையேற்றுதல். கும்பகமா
வது, மூச்சைநிறுத்தல் இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும். (பிரத்தியாகார
மாவது) யோ-ம்) மனத்தை இந்திரியவிஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல்
லக்ஷியத்தில் நிறுத்தல். (ஞா-ம்) சர்வம் பிரம்மமயமாய்ப்பார்ப்பதெனப்
பிரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல். வேதத்திற்சொல்லிய நித்தியநைமித்திய
காமியகர்மங்களை பிரமார்ப்பணமென்றுசெய்புதல். தேகத்தைநானென்று
நினைப்பதைத்தள்ளிச்சித் ஆத்மாவே நானென்று நினைத்திருத்தல் தார
ணையாவது (யோ-ம்) தேகாகாசத்தை வெளி ஆகாசமாகவும் தேகவா
யுவைவெளிவாயுவாகவும்- தேகத்தீயைவெளித்தீயாகவும்- தேகநீரைவெ
ளிநீராகவும்-தேகமண்ணை-வெளிமண்ணாகவும்-நினைத்திருத்தலும். பாத
முதல்முழங்கால்வரையில்பிருதிவிபாகம் பிரமனாகவும்,முழங்கால்முதல்
தொப்புள் வரையில் சலபாகம் விஷ்ணுவாகவும், நாபிமுதல் மா
ர்பு வரையில் அக்கினிபாகம் ருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புரு
வம் வரையில் வாயுபாகம் மகேசுவரனாகவும் புருவமுதல
சிரசுவரையில் ஆகாசபாகம் சதாசிவனாகவும், நினைத்திருத்
தலும். மனத்திற்குச்சந்திரன் [illegible] ருத்திரன்- விஷ்ணு-
யத்திற்கு-அரி-வாக்குக்கு-அக்கினி- [illegible] உபஸ்
தத்துக்குப்பிரஜாபதி-தொக்குக்கு-வாயு [illegible] சூரியன் [illegible]
வருணன்-மூக்குக்கு-பூமி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தரிப்பதுவும் நான் சகாதிகளென்று அதற்குரித்தாகிய பலனையும் அன்று. நான் சின்மாத்திரமென்று ஒழிந்திருப்பதுவும், பரமதாமமேயாம் தியானமாவது. (யோகம்) மனதை மூர்த்தியினிடமாக்கி மற்றொன்றிலும் போகாமற் செலுத்தல். (ஞானம்) சீவனாதிகளையும் நிருக்குணமாயும் இருக்கின்ற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பது பரமதியானமாம். இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாலம்பப்பரமசிவனெனப்படும்.

(சமாதியாவது) (யோகம்) ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்கிய அபேதத்யானம் பிறக்கின்ற சமயம் (ஞானம்) நான் சகலத்திலுமுள்ளபடியிரு லே நான் சோதிமயமென். நான் பரமனிலென்ற புத்தியுடன் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களைத் தானென்று பூதங்களிலொடுக்கி அந்தப் பூதங்களை அபஞ்சீகிருத பூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாகியவாகிய தன்மாத்திரைகளை மாயையிலொடுக்கி அம்மாயையைப் பிரகிருதியாகப் பாவிலொடுக்கி அவ்வாக்மாவாகிய நானே பிரமம் நானென்று சகலமும் [illegible] வேறில்லையென்று அறிவதாம் பிரவைஸ்வரு [illegible] மூன்றவஸ்தைகளாகப் பாவித்து அம்மூன்று [illegible] இந்திரிய சாமருபங்களாக பாவித்து [illegible] பாவித்து அம்மூன்றவர்களைக்கண்டு [illegible] பாவித்து அந்தவர்களை [illegible] மூன்றவர்களைக் [illegible] மூன்றாகவும் [illegible] மூன்றுகாலங்களாகவும் பாவித்து அவைகளை [illegible] [illegible] மாயையிலொடுக்கி மாயை ஜீவனிலொடுக்கி ஜீவனை [illegible] [illegible] பாவிப்பதும் பரமசமாதியாம். (உ)

(அ-கை) [illegible] [illegible] முத்தி [illegible].

வெ ண்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்) அருவமாகிய உண்மைஞானத்தினாற் குறிக்கப்படும் முத்திநிலை-ச் சரியைத்தொழிலினாலும்-கல்விரியையினாலும்-அஷ்டாங்கயோகஞ் செய்தலாகிய முயற்சியினாலும்-அடையக்கூடுமென்று-பேதைகளாகிய [illegible] சொல்லுவார்கள் [மற்றையாதினாலடையுமெனில்.] உயிர்மையாகிய ஞானகுருவினால் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மைப்பொருளின் ஒருமைகாவலாகிய [illegible] அடையுஞ் சிச்சயம் [illegible]. இச்சரியை-ஏ-ஏ-அ ளைசகள்.

[ப-ம்.] [illegible] சத்திநிபாதமென்றும், சச்சிதானந்தமாகிய பரசிவத்தினுடைய அருளுக்குச் சத்தப்பட்டவரென்றும். மாறுக்கனவு உடல்பொருளாவியென்னும் மூன்றினையும் அதிகாரியென்றும், ஆத்மபோதகன் சாதகமானது அவன்மையினால் [illegible] நிலைபெற்றுத் தத்திசைப்பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியுடையோரான [illegible] குணக்குரியவரென்றும், தன்னெருமைப்பின்னக்குறிக்க [illegible] தலைவிலைக்குறித்த [illegible] உயிர்க்கு [illegible] யோப்பமலப்பரிபாகஞ் சத்தாதையாதனி [illegible] பார்த்துத்தன்மயமாகச் செய்யும் அருளினை [illegible] உரியத்திகமென்று

[இ-ம்.] [illegible]

[illegible]

று, ஞானத்தின்மிக்கவை நன்முத்திதன்காவல் ஞானத்தின்மிக்கார்நாரின் மிக்காரே-எ-ம். [தாயுமானசுவாமிகள்.] பத்திநெறிநிலைநின்றிலவசனை பூமிப்பரப்பைவலமாகவந்தும் பரவையினிடைமூழ்கியுநதிகளினிடைமூழ்கியும் பசிதாகமின்றியெழுநா, ளத்தியினிடைநின்றுமூகிர் சருபுனல்வாயுவினைவன்பசிதனைக் கடைக்கு மௌனத்திருக்குமுயர்மலைநுழைவுபுக்கியு மன்னுநசனாடிமுற்றாந், சத்திசெய்தும் மூலப்பிராணனொடுங்கியச்சோமவட்டத்தடைத்து சொல்லரியவமுதுண்டுமெய்யுடன்கற்பங்கோடாது நிலைநிற்கவீறுசித்திசெய்தாஞ்ஞானமலையத்திகூடுமோசித்தாந்தமுத்திமுதலேசிரிகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே எ-ம், (ஒழிவிலொடுக்கம்) சரிதைகிரியையோகிச்சற்றுக்கிச்சாகாக் கருமயோகத்தைக்கழற்ற-வரிதவர்க்குக், தோன்றியதுப்பாகக் காண்கையிலேதோன்றுக, ஆன்றியபோதங்கழலுமோ-எ-ம். [சிவஞானபோதம்] ஐம்பறிவறிந்தவையடங்கினர்களேனும், மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடுபெறார்-எ-ம், வருமற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

ஆசிரியர்-உடல்-பொருளாவி மூன்றிற்கும்-உரியவரென்பதற்குப் பிரமாணம் (திருவாசகம்) அன்றேயென்றன் ஆவியுடலுமுடைமையெல்லாமுங், குன்றேயனையாயென்னையாட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, இன்றோரிடையூறெனக்குண்டோவெண்டோண் முக்கணெம்மானே, நன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்நானோவிதற்குநாயகமேயென்பதனாற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆன்மாக்களைத்தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்வரென்பதற்குப்பிரமாணம். [திருவாசகம்] வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ, வேண்டமுழுதுந், தருவோய்நீ, வேண்டுமயன்மாற்கரியோய்நீ, வேண்டியென்னைப்பணிகொண்டாய், வேண்டிநீயாதருள்செய்தாயானுமதுவேவேண்டினல்லால், வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னிலதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே-என்பதனாற்காண்க, ௩.

(அ-கை.) சர்வசங்கபரித்தியாகத்தினாலுமல்லா ஞானநூலுணர்வினாலும் முத்தியிலதெனல்.

கட்டறத்துறந்தேயுயிர்பொருட்சார்பைக்கருதிடிவ்வாசனையினைத்தும்
ஒட்டறவிடுத்துஞானநூலினைக்கற்றோர்க்கிடுமென்பயனுகவும்
எட்டுதற்கரியசற்குருவருளையெய்தப்பெறாதொழிவினைப்பெற்றே
நிட்டைசாதித்தேசகலகேவலங்கணீக்கிநிற்றலரிதாமே.

(இ-ள்) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும்-உயிர்ச்சார்பு பொருட் சார்புகளை நினைத்துச் சொல்லும் இந்திரியவாசனைகளெல்லா வற்றையும் பற்றவிட்டாலும் ஞானசாஸ்திரங்களை ஒருங்கேவாசித்தறிந்தாலும் என்னபிரயோசனத்தைத்தரும், (ஆகலின்) அவாங்மனோகோசரமாகிய அருளினுறைவடிவமாய்வந்த ஞானாசிரியர் திருவடியினாலே-அநாதிசித்தத்தக்க-ஒப்பற்ற மகாவாக்கியத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டாசாதனஞ்செய்து தோற்றமொடுக்கங்களாகிய* சகலகேவலங்களிலொன்றும் நீங்கினால் சநனமரணமொழிந்து முத்தியைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.) (எ-று.) வ-ஷ-ஏ-ஏ-இந்நான்கும் ஆசைகள்பிறப்பிறப்புறுமென்றதனால் முத்திவருவிக்கப்பட்டது.

[ப-ம்.] ஒருவன் ஆகாயஸ்வரூபமாகியதன்னை-அசேதனமாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனதுதேகத்துக்குப்புறம்பாயிருக்கின்ற பெண்டிர்முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலியக்ஷேத்திர தனதானியங்களாகிய பொருட்சார்பும், ஆகியபந்தப்பற்றுக்களெல்லாவற்றைப் பொய்யென்றறிந்து அவைகளின்மேலான ஆசைகளையாகிய பந்தப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமானியத்தில் அடையக்கூடாதவையான துறவைப்பெறுவானாயினும் அவன் அந்தச்சரீரத்தக்கதில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித்தன் உண்மைவடிவத்தை அறிகின்றசொரூபமான முத்தியை யடையும்பெற மாட்டானென்பார் கட்டறத்துறந்தேயுயிர்பொருட்சார்பைக் கருதும்வாசனையனைத்து மொட்டறவிட்டுமென்பயனென்றார், வேதம்முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியங்கமஉணர்த்திய அநாதிகுருவால் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற்றென்று மனைகவெளிரிக்கார் தெளிவாகச்சொல்லுகின்ற பலஆத்மஞானசாஸ்திரங்களைக்கிரமமாகவாசித்து அவற்றின் அர்த்தங்களைப்பூரணமாகக்கிரகிப்பண்ணியும் அவற்றின் அநுட்பங்களையுக்தியாலும் பிரமாணங்களாலும் அறிந்தும் தனக்கு அவைதேவென்றுநிச்சயத்தாலுமேப்பிரகாயத்திலவந்த சகசாரியரால் தனது வடிவமான அருட்கண்சோதி லீலையைப்போதிக்கப்பெற்று அவர் தந்திருக்கண்ணோக்கத்தினால் அநுக்கிரகத்தையிலே வழிநடந்து நின்றுபிரயாசாதனஞ்செய்து சுவானுபூதிசாட்சாத்காரத்தை அடைந்தாலன்றி முத்திப்

*சகலகேவலமானது-குடிலையில்நின்றுதங்கியபாசசத்திவடிவமாயிருக்கின்றபோதமெனநினைத்தலும் அதனை வாசனைபற்றலும், துவக்கட்டுநீங்கு ஞான நிலைவிடுதலில்லொன்றுமில்லாத நிலைக்குப்பெறுதலுமெனவே கொள்க. ஆணவமாயையின் காரியமாகுந் நிலையுமென்றாலுமெனக்கூறுவாருமுளர்.

பிரயோசனத்தை நூநனூர் அடையக்கூடாதெனப்பார் ஞானநூலினைத்து [illegible] மோக்ஷ [illegible] யாகுவதென நமக்காயசந்தி ஞானவான [illegible] ல்லோர் [illegible] ருத்திரனல் [illegible] னிக்கும் [illegible] டைய ஞானகுருவை [illegible], எப்பொழுதும் [illegible] கொண்டிருக்கின்ற [illegible] க்கண்கள் [illegible] செவியந் தெயிவம் [illegible] குருக்கள் [illegible] உபதேசிக்கின்ற [illegible] குருவின் [illegible] னாலும் அநுபூதி [illegible] மையில் கூறுவ [illegible] ஞானநூலிலிருந்து [illegible] இங்ஙனமைப்பட்ட அநுபூதி [illegible] உணர்த்தத்தக்க ஞானாசிரியரிடத்திற் சத்திடம் [illegible] ஞானநிஷ்டையைப் பெற்று [illegible] நிஷ்டை செய்து [illegible] அநுபூதி [illegible] சம்சயங்களைத்தையும் அவ்வாசிரியரிடத்தில் [illegible] பண்ணிக்கொண்டு [illegible] சகலசந்தேகமாகிய நினைப்பு மறப்பையும் [illegible] நீங்கியிருக்கின்ற நிஷ்டையிலே [illegible] சகலவேதாந்தங்களிலும் பிறப்பிறப்பறுமென்றுங் கூறினர்.

(௩-ம) [illegible] ஞானகுருவின் அநுக்கிரகிக்கின்ற [illegible] சரீரமுஞ் செய்கின்ற [illegible] யேனையோர்க்கு [illegible] னபதாம்.

ஆறவடைந்தநாள் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம் (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) [illegible] தென்னகத்தை [illegible] முள்ளன்பிலாதவ ரோசந்துவின்றோர். [illegible] சேர்க்குமெய்யன்பர்காரியர்பால், [illegible] ஞானவிட [illegible] வே. [அன்றியும்] [illegible] னிடையுஞ் [illegible] கொண்டு, [illegible] குளித்துப்பசித்தாற்புசித்து விழித்துயின்று, பார்த்தாலுலகத்தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே எனவருதலாற்காண்க.

ஞானமாலினர் [illegible] முத்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாணம். [திருவாசகம்] [illegible] [தாயுமானசுவாமிகள்] கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக்கடபடமென்றுரட்டு

ற்கோகல்லாவெம்மான், குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (அன்றியும்) சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கும, மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே-எ ம், (அருணகிரியந்தாதி) கற்றதனாற்றொல்லைவினை கட்டறுமோ நல்லகுலம் பெற்றதனாற்போமோபிறவிநோய்-உற்றகடல், நஞ்சாந்துகொண்டருணை நாதரடித்தாமரையைநெஞ்சகந்துகொள்ளாநெறி-எ-ம். வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

சதாநிஷ்டையாலேயே முத்தி அடையவாமென்பதற்குப்பிரமாணம். [தாயுமானசுவாமிகள்.] கேட்டலுடன்சிந்தித்தல்தெடிலாமெய்த்தெளிவால், வாட்டமறுநற்பவநோய்மாறுமோ நாட்-முற்று, மெய்யாநிஷ்டையினைமேவினர்கட்கன்றோ நான்,பொய்யாய்பிறப்பிறப்பும்போம்.எ-ம், (சிவபோகசாரம்) தன்னையிழந்திடத்தே தானேசுகவடிவா,யின்னபடியென்றுணராவெங்கோனுட்-பின்னமற,நின்றநிலைதானுந்தெரியாதே நின்றவர்கட், கன்றோபிறப்பறுக்கலாம-எ-ம், வரும்-மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

துறவினாற்புகழும்ஞானமொன்றினால் முத்தியுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (உபதேசகம) தோற்றமுமாறாவைராக்கிய ஞானமூன்றினைகடொழிற்பெட்டாரு, ளேற்றுமுயாதியுடையார் பிரமாதிபதமடைவரிகலோகத்திற், போற்றும்வைராக்கியநீக்குமப்பதமுண்டாஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராந்தத்திதனவுரைப்பர் தகையையோரே-என்பதனாற்காண்க. ௪

(அ-கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவசோதனையினாலும், முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப்பலகலைபயின்றுமேவநற்பயன்களையறிந்துந்
தத்துவமுழுதுங்கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற்கரிதாம் [யாம்
சுத்தசைவஞ்ஞானதேசிகன் மகிழ்ந்துசொல்லாமற்சொல்லுமோர்மொழி
முத்திரைமோன நிலையினாலன்றி முத்தியினிலைகிடையாதே.

(இ-ள்) (ஒருவன்) ஞானமுண்டாகப்பலநூல்களைவாசித்தாலும்-அந்நூல்களிலுள்ள சிறந்தபிரயோசனங்களைத் தெரிந்தாலுங் குற்றமறத்தத்துவங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்தாலும் தனது ஆத்மசொரூபநிலையை அறிவதற்கு அரியதாகும். (ஆதலால்) பரிசுத்தமானஉண்மைபொருந்திய ஞானாசிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற்சொல்லுகின்ற ஒப்பற்றமகாவாக்கியமாகிய-சின்முத்திரையினாலாகும்மவுனநிலையினாலன்றிமற்றொன்றினாலும் மோக்ஷநிலைகிடையாது-எ-று, ஏ-அசை.

(ப-ம்) அறுபத்துநாலுகலைஞானங்களென்பர்-பலகலைமெய்யோர். பரமசிவனுடைய பராசத்தி அருளினாலே குடிலையிலே நாதமும், நாதத்திலிந்துவும் விந்துவில்சாதாக்கியமுஞ் சாதாக்கியத்திலேமகேசுவரமும் மகேசுவரத்தில் சுத்தவித்தையுந்தோன்றும் இவ்வைந்தினும் விந்துவினோதாவாக்கும் ஐம்பத்தோரக்ஷரமும் எண்பத்தொருபதமும் இருநூற்றிருபத்துநான்குபுவனமும், சப்தகோடி மகாமந்திரமும், சகலசாஸ்திரமும் விந்துஞானகலாப்பிரளயாகலருக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களும், சரியை-கிரியை-யோகங்களில்-நின்றோர்க்குச்-சாலோக-சாமீப-சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்திகளும்பஞ்சகலைகளுந் தோன்றும். இவைசுத்தமாயையில் தோற்றமாம் அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றுங் காலமும் நியதியும் கலையுந் தோன்றும் கலையில்வித்தையும் வித்தையில் இராகமுந் தோன்றும் உருத்திரதேவனருளாலே மூலமென்னுமாயையிலே முப்பிரகிருதி தோன்றும் முக்குணங்களுந் தோன்றும் நின்றவிடம் அவ்வியக்தம், இந்த அவ்வியக்தத்திலே சித்தமும், புத்தியுந்தோன்றும் புத்தியிலே அகங்காரந் தோன்றும் அதுதான் பாகுபாடென்று விகற்பிக்கப்படும். அதுதான் அந்தக்கரணத்துக்காகும் அதுதான் தைசசாங்காரமென்றும் வைகாரிகாங்காரமென்றும் பௌதிகாங்காரமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்திலுடையமனமும் புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களுந் தோன்றும் வைகாரிகாங்காரத்திலே இராஜசகுணத்தின் வாக்காதிகளுந் தோன்றும் பௌதிகாங்காரத்திலே தாமதகுணத்திலுடைய தன்மாத்திரைகளாகியசத்தாதிகளுந் தோன்றும் சத்தத்திலே ஆகாயமும் பரிசத்திலே வாயுவும் ரூபத்திலே தேயுவும் இரசத்திலே அப்புவும் கந்தத்திலே பிருதிவியுந் தோன்றும் ஒடுங்குங்காலந் தோன்றினவடைவே ஒடுங்கும் உள்ளிலே தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு புறனிலே தத்துவங்கள் அறுபது - ஆகத் தொண்ணூற்றாறாகிய தேகத்துடனே கூடிநின்று ஆன்மா புசிக்கும் அவசரத்தினைத் தமுறைமையென்பனவேனில், மேலவஸ்தைக்குத் தக்கவாக நடக்கும்-ஆம். இனிச்சுத்தாவஸ்தையென்பது-பூதங்களைத் தரிசிக்கில் தன்மாத்திரையில் வெளிப்படுவது இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கில் பூதங்களில்வெளிப்படுவது அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கில இந்திரியங்களில்வெளிப்படுவதும் கலாதிகளைத் தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்களில்வெளிப்படுவதும் சுத்ததத்துவங்களைத் தரிசிக்கில் கலாதிகளில்வெளிப்படுவதும் அருளைத் தரிசிக்கில் சுத்த தத்துவ

களில்வெய்யதுமாம்இதற்குப்பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருத்தலே
நின்மலசாக்கிரமெனவும் கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து-உற்றுப்- பொ
ருந்துவனவெல்லாம் மனதிற்கோசரியாமலிருத்தலேநின்மலசொப்பனமெ
னவும் இந்தப்பேறுபெற்றோமென்னும் நினைவையல்பரிணாமத்தை அ
டைதலே நின்மலசுழுத்தியெனவும் தனக்குஇன்பமிறந்துசம்பூரணத்
தை அடைதலேநின்மலதுரிய மெனவும் நீரிலேமுழுகிவிட்டவனைப்
போலிருத்தலே நின்மலதுரியாதீதமெனவும் தத்துவரூபம்தத்துவதரிச
னம்-தத்துவசுத்தி ஆத்மரூபம் ஆத்மதரிசனம் ஆத்மசுத்தி-சிவரூபம்-சி
வதரிசனம் சிவயோகம் சிவபோகம் என்னுந்தசகாரியங்களெனவுங் கூ
றுகின்றசைவாகமசித்தாந்தமுறைப்படியே ஒருவகுபரிமுகத்தில் அந்
நுட்பமாக உரைப்பெற்றுஞ்சிவஞானத்திசிகரால் அந்தாமுகத்தில்
பெறுகின்ற ஞானக்கண்ணையுடையவனை யழித்தாயினும் ஆணவாதிமலங்களில்
நிவர்ப்பாகேவல ஆன்மா அருளகைவலத்துநடக்கிறகாலமாயினுஞ்சா
திக்கப்பெறுகின்றசிவசொரூபமானதனதுஉண்மைநிலையை ஒருகாலு
மறைப்படாமல்லனவும் சுத்தப்பிரமமாகியசர்வசாட்சியினிடத்தில் ஆ
கியனிரகுருபோல் அப்பிரமசத்தியின்றுண்டு அந்தச்சத்தி அவ்வதிதப்
பிரமத்துனிடத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச்சுத்தப்பிரமமெ
ன்னும் சூரியனாகிய மையங்குவாய்ப் பிரகாசிக்கும்போழுது அச்சூரிய
ன் அடங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சத்தி விசிரியமித்துச் சுத்தப்பி
ரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பரவியாபகத்துக்குள்ளிருந்
தபடியால் அதற்குப்பரப்பிர மென்றுபெயராம் அந்தச்சத்தியினிடத்
தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிச்சலம்போல அவிகிருதசத்துவமாகிய ஆ
னந்தரூபசத்தியும் சலனம்போல இரஜஸாகிய சித்ரூபசத்தியும் மக்கினம்
போலத்தமசாகிய சத்ரூபசத்தியுந்தோன்றின அந்தத்திரிசத்திகளோடே
ன்கூடிய பரப்பிரமத்துக்குப்பரமானந்தபரிபூரணப்பரமென்றும்பெ
யராம் இந்த அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரமத்தினிடத்தில்கான
ற்சலத்தைப்போல மூலப்பிரகிருதியென்று ஒருசத்திஉண்டாயிற்று அ
ந்தமூலப்பிரகிருதி அக்கானற்சலத்தினதுநிச்சலம்-சலனம் - மக்கினம்
போல விசிர்தசத்துவ-ரஜஸ-தமஸென்னும்-மூன்றுகுணங்களுடனே கூ
டியிருக்கும் அவற்றுள்-சத்துவகுணத்திற்குமாயையென்றுஞ்சர்வஞ்ஞவு

பாதியென்றும் ஈசுவரன்காரணசரீரமென்றும்பெயர். அந்தமாயையிடத்தில்-நிர்மலசலப்பிரிதி பிம்பம்போலம் பிரமம்சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும் அதற்குசர்வக்ஞனகி ஈஸ்வரனென்றுபெயர் அந்தச்சத்துவகுணமாயையினிடத்தில் சத்துவத்திற்சத்துவம்பிரதானமாகும்போது விஷ்ணுவென்றும் சத்துவத்தில்-ரஜசுபிரதானமாகும்போதுபிரமனென்றும்சத்துவத்தில் தமசுபிரதானமாகும்போது ருத்திரனென்றும் முத்தொழிலுக்குரியநாமங்களாம் இரஜோகுணத்திற்கு அவித்தைகளென்றும் சிவகாரணசரீரங்களென்றும்பெயர், அந்தஅவித்தைகளிடத்தில் மலினசலப்பிரதிபிம்பம்போலப்பிரமசைதன்னி ப்பிரதிபிம்பிக்கும் அவைகட்குக்கிஞ்சிக்ஞரென்றும், சிதாபாச ஜீவரென்றும்பெயர் இந்த அவித்தைகளிடத்தில் ரஜசில்சத்துவம் பிரதானமாகும்போது தத்துவஞானிகளென்றும் ரஜசில்ரஜசுபிரதான மாகும்போது காமக்குரோதகர்மனிஷ்ட்டர்களென்றும், ரஜசில்தமசுபிரதான மாகும்போது சோம்பல்னித்திரை மயக்கங்களையுடையவர்களென்றுமாம் தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விக்ஷேபமென இரண்டுசத்திகள்தோன்றின அவ்விரண்டில்விக்ஷேப சத்தியினிடதில் சத்ததன்மாத்திரையானஆகாசமும் ஆகாசத்தில்பரிசனதன்மாத்திரையானவாயுவும்வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையானதேயுவும் தேயுவில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும் அப்புவில்கந்ததன்மாத்திரையானபிருதுவியுந்தோன்றின இச்சூக்ஷ்மபஞ்சபூதங்களுக்கு மூன்று குணங்களுண்டு அவையான தமசில் சத்துவத்தினலுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஐந்தும் பிற்பாதியில்வியஷ்டிஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும, தமசில்ராசதத்திலுண்டான சமஷ்டிமுற்பாதியில் சமானதிவாயுக்கள் ஐந்தும்பிற்பாதியில்வியஷ்டிகன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும்,பிற்பாதியில்வியஷ்டிகன்மேந்திரியங்கள்ஐந்துமாம்ஆகிய ௨௰) இலிங்கசரீரமாம்-அக்கிரமமெனில்,

[பிண்டாண்டபிரமாண்டத்திற்சொல்லியபூதபஞ்சீகரணம்]

சத்ததன்மாத்திரைசாத்விக அம்சம-சமஷ்டி [௨]மாத்திரைஞாதா அதில், பரிசதன்-மாத்திரை-ரஜோ-அம்சம்-சமஷ்டி அரிக்கால் மாத்திரைகூடினதுசமானவாயு-ரூபதன்மாத்திரை சாத்விக-அம்சம்- வியஷ்டி அரிக்கால் மாத்திரைகூடினதுசக்ஷேந்திரியம் ரசதன்மாத்திரைசாத்விகஅம்சம்வியஷ்டி அரிக்கால் மாத்திரைகூடினது சுரோத்ரேந்திரியம், சத்தவிஷயம்,கந்ததன்மாத்திரைரஜோ-அம்சம்-வியஷ்டி அரிக்கால் மாத்திரைகூடினது வாக்கிந்திரியம்.

பரிசதன்-மாத்திரை-ரஜோ - அம்சம் - சமஷ்டி [௨] மாத்திரை- வியானவாயு-அதில்; சத்ததன்மாத்திரை - சாத்விக அம்சம்

சமஷ்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-மனம், ரூபதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-தொக்கிந்திரியம், ரசதன்-மாத்திரை சாத்விக அம்சம்-வியஷ்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-பரிசவிஷயம், கந்ததன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் வியஷ்ட்டி (அரிக்கால்) மாத்திரைகூடினது-பாணீந்திரியம்.

ரூபதன் மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [௧] மாத்திரை-நேத்ரேந்திரியம்-அதில், சத்ததன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-புத்தி, பரிசதன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-உதானவாயு, ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-ரூபவிஷயம், கந்ததன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-பாதேந்திரியம்

ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [௨] மாத்திரை-ரசவிஷயம்-அதில், சத்ததன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது சித்தம்-பரிசதன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம்-சமஷ்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-அபானவாயு, ரூபதன் மாத்திரை சாத்விக அம்சம் வியஷ்ட்டி (அரிக்கால்) மாத்திரைகூடினது ஜிக்விந்திரியம், கந்தன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம்-வியஷ்ட்டி (அரிக்கால்) மாத்திரைகூடினது-குய்யேந்திரியம்.

கந்ததன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம்-வியஷ்ட்டி [௩] மாத்திரை குதேந்திரியம்-அதில், சத்ததன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது ஆங்காரம்-பரிசதன்மாத்திரை-ரஜோ அம்சம் சமஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-பிராணவாயு-ரூபதன்மாத்திரை சாத்விக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-கிராணேந்திரியம், ரசதன்மாத்திரை-சாத்விக அம்சம்-வியஷ்ட்டி [அரிக்கால்] மாத்திரைகூடினது-கந்தவிஷயம்-ஆம்.

இதற்கூரியன திர்விஷயங்களைந்தும் நீங்கலாக மற்றவிருபதுஞ்சூட்சுமசரீகற்பனையாம் இதன்கிரியை யங்ஙனமெனில், ஞாதா சமானமான வாயுவுடனே சேர்ந்துசுரோத்திரோதிரியத்தைப்பற்றிசத்தவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் வாக்குவசனிக்கலும் மனம்வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து

தொக்கேந்திரியத்தைப்பற்றிப்பரிசவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் பாணியிடுதலும் ஏற்றலுஞ்செய்தலும், புத்தி உதானவாயுவுடனே சேர்ந்து நேத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக்கிரகித்தால்-பாதஞ்சரித்தலும், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜிங்ஙிந்திரியத்தைப்பற்றி ரசவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் குய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், அகங்காரம்பிராணவாயுவுடனேசேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப்பற்றிக்கந்தவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் குதம்மலவிசர்க்கஞ்செய்தலுமாம் தமசின்தாமசத்திலுண்டான தூலபஞ்சீகரணம் எங்ஙனமெனில், பிருதுவி தன்னம்சபாதி - அஸ்தி பிருதுவியில் அப்பு (அ) பங்குகூடினது மாம்சம்பிருதுவியில் அக்கினி [அ] பங்குகூடினது சர்மம், பிருதுவியில் வாயு [அ] பங்குகூடினது நரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் [அ] பங்குகூடினது ரோமம்- அப்பு- தன்னம்சபாதி-மூத்திரம், அப்புவில் பிருதுவி [அ] பங்குகூடினது வாய்நீர் அப்புவில் அக்கினி [ ] பங்குகூடினது வியர்வை, அப்புவில்வாயு [அ] பங்குகூடினது இரத்தம், அப்புவில் ஆகாசம் [அரிக்கால்] பங்குகூடினது சுக்கிலம், தேயு-தன்னம்சபாதி-பசி, தேயுவில் பிருதுவி [அரிக்கால்] பங்குகூடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு [அரிக்கால்] பங்குகூடினது தாகம், தேயுவில் வாயு [அரிக்கால்] பங்குகூடினதுசோம்பல், தேயுவில் ஆகாசம் [அரிக்கால்] பங்குகூடினது மைதுனம், வாயு-தன்னம்சபாதி-ஓடல், வாயுவில்பிருதுவி [அரிக்கால்] பங்குகூடினது படுத்தல், வாயுவில்- அப்பு [அரிக்கால்] பங்குகூடினது நடத்தல், வாயுவில் - அக்கினி [அரிக்கால்] பங்குகூடினது இருத்தல், வாயுவில்-ஆகாசம் [அரிகால்] பங்குகூடினது தாண்டல், ஆகாசம்-தன்னம்சபாதி-மோகம்- ஆகாசத்தில் பிருதுவி [அரிக்கால்] பங்குகூடினது இராகம், ஆகாசத்தில் அப்பு [அரிக்கால்] பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில் அக்கினி [அரிக்கால] பங்குகூடினது பயம், ஆகாசத்தில் வாயு (அரிக்கால்] பங்குகூடினது வெட்கம் ஆம் இவையிருபத்தைந்தும் தூலசரீரகற்பனையாம். அவித்தையென்றும் இச்சாவசத்தாய் அஞ்ஞானகமூர்த்திப்பிரகட்டின்ட சிதாபாசர்களை ஈசுவரன் தனது காருணியத்தால் பிரபஞ்சவைப் நின்று ஜீவாங்குரத்தால் ஆசைவித்து அந்தக்கரணமென்னுங் கண்ணாடியைக் காட்ட அதிற்பிரதிபலித்து தூலசரீரத்தைத்தானென்றும் புவனபோகங்களைத்தமதென்றும் அபிமானித்துவந்த ஜீவர்களுக்குச்சரீரத்திரயம்-சிதாபாசன்-சாக்ஷிசைதன்னியம்-என்பவைகளில் பேதந்தெரிகின்றதற்குரிய அறிவின்கண்ணை ஆவரணசத்தி மூடிவிட்டதென்றும், அம்மூடுதலில் நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதாந்தக்கிரமப்படி பகிர்முகவிசாரணைமுன்னிலையில் தேர்ந்து பிரமமுதல் தோன்றின அடைவே ஒடுக்கிப்பார்க்கச் சேஷித்ததுதானே அதுவேகமதுவடிவமென்றுத்திடப்பிரக்ஞைநியோபி

அபரஞானியாயிருந்தாலும், தாரகமாகியதேசிகரால் அந்தர்முகவிசாரணைபான சுவானுபூதியைக்கிரமமாகக்கொண்டு அச்சுவானுபூதியிலெழுகின்றானந்தற்பமங்கசிப்பதான திருவடிநிலைகூடியம்பெற்று அங்ஙனம்பெற்றோமென்றவுணர்வும் நழுவினவிடத்துண்டாகிய தனது சிதாகாசநிலையை அறிந்து பரஞானியாகல், அற்பமுங்கூடாதெனவுங்கூறுவார். தகுவமுமூதுங்கசடறவுணர்ந்துத்தன்னிலையறிவதற் கரிதாமெனக்கூறினர்.

(இ-ம்) ஒருவன் தக்கதேசிகனையில் அநுபூதியுத்தியனுபவப்பட ஐயமறத்தெளிந்தாலுஞ் சகசிவாரங்களின் அப்பியங்கமப்பல நூலால் நன்றாயறிந்தானாகினு அதுவென்றிருந்தாலுஞ் சற்குருவால் சுவானுபூதியைஉணமுந்திறம்பெற்றாலன்றிஒருநாளுநிஜபோதமுறியாதென்பதாம்

பலநூலினால் முத்திகிடைக்குமெனபதற்குப்பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) குடையுஞ்செருப்புங்கொடுப்பதல்லாற் பழியும்வைப்புப்பாப்பிறிடையாகி, மந்திரமோர்லேசமவாவமனப்போகாத சாத்திரங்கற்றார்பிறற்றூர்-எ-ம். (சசிகானந் விளக்கம்) கோடிபனூலறிவுமேமுறைப்பசினுவநுபவாதவேளியாகுமே-எ-ம். [ஞானவாசகத்திரட்டிலெவ்வபா] நூறாயிரக்கூடிநாள் நூல்களைப்பகைத்தாலு மாறாரோடி ததுபயனடைந்தானும் பேறிலே, நித்தமைமடித்தேசிக்கமறவேனிவறு அத்தகவிதைங்காணக்கள்-எ-ம. [குறள்] கற்றதனாலாயபயனென்கொல் வாலறிவன் ற்றாடொழாஅரெனின்-எ-ம். [அருணகிரிதக்கலிவெண்பா] நற்றூச்சாத்திரங்களைக்கேட்டுமெதற்கியாதென்றேரார், பார்த்தைவரினைச்செல்லியவழக்குறுந்தாமை-எ-ம், [ஔவைக்குறள்] கல்லனநூல்பலகற்பினுங்கரண்பரிதேயெல்லையிலாதசிவம்-எ-ம். வருமற்றுமுவதானவற்றுநக்கண்க.

தத்துவமுதலியவிசாரத்தால்தன்னை அறியக்கூடாதென்பதற்குப்பிரமாணம். [சிறைபலவடிகள்] தத்துவக்கூறுஞ்சமயபேதமுஞ்சாத்திரஞ்சேர், புத்தகப்பிச்சையும்போட்டுடென்று விதகஞ்சிற்றபலநடிவேனுப்புத்திறைவன், உத்தமமானசிவானந்தபோகத்தையூட்டினனே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) தத்துவப்பேயோடே தலையடிக்குங்கொள்ளாமல், வைத்தவருண்மெளனவள்ளலேயெத்தமன்பு, பூணைக்கந்துவெந்தபோற்றக்கமெழுப்புங்காணத்துடிக்குமிருகண்-எ-ம். [பதார்த்ததீபிகை] தின்னியவறியதானசெயத்தினையடையவேண்டில் அன்னியவசதந்துதமாவதிர்தமாயோகமான, மண்முதற்றத்துவங்கண்மறுவெனதேதிசெய்து எண்ணைப்போற்பிரிந்துமேயிருந்திடா இப்பமுற்றே எ-ம். [பாலையானந்தசுவாமிகள்] தத்துக்குப்பையைத்தள்ளுங்கடிவேத

சாத்திரப்பொத்தலைமூடிக்கடி, முத்திதருஞானவஸ்துவைவாவென்று மூடிக்கொப்பியடியுக்கடி-எ-ம். வரும் மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க

குருசொல்லாமற்சொல்லுவரென்பதற்குப்பிரமாணம். [திருவிளையாடல்] கல்லாலின்புடையமர்ந்துநான்மறையாறங்கமுதற்கற்றகேள்விவல்லார்களுல்வர்க்கும்வாக்கிறந்தபூரணமாய்மறைக்கப்பாலாய், எல்லாமாயல்லவுமாயிருந்ததனையிருந்தபடியிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமல்நினைந்துபவத்தொடக்கைவெல்வாம்-எனபதனுற்கா

ஒருகுரு அநுக்கிரகிக்கின்றவழியேயன்றி வேறுவகையால்முத்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாணம் [ஞானவாசிட்டம்] பெரியதன்விசாரத்தாற்சனகர்பிரான்பெறும்பேறு பெற்றதல்லால் வசியுளமற்றொன்றால் வந்ததல்ல வாரிசமலர்க்கண்மாலே, யாசிலதாய்ச்செவ்வியதாய்ச்செவ்வியதாய்த்தனவிசாரத்தாலடைவதல்லாற், றேசிகரில்லா வினர்செய்தொழிலாற் பெறலாமோசிற்சொரூபமம் எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) தன்னிழப்பையென்னாற்றுச் சாதிப்பான்சற்குருவா, மன்னுபெருஞ்சீயமதயானை தன்னைடமேற் சொற்பனத்தேசீறாண்டீத் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்நிற்பதுபோற் பரானெனின்-எ-ம், [குகைநமசிவாயர்] செப்பரியஞானச்செழுஞ்சுடரோசோணகிரி, யப்பனெனக் கூறலறிந்தாலும் இப்புவியிற் கொண்டகுருவைப்பொருளாக்கொள்ளார்பயனேது கண்டவெலாம் வீணிலேகற்று-எ-ம். [குருநமசிவாயர்] சற்குருவைப்போற்றுமற் சற்குருவைச்சாற்றுமற் சற்குருவைச் சந்ததமுஞ்சாராமற்-சற்குருவை நின்றுதரியாமனீர்பிறவிநீக்கிடுமோ மன்றுசிதம்பரதேவா-எ-ம் [திருமந்திரம்] கருடனுருவைக்கருதுமளவிற் பருவிடந்தீர்ந்துபயங்கெடுமாபோற், குருவினுருவங்குறிக்கொண்டுநிற்கத் திரிமலந்தீர்ந்து சிவனவனாமே-எ-ம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார் குருமார்க்கமில்லாத குருடருங்கூடிக் குருமார்க்கதனுள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே-எ-ம், [தாயுமானசுவாமிகள்] குருமொழியேமலையிலக்குமற்ற மொழியெல்லாங்கோடின்றிவட்ட டல் கொள்ளைதொக்குங்கண்டாய் எ-ம். (ஔவைக்குறள்) குருவினடிபணிந்து கூடுவதல்லார்க், கருவமாய்நிற்குஞ்சிவம் (அன்றியும்) நெறிபட்டசற்குரு நேர்வழிகாட்டில் பிறிவற்றிருக்குஞ்சிவம் எ-ம். (திருப்புகழ் ஐந்தபூதமுமாறுசமயமுமந்தவேதபுராணகலைகளுமைம்பதோர் விதமானலிபிகளும்-வெகுரூபவண்டாதிசராசரமும்முபர்புண்டரீகனுமேகனிறவனுமந்திபோதுநவாதுநிலைவொடு- வெயிலாக

யுந், சந்திரசூரியர் காமனைசனையுர் விந்துநாதமுமே துவடிவமோர்தன் சொரூபமதாகி சிவயோகத்- தங்களாணவமாயை கருமமலங்கள்போயுபதேசபரகுரு சம்பிரதாயமே போதிக்கிறது-பெறுவேனே எ-ம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. ௫

ஒருமொழியாலே யென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இந்நான்குசெய்யுளானும ஒருமொழியாகிய சின்முத்திரை இத்தன்மைத்தொன்றும் அது ஆத்மஞானகுருவினால் அநுக்கிரகிக்கப்படுமென்றுங்கூறினார்.

இச்சின்முத்திரைக்குச்சொரூபான முத்திரைகளை மேலருளிச்செய்கின்றார்,

(அ-கை.) முத்திரைமூன்றெனல்.

(வேறு.)

முத்திரைகளோர்மூன்றுமொழிந்திடில்
சுத்தசாம்பவி சொல்லும்பயிரவி
மெய்த்துநிகேசரியென்றுவிளங்கிடும்
இத்தையார்க்குமியம்பவொண்ணாதரோ

(இ-ள்) (சின்முத்திரையைப் பெறுவதற்குச்சாதனமாகிய) ஞானமுத்திரைகள் மூன்றுவகைப்படும், அவைசொல்லுமிடத்துப் பரிசுத்தமாகிய சாம்பவியென்றுந் துதிக்கத்தக்க பயிரவியென்றும் மெய்மையையுடையதாகிய கேசரியென்றும், பெயர்பெற்றுவிளங்கும், இவற்றையாவருக்குஞ்சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது-என்று, அரோ-அசை-இத்தையென்பது-ஐயசிறொருமையாம்வந்த வழுவமைதி.

(இ-ள்) அத்துவைதாநுபவமான நிஷ்டைக்குரிய பிரதானமுத்திரைகளை அறிவித்தனர்.

இம்முத்திரைகளைக் குருசம்பிரதாயத்திலறிக

(அ-கை.) சின்முத்திரையாகியமௌனநிலையை அபக்குவர்க்குப்போதிக்கப்படாதென்றும் அதுமேலோர்களால்அநுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக்கைவல்யப்படுத்துவதற்குரிய ஆசனமுதலியசாதனவிதிகளிவையென்றும் மனமொடுங்கினவர்களே யிவற்றிலும்பயன்படுவர்களென்றும், சாம்பவிமுத்திரையில் நின்று சதாநிஷ்டைசெய்யின்யாவுமொடுங்குமென்பர் அதுவே-சிவயோகமென்றும்-அதில் இராமல் இருக்கத் தக்கவரே அநுபவியென்றும் சாதகசாத்திரியர்செறியிதுவென்றும்அ

ச் சாதகர்பெறும்நாதானந்தமிதுவென்றும் அந்நாதவசமுற்றால் மயக்கந் தோன்றுமென்றும் அதுநீங்கும்வகையில்நின்றால் அருட்டரிசனமுதயமாமென்றும் அதற்குமேலாகிய அநுபவப்பேற்றிலேறி நிற்கக்காண்பானுக்கு விறகுகுமென்றும் அங்ஙனம் மனமசையாதிருக்கிற்சத்தத்தில் பஞ்சாட்சரமுதலியவைகள்தோன்றுதுநின்றவிடத்தொடுங்குமென்றும் அவ்வுறுதியையடிருந்து அவிசுமறக்கலக்கின்ற அந்தமௌனநிலையையடைந்துவிளங்குமென்றுங்கூறுவான், தொடங்கிவைகதமுறைப்படியே,|சின்முத்திரையை அதிதீவிரபக்குவர்க்குஅருளப்படுமெனல்.

முத்திரையை மொழியப்போகாதுகாண்
உத்தமர்க்கே யுரைக்கும்பொருளது
புத்தியீனர் புலம்பிமயங்கியே
பித்து-மலாய்ப் பிதற்றுவர்பேயரே.

(இ-ள்) (மேற்சொல்லியசோபானமுத்திரைகளுக்கு அதீதமாகிய) சின்முத்திரையின் பொருளையாவருக்குஞ்சொல்லத்தக்கதன்று, அதுசற்கரும பரிபாகிகளுக்குச் சொல்லத்தக்கபொருளாம்விவேகருனியர்களுக்குச் (சொன்னால்அவர்கள்மூடத்தன்மையால்) வாய்விட்டுளறி அறிவழிந்து பயிந்தியகுணமேவிட்டுப்பேயராய்ப் பிதற்றுவார்கள்-எ-று. காண் முன்னிலை-அசை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சகஜானந்திரியமான துன்பங்கள்களில் நின்றுய்நீங்கி ஞானசிரியனை அடுத்து அவரால்அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைப் பெற்று அதில்சாமாரூடராகுமுன்னம்|தேகவியோகத்தை யடைந்துஅந்தஸம்ஸ்கார பலத்தினால்மீண்டுந்திருவவதாரஞ்செய்துவந்தஅதிஞானபக்குவரென்பார், உத்தமரெனக்கூறினார்.

(இ-ம்) ஞான ஸம்ஸ்காரமுடையவர்களுக்கேசின்முத்திரையைக்காட்டவேண்டுமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (ஞானவாசிட்டம்) இனிப்பிறவா முடிவானபிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞானமெளிதினுண்டாம், பனிச்சுடர்வெண்ணித்திலங்களுந்தமமா மூங்கிலல்லாற்படுவதுண்டோ, சனித்தவரின்மேலோராய் நல்லோராய் மித்திராய்த்தெளிந்தோராகி, யனித்தமறுமுத்தராய் ஞானிகளாங்குணமெல்லாமவனைச்சேரும்-எ-ம், வாதவூர்புராணம், வந்துநான்வறுமையுற்றேன் மாற்றெனதிலம்பாடென்று, சிந்தையாகுலமுற்றுன்னைச் செழும்பொருளீதல்செய்வார்க், கிந்தநாளளிக்கவேண்டுமெனவிதியின்மையாலே, யந்தநாளிந்நாளாக வடிமைகொண்டருளலெ

ன்னி-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) அதிபக்குவத்தோர்க் கனுக்கிரகஞ்செய்யும், புதுமைக்குச்சாத்திரங்கள்போதாவதுவென்றும், பேதமனந்தபிரகாரங்கந்தானும், வேதமனந்தவிதம்-எ-ம், வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (எ

(அ-கை) இத்தன்மைப்பட்டநிலையையடைந்தோர் யாவரென்று கேட்க அதற்குத்தரங்கூறல்.

வேறு.

இந்தநன்னிலையிலிருந்துசாதித்தோ ரெவரெனவுமையவள்வினவச், சுந்தரவாமதேவமாமுனிவர் சுகர்முதன்முனிவரென்றறிதி, கந்தகரியின்கையினைப்புறங்காண்க வானுடைமலைதருமயிலே, நின்றையினிட்டைக்குரியவதானமு நிகழ்ந்துவனன்புடன்கேண்மோ.

(இ-ள் இத்தன்மைப்பட்ட நல்லநிலையிலிருந்து சாதனஞ்செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார்கேட்கப் 'பரமசிவனுர்) கட்டுந்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கையைப்புறங்கண்டதொடையினையுடைய இமயமலைபெற்றஉமையவளே அழகியபெருமைபொருந்திய வாமதேவர்-சுகயோகி-முதலாகிய முனிவர்கள் சாதனஞ்செய்தவர்களென்றறிவாய்(மேலும்) துதிக்கப்படுகின்ற நிலையிலிருந்து [illegible] சொல்லுவேன்அன்போடும் நீகேட்பாய்'என் [illegible]

(ப-ம்) அவ்வியக்கமஹதஹங்காரங் [illegible] குணங்களும் அக்குணங்களினுடைய [illegible] பிரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்தகாரணகாரிய உ [illegible] ன்றியொடுங்குவதற்குரியஇரண்டறச்சேவி [illegible] யமாகியபிரம்மானந்தபோகபூமியென்பார் இத்தன்னிலையென்கிறார்

(இ-ம்) மூலஅடியார்களால்அநுபவிக்கப் [illegible] பிரம்மானுபவநிலையைத் தன் றுணர்த்தியதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) நன்றான்விகற்பத்தொழுந்த விகற்பம்போகிற் றவிர்ந்திடுமாயையிற்பயமேனேர்சற்றுமில்லை, இன்னவகைத்தோருண்மையியம்பவென் [illegible] முமாற்றுமிறைவனென்ன, மன்னனதற்குறைசெய்வான்முனிவரியே மறிந்துணர்ந்தம்பிதாவுரைக்க மறுத்துக்கேட்டாய், அந்நிலையே நிச்சயமிக்கண்டனன், வாசாமபுருடனுளையதொன்றில்லை-எ-ம், (தாயுமானசுவாமிகள்) முந்நிலைச்சுட்டெட்டாமுநிவெனப்பலகாலு மெடுத்தோதல் மெய்யுணர்த்துகின்ற தன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னையொன்றுங் [illegible] போக, அந்நிலையே நிலையத்திலையிலேவிளங்கிமுத்தியின் [illegible] வுந்தோருமாம், நன்னிலையிலிருந்துமிலைசுகர்முதலோர் [illegible] -எ-ம். வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (அ)

[அ-கை] ஆசனங்களிவையெனல்

உத்தரதிசைபார்த்திருப்பதாங்கலையி னுரிவைபோர்முழைவயின்றளு
ஞ்சித்திராதனம்வெண்டுகில்குசையைந்தாந் திண்புவிமிசைவிரிப்பதுவா
ம் பத்திரம்வீரங்குக்குடமரிய பங்கயங்கோமுகமைந்தாம், வித்தகமான
வங்கவாதனமாம் விமலனீபதிகெனவிளம்பும்.

[இ-ள்] உமையவளே [சாதகன்நிஷ்டைதொடங்குப்போது] பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது வடதிசைமுகமாகும்மான்தோல் புலித்தோல் * சித்திராசனம்வெள்ளைவஸ்திரம் தருப்பை-ஆகியஐந்தும் அழுத்தமாகிய பூமியின்பேரில்விரிக்கத்தக்க ஆசனமாகும்-பத்திரம்-வீரம்-குக்குடம்-அருமையானபதுமம் கோமுகம்-ஆகியஐந்தும்ஞான (சாதனத்துக்குரித்) தாகிய அங்காசனமாகும், நீயறிவாயாகவென்றுசொல்லுவார்-பரமசிவனார்-என்று,இவ்வங்காசனங்களுக்குவிபரம்முன்வந்தனகாண்க

(ப-ம் தக்ஷிணாமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மஞானகுருவின் சந்நிதிக்கெதிராகச் சற்சீடன்வடதிசைநோக்கி இருக்கவேண்டுமென்பார்உத்தரதிசை பார்த்திருப்பதாமென்றும்பெரும்,பாலும்யோகீசுவரர்களிருப்பதுபத்மாசனமென்பார் அரியபங்கயமென்றுங்கூறினர்.

-ம்] ஞானசாதகன்நிஷ்டைகூடிநந்திரமாக அப்பியாசித்தற்குரிய இருவகையாசனங்களையுங்கூறியதாம். ௯

[அ-கை] தேகத்தை அசைவறநிறுத்திச்சின்மயத்தில் நிற்றலேசமாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்கடம்மிலொன்றுறவே யிடைகளஞ்சிரங்கணுனேராய்
வயம்பெறத்தம்பமெனநிறுத்திநந்தே மனமதுவடிவினையுறாமல்
நயம்பெறவுன்றுனொளியெப்போதுநடுநிலைதன்னைநீங்காமல்
தயங்கியசுத்தமசுத்தமல்லாவனிநிலைபொருந்துதல்சமாதி.

(இ-ள்) [ஞானசாதகன்] முன்சொல்லியஆசனங்களிலொன்றிற்சேர்ந்து - இடை-கண்டம்-தலை கண்-ஆகியநான்கும்-நால்வித - வழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித்திருக்கவும்- மனமானது [தனதுசங்கற்பரூபமென்னும்] விஷயாகாரங்களைப்பற்றாமலிருக்கவும் [மோக்ஷ] இன்பத்தைப்பெறும்படி நினையாமல் - நினைத்துப்பிரகாசிக்

* சித்திராசனமென்பது இரத்தினகம்பளம்.

இன்றசுத்தாகாரமில்லாத வொப்பற்றநிலையிற் சஞ்சாரமுஞ்சாகறித்தன்மையைநீங்காமற்பொருந்தியிருக்கவேசமாதியாம் எ-று. ஏ-ஏ அசைகள்

(ப-ம்) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பசுபாந்தானியைப்போல் நிலைபெறுதலென்பார். வடம்பெறவென்றார். தேகேந்திரியகரணாதிகளின் விகார அவஸ்தையாவைக்குமூலகாரணமாயுள்ள மனமானது தன்னிச்சைவடிவத்தினின்று நீங்கிச்சும்மா விருக்கவேண்டுமென்பார் மனமது வடிவிலுருவமென்றுரைக்கவும், குணத்திரயங்களில் உழலாநின்றமனமானது தனக்குச்சேர்ந்த விகாரங்களில் அசுசித்துத்தவிக்கின்ற இராசதாமதத்தைவிட்டு நீங்கித்தன்சொந்த இடமாகத் துலத்திற்பொருந்தி இருக்கவேண்டுமென்றார். மனமது வடிவிலுருவமென்றோனவுங்கூறுவாருமுளர், மனமானது சத்துவமாத்திரைச்சாத்விகஅம்சம் அரைக்கால் மாத்திரையாகத்தோன்றிப்பாதிசதாமாத்திரை ரஜோஅம்சம் அரைமாத்திரையாகிய விபரீதயுடன்சேர்ந்துநின்றதால் சலனத்துவமடைந்து விஷயங்களைப்பற்றிக்கொண்டலை அதற்குச்சங்கற்பரூபம் ஆதலால் அம்மனம் அச்சஞ்சலத்தன்மையை விட்டுநீங்கித்தன்னிஜாம்சமான அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடிவிலுருவமென்றோனப்பொருள்கூறுகவே சிறப்புடைத்தாம். இன்பசுகத்தைப்பெறவேண்டுமென்கிற இச்சித்திரிவான முன்னிலைச்சுட்டுப்பற்றுவிட்டு ஒன்றையுங்கருதாது சுத்தமாயிருந்தென்பார். உள்ளத்தன்னிமெனவும், சகலகேவலமாகிய அறியாமையை அகற்றவெனவும், அவை நீங்கித்தன்னையருளாற்கண்ட அறிவைசுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங்கழன்று ஞாதுருசமாகிய பரமேந்தத்தில் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றில்லாத நிகரற்ற துரியாதீதமாகிய சின்மாத்திரநிலைமைஅல்லது தனிநிலையெனவும், அருள்வடிவமாகியமனமானது அந்நிலையில் இரண்டறக்கலந்திருந்தலைபொருந்துதல் சமாதியெனவுங்கூறினார்.

(இ-ம்) ஞானசாதகன் ஏகாந்தஸ்தானத்தில் இருந்து தேகத்தை அசைவற்றிருத்தி நிர்விகற்பசித்தனாய்த் தன்மயமாய் நிலையிற்பிரிவறத்தாகாரமாகநிற்பதுவே சுகசமாதியென்றுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச்சிரமுதல் மெய்யை நிறுத்தவென்பதற்குப்பிரமாணம். (அமுதசாரம்) செவ்வியுடனாசனமுற்றுந்தீர முடிய, வெவ்வாதனத்தேயிருந்து அவர்க்குறுங்கைகளிற்றான், மூக்கேறுங்கலியாமதியுடையோர், சாதனமென்பதற்று-ராம். ... யுங்கமூக்கடம்புபிலைச்செவ்வேதனாதி ... நிலையில் ... மூ

க்குறுணிமேலேறிருத்தி, அலையுங்கடல்போற்காமமுமெய்ப்பயமுந்தன்னைவிட்டகல, உலையுமனமுள்ளடங்கவெளியுணர்ந்தேயிருக்குமதுயோகம்-எ-ம். (பிரமகீதை) தக்கஞானத்தைத்தான்பெறற்பொருட்டுத் தனியிடந்தனையடைந்திருப்பது தக்கமேவாமற்சுகாசனத்திருந்துதேகடலைகழுத்துடம்பிவைநேர், சொக்குமாறிருத்திப்பூதிகொண்டிந்த வுட்டுளையுந்தாளணம்பண்ணி, மிக்கவாய்மருமிந்திரியங்களையெல்லாம்விடையமேலெழாவகைமீட்டும்-எ-ம். (ஞானிகள்நிலைமை) அக்கனுமெய்ஞ்ஞானியருமுறைத்தவாற்றவாகமுடியிடையாகையால் தடிபோலாகிப்பத்திரங்கோமுகம்வீரம்பதுமத்தோடுபகர்க்குலவாசனத்திற்படிந்தேகாந்த, முத்திரைசாம்பவிவாணகொக்கதாகிமூலக்கருக்குநடுநிலையிலிருந்திநாளும், மித்தனையசிவயோகத்திருப்பர் ஞானியினியவர்க்குப்பிறவியுமுண்டென்னலாமோ எ-று. வருமற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

மனத்தின்வடிவுசங்கற்பமென்பதற்குப்பிரமாணம்ஞானவாசிட்டம். டகுணிபமாயெங்கணுஞ்சேர்தனிநெஞ்சக்குப்போலொழிய, வுடனுங்ககனத்தனைப்போல வுள்ளும்புறம்புமுருவிலதாம், படர்திர்மெய்பொய்யெனும் பொருளிற்பயிரேற்றமேவமனையாகுந், தொடர்சங்கற்பமெங்குளதாந்தோன்றுமனமுடங்குளதே. (அன்றியும்) மனத்தின்வடிவுசங்கற்பமற்றிவ்விரண்டுமொன்றுகு, மனோதமோகமலபந்தமவித்தைநாமாயைதம்முதலா, மினத்தபெயர்சங்கற்பத்துக்கேற்றபெயராயினுமழுவிற்கனத்தசகக்காட்சியும்போருங்கதிர்விட்டெறிக்கும்பாவடிவம். என வருதலாற்காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமான தன் யதார்த்த வடிவமாயிருந்து அருள்நிலையைப்பற்றவேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) உன்னுநனைவிகாணுஞானகஸ்ணிதொன்றலா வாசையெனுங்காசமூறும், அன்னதுதீர்த்துளக்கமலக்குள்ளே நொய்யவறிவுடையவன் மனத்தாலுன்னுமுன்னை, இன்னபடியெனநோக்கிமயக்கமெல்லாமிறையுமறவொழித்தின்பமெய்திநிற்பாய், பின்னவனேயென்முன்னேறுரைத்தானென்றுபெருந்தகைக்குவசிட்டமுனிபேசினானே. எனவருதலாற்காண்க.

உன்னுதன்னியென்பதற்குப்பிரமாணம்ஃ (திருவருட்பயன்) ஓராதேயொன்றையுமுற்றான்றேநீமுந்திப், பாராதேபார்த்ததனைப்பார் என்பதனாற்காண்க.

தனிநிலையைப்பெற்றிருந்தமே சமாதியென்பதற்குப்பிரமாணம் (ஞானவாசிட்டம்) ஜனகனென்னுமன்னவர்கோனிவ்வாறெண்ணித்தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற்றனர்ச்சியால் அனாகுலன்பயந்தநீச்சேசாகமாறி

யயர்வகன்று செயலடங்கியையந்தீர்ந்து, கனகவரைமேயதிருவிகற்பமான கலங்காதசமாதியிற் கிற்கக்கைத்தார்ருன், இவைகளைச்செறிவருடமி கைஞ்ஞானத்திரிதிரியமே செம்மாண்டவிக்க தீபம்போன்றே-எ-ம் [சிவப்பிரகாசம்] பாசமாஞானத்தாலும்படாபசுஞானத்தாலு மீசனையறியவொண்ணுதிறையருள் ஞானநண்ணித், தேசுறுமாகுருமுன்னைச்சிற்றறிவெழிந்துசேர்ந்து, நேசமோடுயர்பார்த்துணிப்ப துஞானநிட்டை எ-ம். [சந்திர்முறை] அலையிலாச் சாகரம்போலனிலஞ்சேரவிளக்குத்போலருங்கவி நம்பொன்சமமாகியயானதாகிறுணியதுபோல், நிலைநின்றியகற்சமாதியுற்று நின்றாட்கமலத்தெழும்பிரசம், நிறைவாரிதியிற்புகுந்ததனிமனசித்தடியேனிருப்பேனே, விலையின்மகுடத்திருமுடியாய மிளிர்குண்டலங்கள்செறிகாதா, வியன்கேயூரத்திருந்தோளாவிஞ்சுஞ்சதங்கைசூழ்தாளா, புலையுங்கொலையுங்களவுமில்லாப், புனிதத்தவத்தோர்தொழுதேத்தும், புசாரிகுமாரரவுமைசிறுவர்போரூர்முருகப்பெருமானே-எ-ம். வரும் மற்றுமவருவனவற்றாற்காண்க.

[அ-கை] மனமடங்கில் வாயுவொடுங்குமெனல்.

வேறு.

விண்ணைமூடக்கவசனையை விரிக்குமொருவன்கிகமெனப்
பண்ணும்யோகத்துறைநின்றோர் பவனத்தடக்குமாறிதுவே
எண்ணுங்கருத்தைமுன்னடக்க வியங்கும்வளியும்பின்னடக்கும்
நண்ணுமறைக்கவான்மறையுங் கணக்காம்பகிர்ந்துகொள்ளே.

[இ-ள்] உலகத்திற்செய்கின்றயோகமார்க்கத்தைச்சாதிக்கநினைக்கின்றவர்கள் வாயுவை அடைக்குதல், [சற்சன்மைத்தெனின்] ஆகாயத்தை மறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒருத்தனது உபாயத்தைப்போலும் [ஆனதால்] அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப்பலவகைகளை நினைக்கின்ற மனத்தை முன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்ற வாயுவும்பின்னர் அடங்கிப்போம். [எங்ஙனமெனின்] கண்களைமறைத்தமாத்திரத்திரத்தில் ஆகாசமறைகின்ற முறைமைபோலவேயறிந்துகொள்வக்கடவாய்-எ-று. வ-வ அசைகள்.

[இ-ம்] கருவிகள் எவற்றிற்குங்காரணமாயுள்ள மனமானது ஒடுங்கில்யாவுமொடுங்குமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். [ஒழிவிலொடுக்கம்] உபதேசப்பித்தோவுபமானப்பித்தோ, விபரீதமேபழகுகோவேறோபசிக்கீ, கண்மூடாவிண்மூடத்தேடுக்கயசனைப்போலெண்மூடர்யோகமிதுவென்-எ-ம். [திருமந்திரம்] மனமடங்கிடில்வாயுவடங்கிடும். [அன்றியும்] மனமனமங்குண்டுவாயுவுமங்குண்டு, மனமனமங்கிலை வாயுவுமங்கில்லை-எ-ம். [சிவவா

க்கியம்] மனக்குவிந்துநின்றிடம்வாயுபஞ்சபூதமாய், மனக்குவிந்துநின்
றிடம்வாயுமன்றுயிர்தா, மனக்குவிந்துநின்றிட மாஸ்தலங்களாயிடும்,
மனக்குவிந்துநின்றிடம்வண்மையாகுமுத்திபெ-எ-ம். பிரபுலிங்கலீலை
இத்தியமோசெய்துவிட்டிடின்மற்றைமொன்றுசாரும், முத்தியமான
மறிப்பமுந்துமபோயணியபாய்பி, னைக்கலைகளனு லெலாவ்வையுயிர்த்திடு
ன்மற்றொன்றாகும், சித்திமிடமிக்காற்றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ எ-
ம். [கைவல்யநவநீதம்] வாயுவினைமறுக்கின்றமனமடங்கும்வகைத
டிப்பா, வியாவனவனைப்பிராணிந்திரவ்சண்முகன்குருவும். ஏயபலதே
வரைக்குளியோகிதபோதனைநீநான், ஆயினையழுடையானுமவன்வ
னைக்குறனைக்கிடையாய் எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௰௧)

[அ-மை] சரியையழுதலாகிய நான்கிற்குமுரிய அதிகாரிகள் மனோ
லயமடைதலால் அந்நிலையில் உயர்ந்தோர்களெனல்.

அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேசரியைகடந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேகிரியைமுடிந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேயோகதற்பரனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேஞானியதிசூரன்.

(இ-ள்) அலைகின்றமனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனேசரியைமுழு
துமன்றைவேற்றினவனுவன், அலைகின்றமனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவ
னேகிரியைபூரணப்பட்டனுவன், அலைகின்றமனத்தை உள்ளடக்கத்தக்
கவனேயோகிசுவரனுவன், அலைகின்றமனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனே
ஞானிகளில்மிகுந்ததீரனுவான் எ-று.

(ப-ம்) சரியையைவிதிப்படிசெய்கின்றஒருவன்தானியற்றுவதி
ல் பலசங்கற்பமனதுடையவனுயின் சரியையை ஒருங்கேநிறைந்துசெ
ய்திறுக்கடைத்தவனன்று. எவன் தனக்குக்கிடைத்தமட்டும்மனோநிரு
ப்தியாய்ச்செய்துசமர்ப்பணம் பண்ணினுனோ அவனே அச்சரி
யைக்கதிபதியாமென்பார், அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேசரியை
கடந்தோனுமென்றும், கிரியையைமுறைப்படிசெய்கின்றஒருவன்தான்
பூசிப்பதில் வரும்குறைவுநிறைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தையு
டையவனுனுலும் அல்லது கிடைத்தமட்டும் பூசித்துத்திருப்தியடைந்
துஅப்பூசையினிடத்தில் காமியமனதுடையவனுயினும் அக்கிரியாமா
ர்க்கமுற்றுந்தெரிந்து பிறருக்கும்போதிக்கத்தக்கவனுயினும் அதற்குரி
யவனன்று. எவன்நிஷ்காமியமனத்துடன் ஆராதனைபண்ணினுனோ அவ
னேஅந்தக்கிரியாபூசையிற்சிறந்தவனுமென்பார். அலையுமனத்தையகத்
தடக்குமவனேகிரியைமுடிந்தோனுமென்றும், துறவின்கணின்றுஅஷ்
டாங்கயோகவிதிப்படி தேகத்தைச்சுஷ்டிப்பித்துக்கற்பகாலமிருந்தானுந்

பித்துக் கற்பகாலந் தியானஞ்செய்கின்ற யோகியானாலும் அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டு வந்தவாசனையில் ஒன்றையேனுங் கருதுமாகில் அவன் முடிந்த யோகியன்று எவன்தனது தியானசமாதியில்வைத்திருக்கிற சித்தமானது திரியாமல் சுத்தமடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே சாக்ஷாத்பரமசிவமென்று நிற்பானோ அவனே பரமயோகிகட்கெல்லாங்கடவுளாமென்பார், அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேயோகதற்பரனென்றும், சர்வம் பிரம்மமயமாகச் சுருதிகுருஸ்வானுபவத்தாற்பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதாகிதப் பிராரத்துவவசத்தில் அற்பமும்பேதமில்லாமல் சுயப்பிரகாசமாய் சொலிக்கின்றபரிபூரணமான மனதுடன் விளங்கிடின் அவனேபரஞானிகளுக்குந் தலைவனாமென்பார் அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனேஞானி யதிசூரனென்றுங்கூறினார்.

(இ-ம்) மனோலயமுற்ற நான்கதிகாரிகளே முறையேநான்குபதங்களினது சிறந்தபிரயோசன மடைவர்களென்பதாம்

மனோலயமடையவேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம்(தேவிகாலோத்திரம்) அறிவுநிலைதவமடக்கப்புண்ணியந்தானங்குணங்க,ணெறியுடையமுதகிநெறி முத்தியுபாயம்நினைக்கின், மறுகும்வழியனையமனமடங்குவதன்றியாததுவே, யறிவுடையோரிவையனைத்துமாமென்றேயறைகுவரால்-எ-ம். (திருமந்திரம்) மனமாயைமாயைமாயைமக்க, மனமாயைதான் மாயமற்றொன்றுமில்லை பினைமாயவேண்டாம் பிதற்றவும்வேண்டாம், தனையாய்த்திருப்பது தத்துவந்தானே-எ-ம். (தேவாரம்) வெள்ளத்தார் விஞ்சையர்கள்விரும்பவே, வெள்ளத்தைச்சடைவைத்த விகிர்தனார், கள்ளத்தைக்கழியமனமொன்றிநின்றுள்ளத்திலொளியைக்கண்டதுள்ளமே. (அன்றியும்) பொறிபுலன்களைப் போக்கறுத்துள்ளத்தைநெறிப்படுத்து நினைத்தவர்சிந்தையுள், அறிப்புறுமமுதாயவனேகம்பங், குறிப்பினாற்சென்று கூடித்தொழுதுமே-எ-ம் (ஞானவாசிட்டம்) பேதிக்குமனமென்னும் பெருப்பகையைமுழுவலியாற் பிளந்துவென்றேன் வாதித்துயரெல்லா மாற்றினேனுபசாந்தவாழ்வுபெற்றேன், சாதித்தவிவேகமேயுனை வணங்கினேனென்றானகர்கோமான், சேதித்தமனவலையெல்லாமொழித்துதானேசித்திரம்போனின்றான்-எ-ம். (பிரபுலிங்கலீலை) விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம் விடயமுணரவிரியாம். ஒருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணர வொருங்காமல் விரிந்தநெஞ்சுடையானையுறுதுபிறவியென்றுணர்க, ஒழுங்குநெஞ்சமுடையானை யுறுதுபிறப்பென்றுணர்கவே-எ-ம் (பரணதேவரந்தாதி) நினையடைந்தேன்சித்தமலையாகும்வண்ண, நினையடைந்தேன்சித்தநிமலா-நினையடைந்தேன் கண்டத்தாய்

காளத்தியானேகனலாருங், கண்டத்தாய்காபாலிகா-எ-ம் (கைவல்யநவநீதம்) மனதுசத்துவசொரூபமற்றிரண்டுபட்வந்து கலந்தனவற்றைமாற்றினாற்போங், தனதுசன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்தபோது தாதமுமிராசதமுஞ் சமிக்கும்பின்னைக்கனபரிணாமஞ்சலனம்போம்போனாக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாயம்போலும் நினதுளமப்படியாய்ப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே-எ-ம், (மோகவதைப்பரணி) வீயுமோகினைவேரறமல் விடஞ்செய்மோகன் விவேகனுன், மாயுமோவுயர் மாயையாருமனத்தினா நமிநக்கவே எ-ம், (திருவாய்மொழி) பலனைந்தும்மெயும் பொறியைந்துநீங்கி, நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் அலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான், பலமுந்துசீரிற்படிமினோவாதே எ-ம். (திருவாசகம்) உந்தமனத்ததுடையானடியே நினைந்துருகி, மத்தமனத்தொடுமாலிவனென்னமனநினைவி லொத்தனவொத்தனசொல்லிட வூரூர்திரிந்தெவருந், தந்தமனத்தனபேசவெஞ்ஞான்றுகொல் சாவதுவே-எ-ம். (திருக்களிற்றுப்படியார்) அன்றிவருமைப்பலனுநீயுமசையாம, னின்றபடியேநிற்கமுன்னிற்குஞ்சென்று. கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்பாயு, மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு எ-ம். (கந்தரலங்காரம்) தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று மிடுங்கோளிருந்தபடி யிருங்கோளெழு பாருமுய்யக், கொடுங்கோபச்சூருடன் குன்றந்திறக்கத்துளைக்கவைவேல், விடுங்கோனருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே-எ-ம், (தாயுமானசுவாமிகள் தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப், பொன்னிலேபணிபோலுமாயைதருமனமேயன்புரைகடந்தா, லென்னிலேயானிழைப்பேனெனக்கினியாருன்போல் வாரில்லையில்லை, உன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோருறவுவாய், (அன்றியும்) சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு, மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே-எ-ம், வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

பேதாகிதமானமனத்துடன் விளங்குகின்றவனே ஞானியென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) சிந்தனையாங்களங்கமறச் சுத்தனாகித் திரைக்கடலிற்செறிந்தொன்றாந்தில்லைபோல, வந்துறுவாதனைபோய்த்தற்பதத்தொன்றானான்மாயாமோகந்தீர்ந்து வருத்தந்தீர்ந்தான், அத்தநெறியுணக்குமாமறிவதெல்லாமறிந்த மனத்திற்குரியவடைவேதென்னிற்சந்ததமுமகிட்சிசெறிபோகமெல்லாந்தனதெனனுஞ்சுகந்தாத்தைத்தவிர்ந்துநிற்றல். என்பதனாற்காண்க. (௰௨)

(அ-கை) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்றசங்கற்பங்களை அழிக்கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல

அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவனேசகலதியாகியாம், அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவனேபொன்றுப் பொருளுடையோன் அடக்கிக்கருத்தினலேவருப்போனவனே யின்பவனுபவியால், அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவன்வீட்டின்பமடைபவனே.

(இ-ள்) கருத்தைஅடக்கி அதனுடையசலனத்தைநீக்கத்தக்கவனே சர்வசங்கபரித்தியாகியாம் கருத்தைஅடக்கிஅதனுடையசலனத்தை நீக்கத்தக்கவனேஅழியாதபொருளையுடையவனும், கருத்தைஅடக்கிஅதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுகத்தையுடையவனும் கருத்தைஅடக்கி அதனுடைய சலனத்தைநீக்கத்தக்கவனே மோட்சவின்பத்தை அடையத்தக்கவனும்-எ-று. வ-அசை.

(ப-ம்) அந்தக்கரணத்திலெழும் விருத்திபேதங்களனைத்தையும்ஒழித்து விளங்குகின்றவனே துறவடைந்தவர்கட்கெல்லாம்மேலானசர்வபரித்தியாகியாமென்பார், அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவனே சகலதியாகியாமென்பார், அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவனேசகலதியாகியாமென்றும், அத்தியாகிகளுள்ளும்அழிவில்லாதஆன்மவிசாரம்பெற்றிருந்தாலும் கருத்தென்னும் பஞ்சை அலேவென்னுங்காற்றினிடமாகவிடாமல் உள்ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெவனே அவனேநித்தியத்துவமானபொருளுக்குடையவனுமென்பார் அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவனே பொன்றுப்பொருளுடையோனென்றும் அப்பொருளுக்குடையவர்களுள்ளும் சுருதிகுருஸ்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்ட நிஷ்டாபரர்களாயினும் அவ்வனுபவத்தில் அறமும்பேதந்தோன்றுமல் திடப்பட்டிருப்பவனெவனே அவனேசுகபோகியாமென்பார் அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவனேயின்பவனுபவியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினைக்கின்றவைகளெவற்றையும் அதுவாகவேநினைத்துஅவையுந்தைவிட்டுநிர்விகற்பமாயிருப்பவனெவனே அவனே பேரின்பத்துக்குச் சுதந்தரனுமென்பார் அடக்கிக்கருத்தினலேவறுப்போனவன் வீட்டின்பமடைபவனென்றுகூறினர்

(இ-ள் பிஸ்தாந்தி அடைந்த கருத்துடையவனேசுகதீதமாய்விளங்குவனென்பதாம்,

இதற்குப்பிரமாணம் (தேவிகாலோத்திரம்) கருத்தகிங்கின்முத்தியதுரையாவிற்கட்டாகும், விரிக்கும்பொருளிதுவென்னவறிவுடைய மேதக்கோர், திருத்தகுநல்லறிவாலே சித்தத்தைத்திறம்பாம், வருத்தியுடனிலேநிறுத்துமதுவறிவின்பயனுமாச், (அன்றியும்) மருவியபொருண்

மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத் திரியுச்சித்தந்தன்னைத்திரித்துச் சூனியத்தேநின்றால், மருவினோர்பிறிதனின்றிவானவாறிவுக்கெட்டாப், பொருவிலாநித்தசுத்தப் பொருளினையடைவரன்றே-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) சனனகருமங்களின் வித்தாய்த்தருவை யசைக்குங்காற்றேபோற், றினமுடலையசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத்தீர்வதுவே, யனகசகலதியாகமதாமதுவே பரமவானந்தம், வினவுபிறவெல்லா மிகவும்வெருவுகின்ற வெந்துயரே-எ-ம். (திருவாசகம்) சித்தமுஞ்செல்லாச்சேட்சியன்காண்க எ-ம்-வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

(அ சை)பலவாயுதிக்கின்றமனதைத்தன்னிலையிற்சேர்த்தவருக்கே முத்தியெனல்.

வெறிகொன்றகுரங்குமயக்குஞ்சொல்விளம்பியருந்திறலதுவும்
நெறிதான்மயக்கிச்சுழல்வதுபோனிமிடந்தானுநிலாமனத்தைக்
குறியிற்சமாதியெனுங்கயிற்றாற்குறுகப்பிணிப்போரெவரவர்தாம்
அறிவோடறியாமைகளிறந்தவரியமுத்திதனையடைவார்.

(இ-ள்) வெறியைக்கொண்ட குரங்கானது அரிவையமயக்குகின்ற கள்ளைக்குடித்தால் அக்குரங்கும்வழிகெட்டு அலைவதுபோல்நிமிஷமாத்திரம் நிலைபடாதுஅலைகின்ற மனத்தைக்குறிக்கத்தக்கநிலையிற்சேரும்படிசமாதியென்னும் பாசத்தாற்கட்டத்தக்கவர்களெவர்களோ அவர்கள் அறிவும் அறியாமையுமாகிய இரண்டும்நீங்கியஅருமையாகியமோட்சத்தைச்சேருவார்கள் எ-று. தான்-தான்-தாம்-சாரியைகள்.

(பாம்) ஒருநிமைப்பொழுதிற்குள்ளாக அளவின்றியபேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கிஅவற்றுள் ஒன்றைவிட்டொன்று பற்றிஒன்றினும் இறையளவேனும் நிலைபடாதுசஞ்சரிக்கும் மனமென்பார் வெறிகொண்டகள்ளுண்டவானரத்தைப்போலநிமிடந்தானு நிலா மனமென்றும் மனமுற்பத்தி ஸ்தானமென்பார், குறியிலென்றும், ஜடத்துவம் ஜீவத்துவம் சகத்துவம் சாக்ஷித்துவம்-ஆகிய விகாரங்குமென்பார், அறிவோடறியாமைகளென்றும், யாவராலு மறிதற்கரியநிரதிசயானந்தவீடென்பார் அரியமுத்தியென்றுங்கூறினர்.

(இ-ம்) மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்தமடைவர்களென்பதாம

மனக்குரங்கென்பதற்குப்பிரமாணம் (உபநிடதம்) பொன்போல விலங்குமனஞ்சஞ்சலத்தாற்குரங்காமென்பதனாற்காண்க

ஒருநிமிஷத்தில் மனம்பலவாயுதிக்கு மென்பதற்குப்பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்) வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிநின்றேனினியோர்வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தாகாரமாவதன்றேசமாதியோகம், ஊஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகியொருகணத்திற்பலவுலகாயுதிக்குமிங்க, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீபநிலையடைவதெப்படியோநீர்சொல்வீரே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) இமையளவுபோதையொருகற்பகாலம் பண்ணுமிவ்வுலகமெவ்வுலகமோவென்றெண்ணா, வருவிக்குமாகர்சிற்றின்பமோவென்னின்மகமேருவாக்கிச், சுமையெடுபீயென்றுநான் சும்மாடுமாயெமைச்சுமையாளுமாக்கினாளுந், துற்புத்திபண்ணியுளதற்புத்தியாவையுஞ்சூனைட்டிந்திரஜாலம், அமையவொருகூத்துஞ்சமைந்தாடு மனமாயையம்மம்மவெல்லவெளிதோ, வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமீதருளோவலாதுமருளோ, சமயநெறிகாணுதசாக்ஷிநீசூட்சமமாத்தமியனேற்குளவுபகல்வாய், சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமானசச்சிதானந்தசிவமே-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மனம் உதிக்குமிடத்திற்பேயொடுங்கவேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்) உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்துசள்ளற், கறவுமறிதன்றேவிகபரமுமுன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதினுனையசத்தென்னல்வழக்கன்றுசத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின் செம்மைதேயத்தினினீ செல்லல்வேண்டும். என்பதனுற்காண்க.

மனதுசமாதியின்கண்ணிற்கப்பெற்றவனேமுக்தி அடைவானென்பதற்குப்பிரமாணம். (தேவிகாலோத்திரம்) மந்திரஞ்செபந்தியானம் பூசனைநாணக்கம்வேண்டாம், அந்தமிலாதமுத்திக்குபாயமேயறிதல்வேண்டுஞ், சிந்தனைபரமேசெல்விற்றுயாமேதிரியுமீட்கிற், பந்தமாந்துன்பமீங்கிப்பரமானவின்பஞ்சேர்வாய் என்பதனுற்காண்க. (௰௪)

(அ-௯௩) சாம்பவியின் விதியிதுவெனல்

வேறு.

பங்கையாசனத்திற்படியவேயிருந்து பரமசற்குருவினைத்தொழுதே, இங்கிருவிழியும்விசும்புறநிறுவியெழுங்கருத்தினையகமாக்கி, அங்குநிலையாலடங்கிடாமனத்தினலைவறுத்தறிவறியாமை, தூங்கமாயொழியச்சாதனைபுரிந்தேதூங்காமற்றூங்குதமாதோ.

(இ-ள்) பதுமபீடத்திற்பொருந்தும்படியாக இருந்து உயர்ந்தஞானாசிரியனை வணங்கி இவ்வுலகத்தில (விஷயங்களைநோக்குதற்குரிய) இரண்டுகண்களையும் சிதாகாயத்தில் இமையாமல் பொருந்தநிறுத்தி உதிக்கின்றகருத்தை உள்ளடக்கி அங்ஙனம்பொருந்திய நெறியாலே அடங்காதமனத்தில அலைகலை அழிந்து அறிவும் அறியாமையும்நீங்கச்சுத்தமாகச்சாதனஞ்செய்து நித்திரையைச்செய்யாமல் செய்யக்கடவர்கள்-எ-று. வ வா-ஏ-மாது ஓ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப-ம்) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களென்னுங்காற்றில் மனமென்னுஞ்சூத்திரக்காங்கி அலைகின்ற இரண்டுகண்களாகிய கறங்குகளை ஞானாசிரியரால்பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட்பார்வையென்னுங்கையினாற்சேர்த்தி இயாம்பரமென்னும் ஸ்தானத்தில்நிலைபெறநிறுத்திவைத்தென்பார், இங்ஙனவிழியும்விசும்புறநிறுவியென்னும்பிரமநிஷ்டாசாதனஞ்சம்பூரணமானஇடத்தில் உதயமாகின்றதவாவிற்சுழுத்தியைஅடையவேண்டுமென்பார்தூங்காமற்றூங்குதலென்றுங்கூறினார்.

(இ-ம்) ஞானஅப்பியாசிக்குரிய பிரதானமுத்திரையின் சாதகபக்குவங்களை அறிவித்தநாம்.

இமையா நாட்டத்துடன் சிதாகாயம்பற்றவேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி) சுழுமுனைவட்டச்சுழுமுனைச்சித்துவாரத்திலே வழிபயமென்றலைப்பர்நீளாமனடக்கொக்கதுபோற், றெளிவுறுபார்வையசையாதுசித்தடிதூங்கிநின்று, விழியிமையாதொளிபார்த்தறிவுவெளிப்படுமே-எ-ம். (திருவாசகம்) பொய்யனேனகநெகப்புகுந்தமுதூறும்புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங், கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோவிழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தேன், ஐயனேயரசேயருட்பெருங்கடலேயத்தனேயயன்மாற்கறியொண்ணாச், செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன் றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே எ-ம். (செல்காலத்திரங்கல்) களித்திருந்துஞானங்கண்ணுலருந்தியளித்ததனையன்றேயருந்துதற்குப்பெற்றிலமே எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்) அசத்தெலம்மட்டுண்டமட்டும்பராமுகமாகிறுயம்பட்டும், நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாயிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால், வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திரவடிவமாகிடின்மைந்தா, சுசத்தகேதத்திலிருக்கிறுமானந்தக்கடல்வடிவாயே-எ-ம். (சௌந்தரியத்தாதி) உமையேமூலத்துறைந்தபொருளுணர்ந்தேசுழியின்முனைதிறந்து, விமையோரறியவரிதாகுமெந்தாயுனதுபதங்கருதி, நிமையாநாட்டத்துடன்றாலைநீட்டிமுடக்கிநிலைபுகுந்து, தமையேயுணருந்தமருளுந்தாயேயமலன்றனிவாழ்வே எ-ம்.

(சௌந்தரியலகரி) இமைவிழிவிமையா நாட்டமெய்தியதலைத்தோனறும், பணைநெடும்புவனமிந்தப்பார்வைசற்றிமைக்குமாயிற், றணையிழந்தழிவதெண்ணித்துணிந்தநின்கருணையென்றாற், 'கணையினுங்கொடியதென்னக்கடவதோகடவுண்மாதே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) பொற்பினொடுகைகாவில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்பொற்றொடியொடுக்சமுறலாற், பொலிவானவெண்ணீறுபூசியெயருள்கொண்டு பூத்தவெண்ணிர்மையால், ஏற்படவிளங்குகணத்திலிமையாவிழியிசைந்துயேனைக்கமுறலால்-எ-ம். (ஔவைக்குறள்) இமையாதநாட்டத்திருந்துணர்வாருக்கமையாதவானந்தமாம், (அன்றியும்) கணனுறப்பார்த்துக்காதலாற்றநோக்கி, யுண்ணுமோனதெனி-எ-ம். (பத்திரகிரியார்) அமையாமனதையுமானந்தவீடுகண்டால், இமையாமனோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம்-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) கண்ணையிமைப்பார்க்கென்னசார்வு திச்சங்கரா,மென்னிலொளிக்கெங்கேயிருக்கலா-முன்னே, புலிபார்க்கப்போனகதைபோலிமையாநாட்டஞ், சலியாமற்றொடுத்தலை-எ-ம். (சொரூபத்தந்தாதி) நயனமுமேவடிவாஞ்சொரூபத்தை நண்ணினின்றால்நயனஞ்செவிநாக்குமூக்கெனுமிந்தியாதிகளோடு, நயநன்குழந்தியவத்தைகனவினனவிறுடன், நயனம்பிறிவற்றிருக்குமெல்லாங்கண்டு நாட்டத்திலே-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

தூங்காமற்றூங்குதலென்பதற்குப்பிரமாணம். (மோகவதைப்பரணி) ஆங்குணராமையுமுணர்வுமாகிய கோளறவிருந்து தூங்கினர்காண் சுகமடைவார் சும்மேமேலைசும்முலக்காய் எ-ம். (கடவுளந்தாதி) கண்டுகொண்டானந்தக்கூத்தாடைநேசக்கருணையினாற், கொண்டுநின்றூண்பரவீதியிலேகுருபாதமென்றந், தொண்டுசெய்தந்தத்திருவாடுமூசலிற்றூங்கிக்கொண்டாற், பண்டுமுன்சோதிப்பழம்பொருட்டோன்றுபணிந்தவர்க்கே-எ-ம். (பத்திரகிரியார்) கட்டறுக்கவொண்ணாக்கருவிகளாறியெல்லாஞ்சுட்டறுத்துநிட்டையிலேதூங்குதலெக்காலம் (அன்றியும்) ஆங்காரமும்மடக்கியைம்புலனைச்சுட்டறுத்துத், தூங்காமற்றூங்கிச்சுகம்பெறுவதெக்காலம், (அன்றியும்) நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து, தேங்காக்கருணைவெள்ளந்தேக்குவதுமெக்காலம் - எ-ம். (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்) சிந்தனைபற்றுப்பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று, நினைந்ததுமற்றுநினையாவைமற்றுநிர்ச்சிந்தனாய்த், தனந்தனியேயிருந்தானந்தநித்திரைதங்குகின்ற, வனந்தனிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்தனே, அன்றியும்) ஓத்தவிடநித்திரையென்றொத்துதேண்டி-எ-ம். (திருவருட்பயன்) ஓங்குணர்வினுள்ளடங்கி வுள்ளத்தி

வின்பொடுஞ்தூங்குவர்மற்றேயிண்டுசொல்-எ-ம். (அவிரோதவுந்தியா ர்) ஆங்கறியாமையுஞ்சாராதறிவொடுந்தூங்குவாய்காணுமென்றுந்திபற தோன்றும்பரம்பொருளுந்திபற-எ-ம். (கந்தரலங்காரம்) ஆங்காரமும டங்காரொடுங்கார்பரமானந்தத்தே, தேங்கார்நினைப்புமறப்புமறார்தினை ப்போதளவு, மோங்காரத்துள்ளொளிக்குள்ளே முருகனுருவங்கொண் டு, தூங்கார்தொழும்புசெய்யாரெனசெய்வாயமதூதருக்கே-எ-ம். (ஞா னவாசிட்டம்) தெரிபொருளுந்தரிசனமுஞ்சேரும்போதிற்சேர்ந்தசுக வறிவுமிகச்சிறந்ததாகும், தெரிபொருளால்விளைப்புண்டாற் பந்தமாகு ந்தெரிபொருளைவிட்டகன்றூற்றிடங்கொள்விடாந், தெரிபொருளுந்தரி சனமுஞ்சேரும்போதிசேர்ந்தவனுபூதியிடர்தீர்ந்ததாகும், தெரிவுறவா ங்கதுபற்றிநிற்பாய்நீநின்றிநிலையான் சுழுத்தினைச்சேருவாயே-எ-ம். (சௌந்தரியந்தாதி) புரிந்தொழிலுமூலத்திற்பொங்குஞ்சலதிப்பெரு ங்கடலைக், கரிகொண்டரியகனலெழுப்புங்காற்றும் புகுந்துகளங்கமல, மெரியுஞ்சுழியினைத்தடமேறியீசன்றிருந்தாளிணையடைந்து, னரியங்க டந்தபெருவெளிகதேதுஞ்சத்தருவாய்துளைமாதே-எ-ம். (தாயுமானசு வாமிகள்) தூக்கிவிழித்தென்னபலன்றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும், பாங்கு கண்டாலன்றேபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே, (அன்றியும் தூங்காம ற்தூங்கிச்சுகப்பெருமானின்னிறைவில, நீங்காமநிற்குநிலைபெறவுங்கா ரீபமேனே-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற்காண்க.

'அ-தை, சநாதிஷ்டைசெட் யின்சர்வமும்ஒடுங்கிமுத்தி அடைய லாமெனல்.

ஆசனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தா லடங்கிடாப்பொறிபுலடைகும்
ஆசனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தா லடங்கிடுமனேவிடயங்கள்
ஆசனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தா லறிவறியாமைகளொழியும்
ஆசனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தா லகண்டவீட்டைவதுநிசமே.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயேயிருந்துபிரமநிஷ்ட் டாசாதனஞ்செய்தால் அடங்காத இந்திரியங்களும் அவைகளின்விஷய ங்களும் ஒடுங்கும் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதன ஞ்செய்தால் மனோவிஷயங்கள் ஒடுங்கும் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ்செய்தால அறிவும் அறியாமையுமாகிய விரண்டு நீங்கும் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ்செய்தா ல் அகண்டாகாரசின்மயானந்தவீட்டைப்பெற்றுக்கொள்வதுசத்தியம் எ-று-அ-தை.

எனவேசாயுச்சியபதம்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியபரிபாகிகள் ச ற்குருவை அடைந்து பிரம்மநிஷ்டையைக்கைக்கொள்வாராயின் அவர்

கள்ஓர் அங்காசனத்தில்நின்று அந்தநிஷ்டையையிடைவிடாமல்சாதனை ஞ்செய்துவந்தால்மாத்திரம் அருட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சதோதயமாய்மேன்மேலும் விளங்காநிற்கும் அதனாற்பொறிபுலனற்றுமனோலயமுற்று ஜடத்துவம்-ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம் ஆகிய இந்நான்குங்கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள் சாதனஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில்முத்தியை அடையமாட்டார்களென்றதே துணிபெனப் பெற்றும்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

ஞானநிஷ்டாசாதனையினால் இந்திரியமுதலியவை ஒடுங்குமென்பதற்குப்பிரமாணம் (சிவானந்தமாலை பூதஞ்சுழலும்பொறிபுலனந்தக்கரணம், போதங்கழித்துநாள்போக்காதே-போதச், சிறையாநிறைவகலச்சின்மயநேயத்தே, நிறையாநிறைவாகிநில். எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்)மனமணிபேதச்சேற்றின் மறைந்தொருவருக்குந்தோன்றா, கனமுறவிவேகநீராற்கழுவினாற்சிந்திகாட்டும், வினவுறுவிவேகவன்பான் மெய்ம்மையைமதியாற்கண்டே; சினமுறுபொறியைவென்றுதிர்வரும் பிறவிதீர்வாய்-எ-ம். (மௌனதரிசனம் அருமையென்றமௌனத்தைமூட்டுமூட்டுவடங்காதகனமைந்துடைக்கிப்போரும், இருமையென்றவிந்திரியமான்கிபோருந்திருண்டலைபோக்கிரோனைகாயிலலைபக்கிக்கும், வெருவுபலகோடிகண்மங்கணத்தினிக்கும், வெளியிறுண்ஜோதியொளிசோன்றுகாதங்கேட்கும், உரிமையுடன்மௌனசித்தியாகவாகவுருவமுனக்கானந்தவுருவமாமே-எ-ம். வருமற்றுமனவருவனவற்றுங்காண்க.

சமாதிநிலைகுலையாதிருப்பவன் முத்தியடைவனென்பதற்குப் பிரமாணம், (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) அருந்தவவிலக்கிவ்வுடல் பரிப்பதுதானச்சமாதிகடருமுன், திருத்தகத்தீசினைச்சிவங்கண்டபாவாவினுமென்றமையிற்பேசிப்பான், பொருந்தினும்வாரினுமெதிர்முதிர்கொலைவெம்பூதமாதியவனோந்திடினு, மிருந்ததஞ்சமாதிநிலைகுலையாதோ ரெண்ணியவெண்ணியாங்கடைவரென்பதனாற்காண்க. (டுக)

(அ-தை) சின்மயத்தில்அநாமாத்தினைப்போதேனும் நிலைபொருந்தினவர்களேமுத்தரெனல்.

வேறு.

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கியொன்றுமனத்திலுன்றுதே
தலையாகியபேரானந்தத்தலைப்பட்டதனித்தான்மூழ்கி
அலையாயோகம்புரிநேரமனைமாத்திரையேனும்
நிலையாநிற்போர்வீடடைவர்நிலத்திற்பிறவாரிவரே.

(இ-ள்) கெடாதஇந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும்அடங்கச்செய்துமனதில்ஒன்றையும்நினையாமல் சர்வானந்தத்துக்கும் முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற்பொருந்தி அதில்தோய்ந்து அலைவற்றஞானயோகநிலையில் (விளங்கிநிற்கும்) பாணத்தை விடுகின்ற நேரமாகிய அணுநிமிஷமாத்திரமாவது அடங்கியிருக்கப்பெற்றவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் (அவ்வனவர்கள்) இப்பூமியின்கண் ஈனமான துக்கத்தைஅடையார்கள்-எ-று. தாம்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ரை) அலைநுரைகுமிழி இவைகள்போற்றோன்றி அழியாநின்றபவனுடானைக்குமுதல் இரணியகர்ப்பனைக்கவரையிலுமுள்ள பதினோராயிரங்களுக்கெல்லாம் மேலானபிரமானந்தக்கடலென்பார் தலையாகியயோகானந்தமென்றார்.

(இ-ம்) ஆத்மானுசந்தானத்தில் இறையளவேனுஞ் சமாதிநிற்கவேண்டுமென்பதாம்.

பேரானந்தமென்பதற்குப்பிரமாணம். கைவல்யநவநீதம்; மனுடன்மனுசகந்தருவர்க்கே வகைத்தருவர்பிதிர்பிறவிதேவன், மனுடன்கருமசான்சானிந்திரசான் பிரசாபதியானோன், சுவிராட்டனிரணியகருப்பன்கருதும்பதின்னொருபேர்க்கு, சிவானந்தங்களுமையம்பிரமயமெள்ளக்கடல்பிரமானந்தம்-எ-று. (சந்நிதிமுறை) மன்னாவாருறுகசமும்வானோர்மகிழ்ந்துபெறுசுகமுமணிப்பைமாதுதவர்சுகமுமறையோர்களடைசுகமும்பன்னுமிடத்திரசிவத்தர்சுகமும்பாதானந்தப்பெருமைப்பார்த்தாய் குவலயமெழுந்தருளிப்படியேயறத்தில் குழல்கின்றன் கன்னலெழுந்தளிசேரகட்டிமாவின்றீங்கனியே, கதலிக்கனியே நற்பலவின்கனத்தக்கனியேசுதிமுனியே, பொன்னம்பொருப்பேபெயவிருப்பே பேராக்கதமேகித்தமே, பூரணவெளியேயுள்ளொளியேபேராருமுதப்பெருமானே-எ-ம். வரும்-மற்றுமவருவனவற்றுட்காண்க.

அமாத்திரைப்போது நிலையில்நிற்பவர்கள் முத்திபெறுவார்களென்பதற்குப்பிரமாணம், ஒழிவிலொடுக்கம்) கட்டிப்போதமுழுந்த சுத்தமாத்திரையில், மட்டிற்ஞானத்தனிட்டை வாய்க்குமாற்கெட்டேன், தலைச்செய்யுமானந்தத்தேற்றேபால்வாரி,முலைக்கண்ணிற்றேன்றமுதை-எ-ம். (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) பொல்லாதவென்னெஞ்சமோனாந்தப்புலம்படம்பா, வல்லாதணைமாத்திரையுந்தின்னடிக்கணன்பாய், நில்லாதிறற்கெஞ்செய்கேனிதுநின்றிடன்றே, சொல்லாய்திருத்தில்லையண்மேவியசோதிதேயே, எ-ம். (குருநமசிவாயர்) மாத்திரைப் போதாயி

னுதிண்வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே நேத்திரத்தைநெருஞ்சிறுத்தாமற்சாத்திரத்தையெல்லாமறிந்துபயனேதுமினி கண்டிலேன்வல்லாய்சித்பராதேவா, எ-ம்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (மஎ)

(அ-கை) உண்மையாகிய சிவயோகமிதுவெனல்

நிட்டைநிலையிதென்றுரைப்பார் நிகழும்வாயுத்தாரணையை
நிட்டையதுதானலவென்றே நிலவுமெய்யோர்புகலுவார்
நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிற்கலதுவேசிவயோகம்
நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய்வீடுறுவாரே.

(இ-ள்) செல்லுகின்றவாயுவை அடக்குதலைச் (சிலர்) இதுவேஞானநிஷ்டையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லுவார்கள், பிரகாசிக்கின்றஞானவான்கள் அது ஞானநிஷ்டையல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடையவிர்த்திகளடங்க நிற்றலென்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லியதே சிவயோகமாம் அந்தச் சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடாமல் சாதிக்கத்தக்கவர்கள் அழியாத உண்மையாகிய மோட்சத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்) மனமானது தொம்பதவுத்தார்த்தத்தை விட்டுத் தத்பதத்தைச்சார்ந்து தெளிவாகாவுணநிலையிற்போகாமல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகுமெனப்பார், நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிற்றலென்றும், இதைவிடாமல்நடக்கையிலும் விசாரவேளையிலும் யாதொன்றைச்சிரவணம்பண்ணுகையிலும் ஞானநோக்குற்று அசிபதமாகிய ஐக்கிய நிலைபெறுந்தினவர்களே சதோதமாய்ச் சீவன்முத்திபதத்தைப் பெறுவார்களென்பார், நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய்வீடுறுவாரென்றுங்கூறினார்.

(இ-ம்) மனமிறக்குதலேயல்லது வாயுத்தாரணையைச்செய்தல்பிரமநிஷ்டையல்லவென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) குறங்குகுத்திக்கொண்டுகுரோத்தைகத்திக்கட்டை, மறந்தழுந்தாற்றூக்கம் வருமே-வெறுங்கேட்டீர், தன்னையறிந்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை, யுன்னிலைனித்துவிடாதே. என்பதனாற்காண்க.

கருத்தடங்கினதுவேசிவயோகமென்பதற்குப்பிரமாணம் (சொரூபசாரம்) சித்தம்பிறந்துசெம்பிறந்துதானேனவோர், சுத்தன்பிறந்தவழிகண்டோம்-சித்தர், அடங்காமைமேமாயை யம்மாயைமாயப்பார், இடந்தானேசாயுச்சியம்-எ-ம். (உண்மைநெறிவிளக்கம்) எப்பொருள்வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப்பார்த்திங்கெய்து முயிர்தனைக்கண்டிவ்வுயிர்க்குமேலாம், ஒப்பிலருள்கண்டு சிவத்துண்மைகண்டிங்குற்றதெல்லா ம

தனாலேபற்றிநோக்கித், தப்பினைச்செய்வதுமதுவேநினைப்புமதுதானே தருமுணர்வுபுசிப்புமதுதானேயாகும், எப்பொருளு மசைவில்லை யெனவந்தப்பொருளோடிசைவதுவே சிவயோகமெனுமிறைவன் மொழியே எ-ம்-வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க

சதாநிஷ்ட்டரே சீவன் முத்திபதத்திலிருப்பரென்பதற்குப்பிரமாணம், (தாயுமானசுவாமிகள்) நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொரு நாட்டமின்றிக் கிடக்கினுஞ் செவ்வித்திருக்கினு நல்லருட் கேள்வியிலே, தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே, முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே என்பதனாற்காண்க. ௰௮)

(அ-கை) சதாநிஷ்ட்டையாலேமோட்சமடைதல்சத்தியமெனல்.

வேறு.

நிட்டைசாதித்தானீங்குமைம்பொறியொடுபுலனும்
நிட்டைசாதித்தானெஞ்சமுமுளத்திடையொடுங்கும்
நிட்டைசாதித்தானினைப்பொடுகேவலமொழியும்
நிட்டைசாதித்தானிமலவீடடைவதுநிசமே

(இ-ள்) ஞானநிட்டையைச்சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்களுடனே அவைகளின்விஷயங்களுமொடுங்கும், ஞானநிட்டையைச்சாதித்தால்விஷயாந்தரங்களிற்செல்லுகின்ற மனமும் உளமொடுங்கும், ஞானநிட்டையைச்சாதித்தால் சகலகேவலங்களொடுங்கும், ஞானநிட்டையைச்சாதித்தால் மலரகிதமான முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையாகும் எ-று. ப-உரை.

(ப-ம்) அனுர்ந்தசடக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்யெனக்கொண்டமையானது அவற்றைப்பொய்யெனத்தேறச்செய்கின்ற சமாதியனுபவத்தில் அழுந்தப்பெறுவாரின் அம்மனம் அந்நிலைவிடாதென்பார், நிட்டைசாதித்தானெஞ்சமுமுளத்திடை யொடுங்குமெனவும், அவ்வனுபூதியின்கண்தன்னைத்தரிசிக்கின்றதோற்றமொடுக்கமடக்குமென்பார் நிட்டைசாதித்தானினைப்பொடுகேவலமொழியுமெனவுங்கூறினர்.

(அ-கை) இதுவுமது

வேறு.

நீங்காக்கருத்தைதயகத்திருத்திநிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற
நீங்காநிட்டைசாதித்தானீக்கும்பொறியும்புலன்கரணம்
நீங்காநிட்டைசாதித்தானினைப்புமறப்புமறநீங்கும்
நீங்காநிட்டைசாதித்தானித்தமுத்திப்பேறடைவார்.

(இ-ள்.) ஒழியாதவெண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப்பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியென்றகிதாகாயத்திற் பொருந்தப்பிரிவில்லாமற்பிரமநிஷ்ட்டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்களும் ஒடுங்கும் பிரிவில்லாமற்பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால்சகலகேவலங்களு முழுதும் ஒடுங்கும் பிரிவில்லாமற்பிரமநிஷ்ட்டையைச்சாதித்தால் அழிவில்லாதமுத்திப் பேற்றைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று.

(ப-ம்) நிஷ்ட்டையின்கண் உதயமாகின்றஞானத்தை நாதாந்தமென்பார். நினைப்புமறப்பு நீங்குமெனவும், பிரமானுபவத்தில் நேயமாத்திரமாயிருக்கப்பெறின் ஜீவன்முத்தராவரெனவும், நிஷ்ட்டைசாதித்தாலித்தமுத்திப்பேறடையலாமெனவுங்கூறினர்.

(இ-உ-க-ம்) பிரம நிஷ்ட்டர்கள் சாதனைத்தினாலேயே பொறிபுலன்களும்மனமுமொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகியமோட்சவாழ்வை அடைவது சத்தியமென்றறிவித்ததாம் (௰௯)

(அ-கை) நிலாதீபம்போலத்தங்கியிலைநிலைபெற்றவரே சிவத்தையடைவரென்னல்.

(வேறு)

உத்தரமுகமாயாசனத்தி லிருந்து யுயர்ந்த பாசமகன்றே சோழுக்க
முத்திரையையுஞ்சாம்பவியினைப் பொருந்தி மோனமாக நிலைவழுவாமற்,
சித்திரதீபம்போலசைவற்று சிந்தையிலிருப்பவரே, அந்தனதடி
யையடையவேயென்று னாக்குமண்ணலகமமெலாமெடுத்தே

(இ-ள்) வடதிசைமுகமாகி ஆசனத்திலிருந்து உயர்ந்ததாசியையுடையசரஸ்வதிக்கு நங்களைவணங்கிச் சாம்பவியென்னும்முத்திரையைப் பொருந்திமௌனமாகிய அந்தநிலைநிலைவழுவுதலில்லாமற்சித்திரத்திலெழுதிய தீபத்தைப்போல அசைவில்லாமல் இருந்தமனத்திலுடையசவிப்பை அதுக்கத்தக்கவர்களேபரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவாரென்றுபெருமைபொருந்திய ஆகமங்களெல்லாமெடுத்துச்சொல்லும்-எ-று ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்

(இ-ம்) சித்தமசைவறஇருந்த ஞானநிஷ்டாபரனேசிவனுமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (பஞ்சாட்சரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்) சித்தஞ்சிவத்தோடொருக்கிச்சிவமான, முத்தஞ்சிவனெனமொழிந்திடுமாகமஞ் சத்தியஞ்சிவன்சங்கரனென்றே, தற்றமிழுன்மறைகூறும்வருத்தே-என்பதனாற்காண்க. (உ௰)

(அ-கை) ஞானநிஷ்டையைப்பெற்று அதிற்பாடுபடாமலிருக்கின்றவனை நோக்கி இரங்கிக்கூறல்

(வேறு)

இருந்தான்சமாதிபோலென்றேயிக்கவுலகோரியம் பவுங்கேட்
டிருந்துஞ்சமாதிகனிலுமைபயமென்றேனென்போலேயிருந்தவனை
இருந்தசமாதிதன்னிலையிலிருந்தேயிலாமைதனைநீக்கி
இருந்தானவனேயிருந்தானேயின்பவெள்ளமின்பத்தே

(இ-ள்) இவன் இவ்வுலகத்தாரிடம்நிஷ்டையையுடையவனாகஇருந்தின்றனென்றுதகவினைச்சொல்லவுங்கேட்டிருந்தும் நிஷ்டையில்பாடுபடாமல்யாதுகாரணமோ இருவனைக்கு) எதுபோலிருந்துவிட்டான் பெருமைபொருந்தியசமாதியாகியதனதாத்மசொரூபநிலையிலிருந்து அறியாமையையொழிக்குமிந்தவினைவனேஅவனை(பலவாகச்செய்து) பிம்பங்களைப்போலஅளவுபடுத்தக்கூடாதபேரின்பசுகத்திலிருந்தவனுவான்-எ-று-தான்-சாரியை போல்-வ ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும்அசைகள்.

இருந்தான்சமாதிபோலென்றேயிக்கவுலகோரியம்பவுங்கேட்டிருந்தானென்றதற்கு, இவ்வுலகத்தார்தொழிலொழிந்தானைநோக்கி இவன்சமாதியுடையவனைப்போலிருக்கின்றனென்று அச்சமாதியையுயர்த்திக்கூறுதலைக்கேட்டிருந்தவனைப்பொருள்கூறுவாருமுளர்.

(ப-ம்) நிஷ்டையிலிருந்தொருவனைப்பார்த்துஇப்பூலோகத்தார் இவன்நிஷ்டாபரனாயிருக்கின்றனென்றுஅமைமயாகப்புகழ்ந்துகூறுவதைத்தன்செவியிற்கேட்டிருந்துதனதாத்மசொரூபத்தையறிகின்ற அறிவைப்பெற்றவன் இனிநமைப்போலொருவனென்றுநாள்தோறுமுள்ளத்தின்கண்உருகுகின்றகருணைசீலத்தையுடையஞானாசிரியர்அந்நிஷ்டையைப்பெருமானுபக்கமென்று நினைத்துஅதிலதுரியமாய்நின்றுசதனைபொருந்தமடையாமல்நீக்கிவிட்டானேயென்றுஇரங்குவரென்பார், இருந்தான்சமாதிபோலென்றேயிக்கவுலகோரியம்பவுங்கேட்டிருந்துஞ்சமாதிகனிலுமையமென்றேனென்றுசின்மாத்திரநிலையில்அதிநுண்மையறிவினைப்பெற்றவிளக்குங்காலையில்அங்ஙனங்குஜளிக்கின்றஅறிவின்மையைவிட்டொழித்துப்பொறிவேபுகலன்கொன்றுகவேறுகோன்றுகவேறுகொன்று மலிருந்தவனைசர்வானந்தத்திற்கும் மேலாகியநிரதிசயானந்தமெய்ப்பார்சமாதித்தன்னிலையிலிருந்தேயிலாமைதனைநீக்கியிருந்தானவனேயிருந்தானேயின்பவெள்ளமின்பத்தேயென்றுங்கூறினர்.

(இ-ள்) பிரம்மநிஷ்டையைக்கைக்கொள்வோன்வருந்தமுற்றுச்சாதனஞ்செய்து அத்வைத அபரோக்ஷாநுபவ சாக்ஷாத்காரத்தில்விளங்க வேண்டுமென்பதாம்.

ஒருவன்நிஷ்டையிலிருக்கப்பெற்றும் அவன்கண்டமையாயவிருத்தலென்பதற்குப்பிரமாணம் (திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி கிடைத்தபொருள்காத்திருக்கக்கிடைத்திலவென்றயர்வார்போற், படைத்தநினைகருள்பெற்றும்பெற்றிலர்போற்பதிவுற்றேன், முடைத்தலையிற்பலிகொள்ளுநுமாலிக்காமுகிழ்க்குதிரா, சடைத்தலையாய்திசையாயியானுணருந்தாதக்காதா-கூ-ம். (திருவாசகம்) செய்வதறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற்பாதமலர்காணா, பொய்யர்பெறும்பேறத்தனையும்பெறுதற்குரியேன்பொய்யிலா, மெய்யர்வெறியார்மலர்ப்பாதமேவக்கண்டுங் கேட்டிருந்தும், பொய்யனேனுண்டுடுத்திங்கிருப்பதானேன்போரேறே என்-வரும் மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

நிட்டையில்யாவுமிறக்கப் பெற்றவனுக்குப்பேரின்ப போகமுண்டென்பதற்குப்பிரமாணம் (கடவுளந்தாதி) திறந்தேயெடுக்கச் செகமாய்கைபோகத்தினைமருட்டுமறந்தேவிடுஞ்சநெஞ்சகமே பலவேறுநிவென்றுற் பறந்தேகவிழுமருமோபஞ்சபூதச்சுமையையுங்கொண்டே, யிறந்தேயெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோவெய்துபவான்கனையேயென்பதனாற்காண்க.

(அ-கை) ஞானசாதகனனுஷ்டிக்கும்விதிகளுஞ்சாத்தியமாகுமனு பவமுமிவையெனல்.

வேறு

அருந்துபோனகமும் பாதியாநீருமதனிலும்பாதியதாகப்
பொருந்துநாளொன்றுக் கொருபொழுதருந்தல்புரிகமற்றெவ்விடத்தே
னுந்தானிருந்திடினும்பின்னெழுந்திடினும்புவிமீதகினுமாதர்கடம்மை
ப்பரிந்துகூடினுமெய்ஞ்ஞானமுத்திரையிற்படிவனேயோகிதன்பரிசே.

(இ-ள்) (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்கபோசனம் அரைவயிறாகவும் ஜலம் அதிற்பாதியாகவும் (சாதனத்தி லிருக்கிறநாளில்) நாளொன்றுக்கு ஒருபொழுதுபோசனஞ்செய்யக்கடவன்மேலேயெந்தஇடத்திலதானிருந்தாலும்பின்னரெழுந்து நின்றாலும் உலகத்திற்சஞ்சரித்தாலும் ஆசையுற்றுப்பெண்களைச்சேர்ந்தாலும் உண்மையாகியசின்முத்திரையி லழுந்திக்கிடப்பது சாத்தியனாகியசிவயோகியின்குணமாம்-எ-று. எனினுமென்பது எனுமெனவிகாரமாற்றுயி-மற்று-ஏ- அசைகள்.

[ப-ம்] சாதனசதுஷ்டயத்தைப் பெற்றமுமுக்ஷுக்களான பரிபாகிகள் அனுசாரியனைத்தேடுகின்ற ஞானசிரியரிடத்தில் வந்தடைந்து அவரால் தத்தப் ஆத்மசொரூபநிலையில் நிற்கப்பெற்று ஞானசாதகர்களாய்ப்பிரமசாதனஞ்செய்துவருவதற்கு எவ்வளவுபக்குவமானாலும்விசேஷமாய்க்கொள்ளுகிற அன்னபானதிகளால் வியாதி-மயக்கம்-சோம்பல்-விகாரம் ஆகிய இவைகள்சேரிடுமாதலால் கிரமமாகத்தங்கள் சுதேகத்தக்கினிக்குத்தக்க உணவுகளையிட்டுக்கொண்டு அவ்வக்கினிமேலிட்டிருக்கச்சாத்தியத்தின் அனுபவமேலிதிலுதயமாக இந்தநிலையவர்களுக்குரியவிதியென்பார் அருந்துபோனசமுபாதியாநீரு மதனிலும்பாதியதாகப்பொருந்து நஷ்டிளாயுக்கொருபொழுதருந்தல் புரிகவென்றும அத்துவிதஅபரோக்ஷானுபவத்தில் நிறைந்துவிளங்கிய ஜீவன்முக்தர்கள் தமது தேசபிராரத்வமானது பற்பலவிதங்களாய்ப் பொருந்தியிருக்கச்செய்தாலும் தேகோகமென்ற செப்பனசமகதினின்றுநீங்கிச்சிவயோகமயமாய்நின்ற சுவானுபூதிசாக்ஷாத்காரத்திலிறந்துநின்ற இச்சடசித்துக்களால்உண்டாகின்ற பிராரத்வத்திரய போகங்களையுணர்தல் கொஞ்சித்துமில்லாதிருப்பதே சுபாவமென்பார் எவ்விடத்திலுந்தானிருந்திடனுமெய்ஞ்ஞானமுத்திரையிற்படிவது யோகிதன்பரிச்சையென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்] சாதகர்கள்எப்புந்தங்கொண்டிருக்கத்தடவர்களென்றும் சாத்தியர்களைத்தன்மையாவாயிரத்வபோகங்களை முயற்சியின்றியே வந்தடையினும்அப்போகங்களைப் பற்றின்றித்தங்கணநிலையில்விசேவகவலமாய்மூழ்கியிருப்பர்களென்றுமறிவித்ததாம்

இருந்திடனுமாதியாய்வருமெதிர்மறைஉம்மைகளால்ஜீவன்முத்தர்கள் வைகளினும பிரமேஷயசியமெயபதே தணிபெனப்பெற்றும்

ஜீவன்முக்தர்கள்தங்களைத்தானபிராரத்வபோகத்திலிருந்தாலும்தந்நிலைவிடாமல்வன்பத்துப்பிராமானெம் (கைவல்யநவநீதம்) காமமாதிகள்வந்தாலுமனத்திற்போனக்கிறபற்றார்தாமரையிலைதண்ணீர்போற்சகத்தோடுகூடிவாழ்வார்,பாமரனைக் காண்பிப்பார்பண்டிதத்திறமைகாட்டார்,மௌனமாவார்ஞானத்துவகையாஞ்சீவன்முக்தர்.(அன்றியும்)விதகாமதே.. ஞ்சமாதியென்றால் விகற்பமன்றேமனமலைந்துவிடாதோன்டு லெனவுமன்றேவென்றுபாகிலதற்கொரு திஷ்டாந்தம் கண்டேவமாகப்பா புருடன்றன்னைக்கூடிநயந்துசுகமனுபவித்தநாரிகெஞ்சத, தவமானமனைத்தொழில்கள்செய்யும் போதுந்தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே.எ-ம்.

(அத்துவிதானுபவம்) சகலமறிந்தாளையில் மெய்ஞ்ஞானியெத்தொழிற்பாடான் செய்தாலும், மிக்காய்ப்பிராரத்தியமுதல் பரமபதத்துள்ளசுகமெல்லாந்தேர்வான் அகல்கருமமெல்லாந் தண்டோபிரசவியுண்டோவிரண்டுண்டோவவித்தையுண்டோ, சுகமேதோ மெய்ப்பறிவோ சற்குருவோ வவன்பெயமதெசாலமெலாருதேதனர், (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்) எத்தொழிற்செய்தாலுமேதவத்தைப்பட்டாலு முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தேதவித்தகமாய்க், காதிவிளைய டியிருந்தைவிசிவந்தாலுங், காதிமனநீர்க்குடக்கேதான். எ-ம். (பகுபதிபாசவிளக்கம்) மன்னியசேரன்றன்னைமனதினின்றிளைக்குக்கொண்டு தன்று நகணயமேடு தழுவியவாறுபோலக், தன்மனஞ்சிவத்திக்கைத்துத் தானவனை ஞானி பின்னையுமுலகினிற்று பேசுவான்மாசொன்றில்லான்-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) மிகவு நகாமாதிகளாம் விகாரமடைந்தாம் விண்போன்மிசநொய்தாளோர் அகமெனவிக்றிச்செயல்கள் செய்தாலுமவிர்க்காலுமழுக்கமற்றோர், சகநெறிகள்செய்திடினு மன்னியர்போற்கண்டுகுளிர் தன்மைசான்றோர், திடம்மனமுநினைவுமிருந்துஞ்சிறிதுமிலாதோர்சீவன்முத்தர்-எ-ம். வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க

(அ-ரை) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்குமெனல்.

இத்திறமானயோகசாதனையி லிருந்துசாதிப்பவர்தமக்குச், சுத்தமாநாதத்தொனிகளும் பலவாக்தோன்றிடுமணிகண்டமேகம், மத்தளம்பேரியாழொலிசிலம்பு வளையுளிர்ளமென்றுமையாட், கத்தனுமொழிந்தானன்றியுமுரவோராய்க்கெடுத்துரைத்தனன்னே.

(இ-ள்) இத்தன்மையான சிவயோகநிஷ்டையிலிருந்து சாதனஞ்செய்பவர்களுக்குக்கண்டா-கண்டா-சமுத்திர-மேகம்-மத்தளம்- பேரிகைவீணைஒலிக்கின்ற-சிலம்பு சங்கு-வண்டு-கைத்தாளம்- ஆகியஇவைகளின்சப்தத்தைப்போலப் பரிசுத்தமாகிய நாதங்களும் பலவாறாக- உண்டாகுமென்றுதேவியாருக்குச் சுவாமியும்உபதேசித்தார் அல்லாமலும் அறிவுடையோர்களும் பல நூல்களிலும் ஆராய்ந்தெடுத்துச்சொல்லியிருக்கின்றார்கள் எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்

(ப-ம் தந்நிலையைஅசைவற உணர்ந்தறிகின்றதாகிய கூடஸ்தனைதன்யசாட்சியென்னுஞ் சுமுகத்தில்தசநாதங்களும் உதிதோசிதமாய்முழங்குமென்றும், அந்நிலைவிட்டுப்பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங்காலையிலும் தங்கள் சுவானுபவத்திற்கண்டபடி அந்தசநாதங்களுந் தாமேசட்சித்து விளங்காநிற்குமென்றுங் கூறுவார்போகசாதனையிலிருந்துசாதிப்பவர்தமக்குச்சுத்தமாநாதத்தொனிகளும்பலவாய்த்தோன்றிடுமென்றார்.

(இ-ம்.) ஞானசாதனத்தில்விளங்குகின்றவர்களுக்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு ஈதானந்தமுறுதியாமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (கடவுளந்தாதி) அன்பருக்கன்பு தரும் பரஞ்சோதியை யாத்துமத்தே, டென்புருகக்கலந் துள்ளேயுருகியிரவுபகல் தம்புநவிணைசரமண்டலத்தொனி தாளதிக்தி, யின்பெருகுங்கொலுச் சிங்காரங்கண்டிருமெய்ம்மகிழ்ந்தே. (அன்றியும்) சிலம்பொலியப்புறமிப்பாற்சிலம்பொலி தேவர்சபை, யலம்பொலியோசையதுவெகுநாதமதற்குமப்பால், வலம்புரிசுற்றியவாசனுமுச்சி வழிதெரிந்தாற், புலம்பொலியாடலும்பாடலுமாகியபூரணமேஎ-ம், (ஞானிகள்நிலைமை) கந்தமுதகலைம்புலனையடங்கிராப்பண் கருத்தமைத்துச்சாம்பவினோக் ககனேமேனிச்சிங்கையுறத்தான்சரிக்கு மிடங்கடன்னிற் செறிந்திடையாதிருத்திணையனிட்டைகூட, வங்கொழும்படிமணிசலதிசிலம்பு சங்குவண்டிசையாங்குழல்பேரி முழக்கங்காண இந்தவகைசிவயோகத் திருப்பான்ஞானியினிபவற்குப்பிறவியுமுண்டென்னலாமோ, எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்) வையஞ்சலமங்கிகால்வான்பலவுயிர்வான்முடியே, டெய்யும்பரமமுதற் சார்வதெல்லாமெம்பிரான்முருகா, தெய்யன்நின்றுநின் றுட்சிலம்போசைக் திருவிளையாட், டையநின்னங்கமதென்னங்கமாய்நின்றவாநந்தமே-எ-ம். (திருவாசகம்.) என்னணியார்முலையாகமளைந்துடனின்புறுமாகாதே. யெல்லையின்மாக்கருணைக்கடலின்றினி தாடுமாகாதே, நண்மணிநாதமுழங்கியென்னு ள்ளுறநண்ணுவதாகாதே-எம். (தாயுமானசுவாமிகள்) கெஜதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதிகேள்வியினிசைந்துநிற்பக், கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் கிள்ளாக்குசெல்வமிக்க, நெசவிகமதாய்நின்றநாதங்களோளிடச் சிங்காசனாதிபர்களாய்த் திகழுத்திகந்தமுடீ, பூரணமதிற்குடைதிகழ்ந்திடவசந்தகால, மிசையமயிர்மீதுறைமணம்போலவானந்த மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ணம், மென்மைக்கும் அறியாதசிவராஜயோகமாயிந்திராதிதேவர்களெலாம், விஜயஜபஜபவென்னவாசிசெலுலே கொலுவிருக்கும்பெருமையெளிதோவேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே-எ-ம் (வாதவூரர்புராணம்.) முக்குணம்புலனைந்துமடக்கி மூலவாயுவைவெழிப்பிருவழியைச், சிக்கெனும்படியடைத்தொருவழியைத் திறந்துநாண்டவச்சிலம்பொலியுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோ டெழுத்துருவானதன்மை கண்டருட்டிருப்பெருவெளிக்கே, புக்கழுந்தினரெமதுருப்பெறுவார் புவியிலவேட்டுவ னெடுத்தமென்புழுப்போ-எ-ம். (வரும் மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

(அ-கை) தமதுள்ளேதோன்றும் நாதவசப்படாது தம்மை அறியார்க்கு மயக்கமின்றென்பதையும் அந்நாதவசமுற்று மயக்கமடைந்தவர் அதில்நின்றும் நீங்கும்வகைசொல்லுதுமென்பதையுங்கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந் தோன்றியபொழுதேயொலியினுலுயர்ந்தெழுபடம்போல், தத்துவஞ்சகலகேவலநீங்கித் தனையறிபவர்க்கில்லைமூடம், இத்திறமலாது சகலத்துமெய்தா விம்பர்கேவலத்தினுடையா, மத்தியத்தந்த மூடமேயுற்றால் வகையதற்குரைக்குதுமன்றே.

(இ-ள்) ஒற்றுமைப்பட்ட (சுவானுபூதியில்) அந்நாதமுண்டான காலத்திலேயே புள்ளாங்குழலின் ஓசையினாலோங்கியெழுகின்றசர்ப்பத்தைப்போலத்தத்துவங்கள் வேறுபாடின்றியொற்றுமைப்பட்டுஉதயமாகும், அப்போதுஅவைகளின் (தொழிலாகிய) சகலகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தனதாத்மசொரூபத்தை அறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞானமில்லையாம் இவ்வண்ணமான அனுபவச்செய்கையை) அறிதலில்லாமல் இங்ஙனஞ்சகலத்திலும் பொருந்திகேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்கநடுவிலே அந்த அஞ்ஞானமும்பொருந்துமாயின் அம்மூடத்தன்மை நீங்குவதற்குவகைசொல்வோம்-எ-று படம்-ஆகுபெயர் அன்று-ஏ, அசைகள்.

(ப-ம்) சிற்சபையிலெழுகின்ற தசநாதிகளென்பார் தத்துவமென்றும், அத்தசநாதிகளாலுண்டாகின்றசத்தங்களையுணர்தலென்பார், சகலமென்றும், அந்நாதங்களொடுங்குகையில் அவற்றின்பின் செல்லுமாறை மென்பார், கேவலமென்றுங்கூறினார்.

(இ-ம் தசநாதங்களுந்தன்னைத்தவிர வேறின்றென்று சும்மாநிலைபெற்றவனே தன்னையறிந்தவனென்றும், அந்நாதங்களை வெவ்வேறிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென்றுந்தெரிவித்தவாறு.

மனம்நாதழிச்செவல்லாமல் குருதுறியத்தில் நிற்கின் முத்திபெறுவனென்பதற்குப்பிரமாணம், (கடவுளந்தாதி, மாறிநின்றுமடியனான்பொருளாடிமணியசைந்து, மீறிநின்றனந்தநிர்த்தசத்தியோசைவிளங்கிமனந் தேறிநின்றுற்பரானுமைபதமென்னுந்தேனமுத, மூறிநின்றின்பாசந் திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) தாராதவருளெலாந்தருளமௌனியாய்த்தாயினுமிகக்கருணைகாட்டித் தானின்னையென்முடி சூட்டியறிவித்தசமாதியே சாசுவிதசாமிராச்சியம், நேயமந்திரமுமொன்றுமன்முத்திக்கிலை யென்றேடியலுடைனும், வெளியெனவும் வெளியெனவுமுருவெனவுநாதமாமொலியெனவுமுணர்வுறாமல், பாரா பார்ப்பதே [illegible]

ணர்த்தியது பாசமல்கந்நிலைபதிந்தநின் பழவடியர்தஞ், சிராயிருக்கநின் றருள்வேண்டுமையனேசிந்தாந்தமுந்திமுதலேசிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷ ணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே-எ-ம், வரும் - மற்றும்வருவனவ ற்றாற்காண்க.

காதானந்தமுந்தாமனேயென்பதற்குப்பிரமாணம்(ரிபுகீதை)அமச லசின்மாத்திரசொரூபமாகுஞ் சித்துமறிவரியரிசக்குரனுமுனக்குளானு மூமலமகல்நிற்கிடமாகானுமொன்ருய் முதிர்ந்தருளுமேகமேவாதவிதந் தான், விமலபரப்பிரமமெனும் பூகமற்றவிரிகண்டாமணிகருநாதமுமா கி நிமலசச்சிதானந்தமாகுவானுநீயலால்வேறுமுண்டோநீயேயாவா ய், என்பதனுற்காண்க.

(அ-கை) அம்மூடநீங்கு முபாயமிவையெனல்

துன்னியவம்மூடநீங்கிடமெய்த்தூயசற்குருவினைத்தொழுதே, மன் னுகாரணமாமனுவினைப்பெற்று மனம்விடாயத்துறுதிருந்தே, அந்நிலை ப்பதினுயிரந்தாஞ்செபிககினமணிமேக றிடாதுறுமேற் பின்னுமச் செபத்தையொருபதாண்டளவும்பெட்புடன்செபிக்கநீங்கிடுமே.

(இ-ள்) நெருங்கியஅந்தஅறியாமை நீங்கும்படி உண்மையாகியப ரிசுத்தம்பொருந்திய ஞானசிரியனை வணங்கிநிலைபெற்றகாரணபஞ்சா க்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப்பெற்று மனமைகவிஷயத்திற் பொருந்தவிடா மலிருந்து அந்நிலைப்படி பதினாயிரங்காலஞ்செபிக்கல் அவ்வறியாமைநீ ங்கும் அங்ஙனநீங்காமல் அவ்வறியாமை தங்குமாயின்மறுபடியும்அச் செபத்தைப்பத்துவருஷம்வரையிலும் அன்போடுஞ் செபஞ்செய்யநீ ங்கிப்போகும்-என்று. ௭௭௭-அசைகள்.

(இ-ம்) அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறுமுந்தி-பஞ்சாக்ஷரத்தைத்தி யானிக்கவேண்டுமென்பதாம். ௨௬)

(அ-கை மூடத்தன்மையுடையவர்கள் சகாஸ்மரணத்தினால்அடுத் தசனநத்திலுமபரிபாகிகள்எடுத்தசனநந்திலுமுத்திஅடைவர்களெனல்

இக்கமெய்ச்செபமுங் குருபதத்தன்பு மிடைவிடாதேயுளதாவ ரேல், வந்திடுஞ்சனநன்னிலையுறுவர் மன்னுமெய்ஞ்ஞானமேட்டையி னை, உத்தமம்மூடமிலாதவர் கர்மையுந்தமபக்குவமெனலாம், முந்தாசற் குர வனல்குமுத்தியை யான் மேனாவிடுறுவ களனறே.

(இ-ள் இந்தஉண்மையானசெபத்தையும் ஆசிரியருடைய திரு வடிகளின் அன்பையும் இடைவிடாமற் செய்வாராயின் மறுசனநத்தி நிலைபெற்றசத்தியமாகியசிவயோகநிஷ்டையைப் பெற்றுநகொள்ளு

வார்கள் (அனந்தசநநத்திலேற்றி வந்தவாசனைகளால்) செலுத்த ப்பட்ட அந்த மூடத்தன்மை இல்லாதவர்களைச்சற்கரும பரிபாகிக ளென்று சொல்லலாம் தலைமைபெற்ற ஞானாசிரியர் அநுக்கிரகிக் கின்ற சின்முத்திரையினால் அப்பரிபாகிகள் இச்சநநத்திலேயே)மௌ னநிலையாமோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று. ஏ-ஏ-அன்று ஏ இந்நான்கும்-அசைகள்.

(இம்) வெளிப்படை. (உஎ)

(அ-கை) சுவானுபூதியிற்றோன்றுகின்ற சித்பிரகாசந் துரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலையினிட்டைசாதிப்போர்க்கின்றொளிகோடிகளொ ன்றாய், வயங்குவபோல வகக்கணிற்றோன்று மற்றதும்பொருளலவெ ன்றே, தியங்குறவெளியுமைக்குரைத்திடவே தேவிகேட்டதனை தெளிய,நம்பெறப்புகறியென்னவேவினவநாதனுந்தெளிவுறகவிலும்

(இ-ள்) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில் நின்று நிஷ்டையை ச்சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண்கோடிசூரியர்கள் ஒன்றாகக் கூடி பிரகாசிப்பதுபோல இனியபிரகாசமுண்டாகும் அதுவும் வஸ்து வல்லவென்று எமது ஆண்டவனாகிய பரமசிவனார்தேவியாருக்குச்சொ ல்ல அதையத்தேவியார்கேட்டு மயக்கமுற்று அந்தவஸ்துவை நான்தெ ளிவாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப்பரமசிவனுந்தெளிவுபொருந்தும்படிச்சொல்லுவார்-எ-று. ம ற்று-ஏ-ஏ-ஏ-இந்நான்கும்-அசைகள்.

(இ-ள்) பிரமநிஷ்டாசாதனத்தைப்பரிபாலனம் பண்ணுகின்றவர் களதுகருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத்தோன்றுகின்ற சிவசூரியனத் துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள்வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்றுமென்பதற்குப் பிரமாண ம் (பத்திரகிரியார்) கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்து வந்தாற்போ லுடலிலொளித்தசிவமொளிசெய்வதெக்காலம்-எ-ம். (காரைக்காலம்மை யாரதி) காண்பார்க்குங்காணலாந்தன்மையனைத்தொழுது காண்பார் க்குங்காணலாங்காதலாற்-காண்பார்க்குச், சோதியாய்ச்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமேநல்லுலகுக்காதியாய்நின்றவரன்-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க (உஅ)

(உ-கை) சத்தீக்ஷா ஞானகிதயர்க்கன் சுவானுபவத்திலொ க்குமெனல்.

இலங்கியமோனமுத்திரையதனிலிருந்திடும்பொழுதிலைம்புலனில்
கலந்திகழ்மூன்றுபுலனொடுங்கிடுமானவிதுமனைவையுவையென்னில்
துலங்கியரூபமிரதநற்கந்தமெனறுசொற்றிடுவர்மற்றிரண்டு
புலன்களிற்பரிசந்தரிசனந்தோன்றிற்போயிடுமென்பர்புண்ணியரே.

(இ-ள்) பிரகாசிக்கின்ற மௌனநிலையாகியசின்முத்திரையில் இருக்கின்றகாலத்தில் சத்தாதி விஷயங்கள் ஐந்தில் நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்று விஷயங்கள் அடங்கும் அங்ஙனஞ்சொல்வதாகிய அம்மூன்றும்எவையென்றால்சொல்லுவோம், ஒளிர்கின்றநல்லரூபரசகந்தமென்றுரைப்பார்கள், மற்றிரண்டு விஷயங்களில் பரிசமானது பிரம்மதரிசனம் உதயமாகில் ஒடுங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்) விஷயங்களைத்தினுந்தீர்ந்தபயனமானது சமஸ்தமுந்தானாய்விளங்கிய சின்முத்திரையென்னும் நகருள் ஞானத்திற்சரியையாகிய மூதற்பஞ்சவர்ணசுந்தரம்பொருந்தி பஞ்சாட்சரநிலையிற்புகுந்துவுருவிந்ததசநாதங்களும் முழங்குவதற்குக்காரணமாகியசதாசிவத்தையுந்தாண்டி ஞானத்திற்கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலையென்ற திருவருட்சத்தியினது அரசிருக்கையின் மகிமையைக்கண்டு அந்நிலையில் அசைவறநிற்குங்காலையில் அங்ஙனம் அனுபவத்திற்குரிய துரியவிஷயங்கள் ஐந்திலகாட்சியாகிய அருட்டரிசனமும், பேரின்பமாகிய சுவையுஞ்சுகமாகிய வாசனையும் தோன்றுமென்பார், இலங்கியமோனமுத்திரையதனிலிருந்திடும்பொழுதுகலந்திகழ்மூன்று புலனொடுங்கிடுமென்றும், அத்திருவருட்சத்தினது அருளாலே அதற்குமேல் ஞானத்தில்யோகமாகிய சொரூபசிதகன்னும்பார்வையானலீலைக்கண்ணாடியிலறிந்தபஞ்சடையின் அலங்காரத்துள் பரமகாஷ்டை அறிவாய்ச்சென்றுசென்றுதேய்ந்து தேய்ந்து முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும் விட்டுச்சும்மாநிற்கச்சுயஞ்சோதியானே மேலிட்டுவளர்ந்து அகண்டாகார நிலைபொருந்துங்காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தபிரம்மைக்கியமென்னுஞ்சிதாகாசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாததற்குமுன்னிருந்தபிரமாணந்தகோடீங்கலாகந்தானே தானாகிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும் ஒடுங்கிச்சின்மாத்திரமாய் விளங்குமென்று அருள்றைவடிவங்கொண்ட அடிகளால்கூறப்படுமென்பார், பரிசந்தரிசனந்தோன்றிற்போயிடுமென்பர் புண்ணியரே என்றுங்கூறினார்.

(இ-ம்) சரிதையாதியாய்வரும் நான்கின் நன்னான்காகிய பதினாறு சோபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிகளையும் நீக்கிமேல

நின்றகாரணத்தின் பயனாகிய நான்குபாதங்களுள் மூன்றுபாதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விரித்துச்சொற்றனரென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய பிரம்மவரிட்ட பதத்தில் மேற்சொல்லிய பிரம்மானந்தகோஷமொடுங்குமென்பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

ஞானத்திற்சரியைநிலையிலேநிற்பதற்குப்பிரமாணம் (திருவாசகம்) உன்னற்கரிய திருவுத்தரகோசமங்கை, மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாமறையோன்றன்புகழே, பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள்பற்றறுப்பா, னன்னத்தின்மேலேறியாடுமணிமயில்போ, லென்னத்தனென்னையுமாட்கொண்டானெழில்பாடிப் பொன்றொக்கபூண்முலையீர் பொன்னூசலாடாமோ (அன்றியும்) நெக்குநெக்குள்ளுருகி நின்றுமிருந்துங்கிடந்துமெழுந்துநக்குமழுதுந்தொழுதும்வாழ்த்தி நானாவிதத்தாற்கூத்துநவிற்றிச், செக்கர்போலுந்திருமேனிதிகழ்நோக்கிச்சிலிர்சிலிர்த்துப்,புக்குநிற்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே எ-ம் (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) போற்றிநிறைந்துருக்கிச்சாதனம் பூண்டிடைந்தெழுந்தாளே,சாற்றிநீகுருவாதிமூவருமனையுந்தாழ்ந்திறைஞ்சிசைசெய்தான், மாற்றலாம்பிறப்பினைநெஞ்சமேமென்றுவைடியார்களுந், தோத்திரமுமுன்னொளிர்குள்ளொளியாயகைத்தொழுதுவாழ்' துமாமே எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்) அண்டத்திலுள்ளதுபிண்டத்திலுமுண்டெல்லாமெழுத்தும், பண்டிதத்தற்சதகோடிமகாசித்திபண்ணுமற்காயத், தண்டத்துடனுயிராயபணை செய்தருத்திரத்தாற், கண்டித்ததுமசிவாயவெனவுருக்காட்டியதே-எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்) விந்துவிருந்தலந்தனிலேகுருநாதன்திருந்தாரொளுவாசக், சிந்தைதெளிந்துமகாரம்வைத்தாலந்தச்சிமாணிக்கனலா ஞானப்பெண்ணே-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்) முச்சுடராகிப்பொன்றாய் முடிந்தகோர்சோதியாகும், அச்சுதனயனுங்காணுவதண்டமாயவனிலாத, சச்சிதானந்த) ஞானசதாசிவகுருவைப்பாட, மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளிபுண்மைசேர்வாம். (அன்றியும்) திருவுருவுசோதியாய்ப்பிரபையொளிவீசியேசெருவிலொருபானையதிலே திரிகாணசந்திபாயமுதகலசத்திலே தேன்பூசமுமறங்கனைநீர்,வருமொருவர்காணவேதிருகுசழிகேணியில்வாவுசிறுவாசநிறைனிவு, மயிர்ப்பாலம்தினிமெனறுப்பாறு கானியேவந்தவழிகண்டதெவரோ அருவுருவிலாகாசபிருந்தாரணிதமேயமேகஷிவசோதிடனார், அயயவா வேயசிவசமயகுருநாதனேயத்துவிதமுத்திபுரிவாய், கருணைவுனசுழிமுனையிலனுவளவுவனமே தரல்லவன்டீயித்தரமயமே-எ-ம். (திருக்கரு

வைப்பதிற் றுப்பத்(ந்தாதி) ஆண்டகுரவனுவானை யல்லாற்பிறவியறுப்
பானை, "வேண்டும்பதவி தருவானை வெளிவிட்டின்பமளிப்பானைத், தூண்
டல்செய்யாமணிவிளக்கைத்தெரிதற்றெரியற்றுங்கொல்லோனைக், கா
ண்டற்கரியபேரொளியைக்கண்ணிழந்திழந்தேன்-எ-ம். (உட
லறிவிளக்கம்) தந்தைதாயுமிருந்ததிடந்தானுங்கேதற்காலமுயிராதெந
ட்டிகழுமங்கே, அந்திசந்திபூசையுமுட்ட னமங்கேயறுத்தடைத்தவா
சலசிவயோகமங்கே, மந்திரமுஞ்சாத்திரமும்பிறந்தாங்கே மனுநீதிகு
லவரவுந்தானுமங்கே, செந்தியொளிசிவன்சிங்காதனமுமங்கே சிறந்தவி
ருபாகமுடையாளமுமைத்தோமே-எ-ம். வாதவூரர்புராணம்) இடம்படு
முடம்பின்மூலத்தெழுந்தகற்சுழுனைநாடியுடன்கிளரொளியேயாகியொ
ளியிலஞ்செழுத்துமொன்றாய், நெடுங்குழலோசையங்கி நிலவுமவ்வோ
சைபோயடங்கியவிடமேயென்றுமம்பலமதாகும் அன்றியும்)
எண்டரும்பூதமைந்துமெய்தியகாடிமூன்று, மண்டலமூன்றுமாகிமன்னி
யபுணர்ப்பினாலே, பிண்டமுமண்டமாகுமிரமனோடைவராகக், கண்ட
வர்நின்றவாறுமிரண்டினுங்காணலாகும்-எ-ம். (சாந்திமுறை) விதையா
யிருக்குமைந்தெழுத்தும், வேதாகமமுந்தமிழும் விளங்குஞ்சரிதாதிக
ளுங்கும்வீராகியமெய்ச்சிவமதமுந், சுதையாதரிக்குந்திருநீறுஞ்சோ
திநயனத்திருமணியுந்துசடேர்பத்திவிதி நெறியின்றொடர்புஞ்செடிதீர்
மெய்யடியா, ரிதையாலயத்தைதப்பிரியாதங்கிருடேர் ஞானமணிவிளக்குமி
லங்குமவுனத்தாளும்பாதகின்பவளமுஞ்சந்ததமுஞ் சிதையாதளிக்கு
மோரிறையேயசிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே, தேரூர்வீதிப்போரூராசி
றியேஞ்சிற்றில்சிதையலேல எ-ம். (பாரதம் ஐவகைப்பொருளுநான்கு
காரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ், செய்வினையிரண்டுமொன்றியாவருந்தி
கைப்பநின்ற, பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்,
கைவளாழிச்செங்கட்கண்ணனைக்கண்ணுள்வைப்பாம்-எ-ம். திருவா
ய்மொழி ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்திமூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி, யாதியைந்
து பூதமாயிரண்டுசுடராயருவாகி, நாகமேறிநடுக்கடலுட்டுயின்றநாராய
ணனேயுன், னாகமுற்றுமகத்தடக்கி யாவியல்லல்மாய்த்ததே-எ-ம்.
(தேவாரம்.) மண்ணாகிவிண்ணாகிமலையுமாகி வயிரமுமாய்மாணிக்கந்
தானேயாகிக், கண்ணாகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக் கலையாகிக்கலை
ஞானந்தானேயாகிப், பெண்ணாகிப்பெண்ணுக்கோராணுமாகிப் பிரள
யத்துக்கப்பாலோரண்டமாகி, யெண்ணாகியெண்ணுக்கோரெழுத்து
மாகி யெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே, (அன்றியும்) ருபத
த்தாற்றப்பகமேஞானமூர்த்தி கலஞ்சுடரோசால்வேதத்தப்பனின்றதா

சொற்பதந்தார் சொற்பதமுங்கடந்துநின்ற சொலற்கரிய சூழலாயதுவன்றன்மை, நிற்பதொத்துநிலையிலா நெஞ்சந்தன்னுள்ளில்லாதபுலாலுடம்பேபுகுந்துநின்ற, கற்பகமேயானுன்னைவிடுவேனல்லேன் கனகமாமணிநிறத்தெங்கடவுளானே. (அன்றியும்) திருவேயென்செல்வமே தேனேவானோர் செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர் நற்சோதிமிக்க, வுருவேயென்னுறவேயென்னூனேயூனினுள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற, கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய், அருவாய்வல்வினைநோயடையாவண்ண மாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே-எ-ம் (திருமந்திரம்) ஆரங்கட்புவிப்ராதிருநெவாசி, சேரங்கஞ்சிற்சபைசிவமனம்பூச்சுரு, பேதங்கள்பெற்றபேதத்திருநடனம், வேரங்கஞ்சொல்வார்விழுவார்நாகில்-எ-ம். (தத்துவராயசுவாமிகள்கலிமடல்) அரியதவமுடைய ராகம்பொருந்த, வுரியபுயமோவொளிமணிபோ, முத்திநிறைபோலெனதுநிலை, (அன்றியும்) தெருவுதோறுமுலவு தென்சிந்தைசேர்ந்தகுருமணியைக்கோலத்தைக்கோயிலாகொண்டவருமருந்தை-எ-ம் (ஔவைக்குறள்) சுத்தச்சோதிதுலக்குமிடமது, மந்திரச்சக்கரமுமாம். (அன்றியும்) தற்பரமானசதாசிவத்தோடொன்றி யுற்றறிவில்லையுயிர்க்கு-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) சருகுசலபக்ஷகளிலொருகோடியல்லாற் சகோரபட்சிகள்போலவே, தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாததன்மையானந்தகோடி, இருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாதவேகாந்தமோனஞான வின்பநிஷ்ட்டையர்கோடி மணிமந்திரசித்திநிலை யெய்தினர்கள்கோடிசூழக், குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை கொலுவிற்றிருக்குநின்னை, கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக் குறையெலாந்திரும்வண்ணம், மருமலரெடுத்தணிந்தாலேயர்ச்சிக்கவே வாவென்றழைப்பதெந்நாள் மந்திரகுருவேயோக தந்திரகுருவேமூலன் மரபில்வருமௌனகுருவே, (அன்றியும்) காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச், சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ, ஆணும்பெண்ணுமலவெனும்பான்மையே, பூணுங்கோலம்பொருந்தியுனிற்கவே, (அன்றியும்) குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரேமணி, மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை, யன்றியார்துணையாருறவார் நதி, யென்றுமேயெனக்கின்னருள்செய்வதே-எ-ம். (சிவப்பிரகாசம்) கண்ணொளிவிளக்கொளிந்தாக் காட்டிடுமென்னின்முன்னம், கண்ணொளியொன்றுமின்றுப் விளக்கொளிகண்டவற்றை, கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிடும்வேறுகாணுக், கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே-எ-ம். (சிவவாக்கியர்) அண்ணலாயநாதிபா யநாதிமுன்னநாதியாய்ப், பெண்ணுபாலுமொன்ற

லோபிறப்பதாகுமுன்னெலாங், கண்ணிலாணிக்கிலங்கருத்தொடுங் கினின்றபின், மண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும் வந்தவாறெதங்ங னே-எ-ம். (சௌந்தரியந்தாதி)மயில்போன்றிருக்குந்திருமேனிமணி யோகுயிலோமறைமுடியோ, வயில்போன்றிருகணருங்கணையோ வ ருளார்கடலோயாதுரைக்கேன், வெயிலோநிலவோசோதிமின்னல் வி ளைவோக்கனவிற்றுணோ, பயில்வோருணர்திருவழகையுமையோதொ குத்துப்பாடரிதே-அ-ம். (கடவுளந்தாதி)மெய்ப்பொருளுச்சிக்குளு ச்சிநடாகவிருக்குமப்பா, வைப்பிணரின்மாணிக்கப்பொக்கிஷமணிமாம குடச், செப்புக்குளேற்றுந்திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது, கைப்பொ ருடன்னிறுமெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே-எ-ம். (மவுனதரிசன ம்) ஆசனென்றமவுனவித்தைதாராஜயோகமறைமேறனகாரமுதலைந்து மூட்ட, நிரயமாமூலத்தின்லிங்கந்தோன்று மிலிங்கமென்னசுவரூப நந்திமேனி, குாமூலத்தண்டதளம்விரிந்துதோன்றுங் குண்டலிவா ய்திறக்குப்போகோடிரவிதோன்று, மாமணியிலமுதகபாடந்திறந்து வமுதமழைவருடிக்குபருனிலன்றே(அன்றியும்) அன்றறியாதாரத் தின்மௌனமூட்ட, வங்கங்கேசிவசத்திவடிவுதோன்று, நின்றவந்த கலைத்தினிற்குவன்னந்தோன்று நிராகாரமாம்வாயுசுழியிலேநின்று ங், குன்றுதகழிமுனையில்மௌனமூட்டக் குலாவுமனத்தாநந்தநிர்த்து ங்காணும்,சென்றேறிநடனக்கைப்பாருபாரு திருச்சிலம்பிளுெலிகே ட்குஞ்சேர்ந்துகூடே-அ-ம். வரும்—ற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

ஞானத்திற்கிரியையிதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்)உ டையானுன்றனடுவிருக்கு முடையானடுவுணியிருத்தி, யடியேனடுவு ளிருவீருமிருப்பதானாலடியேனுன், னடியார்நடுவுளிருக்கு மருளைப்பு ரியாய்பொன்னம்பலத்தெம், முடியாமுதலேயென்கருத்து முடியும் வண்ணமுன்னின்றே-எ-ம். (சவுந்தரியந்தாதி) மாதுநின்கருணைஞா னநித்திரைசெம்மஞ்சநாலுநிலைகால்களுநம், வேதமாவுடனுருத்திரன் கனமயேச்சுரன்றலைவிதித்தவே, சோதிபின்னலுறாசக்காரனதொரு வச்சிதந்துறைசதாசிவன் மேதுகண்டுயிலவல்லையின்கிருபையன்றிவே றொருவிருப்பமோ. (அன்றியும்) இமைநமையாதிடையமுதூறும்பூண் முலை யிளவெயில்மேனியிலே, நிமலனுருசாமல் மணிவடமாடியநிலவொ முபூதியினால், சமைபெறுதோளிணையமுகொழுகாநிறை கருணையி னமுதைத், தொழுமவோசிவனடியவர்காணிது சுருதியினுனுறை யே-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) பூரணிபராதனிபரங்கலை சுதந்தரிபு ராந்தரித்ரயம்பகியெழிற் புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்த்ரதள புஷ்ப

ப்பிசைவிற்றிருக்கும், நாரணிமனோதீதநாயகிகுணாதீதநாதாந்தசக்தி (அன்றியம்) பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமாம்பேய்கள் புந்திமுதலானபேய்கள், போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென் போதத்தையுடழித்து, வேதனைவளர்த்திடச்சதுர்வேதனஞ்சன் விதித்தானிவல்லலெல்லாம், விழும்படிக்குனது மௌனமந்திரதிக்கியவித்தையைவியந்தருள்வையோ, நாதவடிவாகியமகாமந்திரரூபியே நாதாந்தவெட்டவெளியே, நற்சமயமானபயிர்தழையவருமேகமே ஞானவானந்தமயிலே, வாதமிடுபரசமய மியாவுக்குமுணர்வறிய மகிமைபெருபெரியபொருளே, வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை வளர்காதலிப்பெணுமையே-எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்) ஓங்காரவட்டத்துளாதாரமாறும்விட் டோங்கியரிநீங்காரவட்டத்துளேவிந்துநாதமிசைச்சுடர்மேற்,பரங்காம்பரைசிவயாகியொன்றாய்ப்பரவெளியின்,றுங்காரத்தாண்டமியாமெழுந்தாறுமுகத்தம்மையே. (அன்றியும்)குண்டலிபாரதிலக்ஷ்மி பார்வதிகோமளையு, மண்டலிசாம்பவிதேவிமனோன்மணிவாகினிப்பிர, சண்டவிகாரியகாரியுகாரிசடாக்ஷரிமா,விண்டலியாண்பெண்ணிரண்டுருவாய்நின்ற மின்னொளியே-எ-ம். (ஔவைக்குறள்) தற்புருடமாமுகந்தன்னிற்றணியிருந், தற்பணபஞ்சையுறை, (அன்றியும்) ஓதியதற்புருடத்தடியொவ்வவே, பேதியாதோதுபினை-எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்) உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போற், சின்மயவடிவின்சாயைச் சித்துபோற்புத்திதோன்று நின்மலவிருத்தியந்தமிழல்வழியாயுலாவுந், தன்மகன்மகனேயித்தைத்தானன்றேஞானமென்பார்-எ-ம். (கடவுளந்தாதி) பரையிடத்தேயுருத்தோன்றியொடுங்கும்படியறிந்தோர்,புரையரக்கிடிப்புண்ணுற்றுவரோபுத்திமத்தியிலே, திரையறவாசைத்திசைதிசையாறித்திருக்கருக, வரைதிருநாதமலைக்குறப்பெண்கொடிவாய்த்திடுமே-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்) ஆடல்புரிநடனவிபாதபங்கயவேதமவதானசிவகோணமா, மருமறையிலெட்டாத திருநடனவிஸ்தார யானதொருபானமதியே, கூடஒருதிரிகோண விடுதருநவகோண கோணமிசைதிசைநாலுமே, கோதையபிராமியிருபாதவொலிநாதமே கோடானகோடிநடனப், பாடலதுசிதசபை யோகசிவரோகைவெளி பரமாயசத்திவடிவு,பரமகமேருகிரிபூமிருவிமேலான பாலனையபாதகமனஞ், சாடவனுபோகசெயலேகமுதலாகவே தால்வேண்டுமிதாசமயமே, தற்பரானந்தசபைநிஷ்களானந்தசிவசச்சிதானந்தகுருவே, (அன்றியும)தற்புருஷநிலையிலேவிற்புருவநடுவிலே-எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்)ஓங்காரமானபிர

ணைவத்தா லெங்குமுயர்ந்தசோமகலைநிறைந்தாள், ரீங்காரமானபராச க்திதேவியை நேர்ந்துதுர்யபடியுங்கடி-எ-ம். (சந்நிதிமுறை) மும்மை யுலகெங்கும்பரந்தொளிபரப்பிடு முதற்பறையெடுத்தணைத்து,முதரு ட்பனிதீர்கிறைபவாட்டிபபெருமை மொய்த்தநித்தியவாடையாள். மெய்ம்முழுதுமொத்தியிநவெற்றறைத்துவித வெண்ணீரணிந்தமினி ருர், விறுபூரணநிலம்பொட்டிமிட்டுப்பெரியமெய்ஞ்ஞானதீபதட்டா, லம்மருவுமாலத்திசுற்றிமற்றிச்சையுட னேஞானங்கிரியையென், று ருள்செவிலியாயாங்கருகிலுறவாரு றகன்றசிவவாரியிலெழுஞ், செம் மைபாறமுதர்புகட்டவளருந்தழலி செங்கிளையாடிபருளே - எ-ம். (சௌந்தரியலகரி) ஆரமுதின்கடல் வேலிசெழுந்தருவாய் மணிப் பிபதிபூடே, பாரகடம்படர்காவிலருங்கொடைபாய்பணிமண்டபவீடு டே, கோசிவன்பரமேசனுமஞ்சமோர்கூர்பரியங்கமெனுமேலே, சீ டரும்பரஞானமுதுங்களி தேவருந்துவர்பூமாதே-எ-ம். (பட்டணத் துப்பிள்ளையார்) அரிபிரமர்போற்ற வமரர்ஜயஜயெனப்பெரியம்மை பாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனோ, (அன்றியும்) கண்டார்க்குப்பெ ண்ணலவோகாணார்க்குக்காமட்டி,உண்டார்களுண்டதெலாமுணல்லது ண்பர்களோ-எ-ம். (மவுனதரிசனம்) கூடுவதுபுருவமையவெளியினுள் ளே குறிப்பாகவெளனத்தைமூட்டிமூட்டு,வாடுவதுமனோன்மணியுந் சிவனுந்தோன்று மாகாயஞ்சர்வவியாபகமுந்தோன்றும், நாடுவதுகன வொளிபோல்விந்துதோன்றும் நாதமங்கேகோடிமதிபோலேதோன் றும், தேடுவதுவனந்தவானந்தந்தோறுஞ், சிவசிவாமௌனவித்தை செப்பொணுதே-எ-ம். (பத்திரகிரியார்) நபனத்திடைவெளிபோய் ந ண்ணும்பரவெளியில், சபஸ்தந்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்-எ-ம். வரும் மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

ஞானத்தில்யோகநிலையிதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திகழ்கால த்திரங்கல்) ஆகமசிலனைப்பாரீர் யோகனேனகனைப்பாரீரின்பவுருவனை ப்பாரீர் (அன்றியும்) அறிவுக்கறிவனைப்பாரீ ரறிவுக்கதீதனைப்பாரீர் செறிகைக்கினையானைப்பாரீர் தேசிகர்தேவனைப்பாரீர்-எ-ம். (பத்திர கிரியார்) அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால் மண்டபத்தில்திருவிளையாட ற்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம்-எ-ம். (சிற்றம்பலநாடிகளனுபூதிவிள க்கம்)ஆபவியரில்லாவகண்டபரிபூரணத்தே, தூயதுருவுருவந்தோன் றுமற்றேன்றியதே-எ-ம் (திருவாசகம்) இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந் துள்ளத்தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநி னைந்தேனியனாற்பிறிதுமற்றின்மைசென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றாந்திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, யொன்றுநீயல்லை

யன்றியொன்றில்லையாருன்னை யறியகிற்பாரே (அன்றியும்) பிறவியத
னையறமாற்றிப்பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டு, முறவினொடுமொழிய
ச்சென்றாலதுடையவொருமுதலைச், செறிபொழில் சூழ்தில்லைநகர்த்
திருச்சிற்றம்பலமன்னி, மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் க
ண்டேனே (அன்றியும்)கட்டறுத்தெனையாண்டுகண்ணாரநீ, றிட்டவ
ன்பரோ டியாவருங்காணவே,பட்டிமண்டபமேற்றினையேற்றினை,யெ
ட்டினோடிரண்டுமறியேனையே-எ-ம். (திருவாய்மொழி)நின்றவொன்
றையுணர்ந்தேனுக்கதனுணோர்மையதுவிதுவென், றொன்றுமொருவர்
குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது,சென்றுசென்றுபரம்பரமா
யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்றானன்றுதீதென்றறிவரிதாய்நன்றாய்ஞானங்க
டந்ததே, (அன்றியும்) யாவருமெவையுந்தானுபவரவர்சமயந்தோறுந்
தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ்சொலப் படானுணர்வின்மூர்த்தி, யாவி
சேருயிரினுள்ளாதுமோர்பற்றிலாத. பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்
கூடலாமே-எ-ம். (பஞ்சாட்சரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்)காணுறுபுலன்க
ள்போகக்கரிசுறுமனம்போம்போனால், றுணவம்போகும்போனாலாயி
ரப்போதம்போகுஞ்,சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோ
ன்றாம், மாணனேயிதுவேமுத்திநிலையென மதித்திடாயே-எ-ம். (ச
ச்சிதானந்தவிளக்கம்)பரமண்டலங்கனகசபைமண்டலம்படிக பதிமண்
டலந்தலமதாய்ப் பரிவிண்டலம்புகுத மதிகுண்டலங்குழைகள் பணி
கங்கணங்கிரணமே, உரமண்டலம்பெரிய தலமண்டலந்தெரியவுமை
பங்கனன்புபுரிய, வொளிமண்டலந்தரிசு வெளிமண்டலம்பெரிசு யு
கமண்டலஞ்சிரசதாய்ச்சிரமண்டலங்களவை சூடிகொண்டிலங்குசடை
சிவசம்புசாம்பசிவனே ,ஜெகமண்டலம்புகழரவி சம்பிரமங்களொடுதி
ருவம்பலம்பரவவே,சரமண்டலங்களொடுநடனம்புரிந்தசழல்தரல்வே
ண்டு மிதுசமயமே-எ-ம், (சந்நிதிமுறை) அடியார்நிலைத்திருவகத்து
ளன்புபொறுமையவாவறுத்த, லடிப்பாங்கமைத்துமலக்காட்டத்ததிக
ஞானக்கனன்மூட்டி, மடியாதிருந்த வுயிர்க்கலசம்வழியவருட்பேருலை
வார்த்து,மாறுப்பெருமைச் சிவானந்த மதுரச்சோறுதினம்பொங்கி.வி
டியாச்சிவபோதவிருள் வியமவுனச்சுடர்விளக்குவிளக்கியிருந்தபடியி
ருந்து மோனஞ்சிற்றில் விளையாடுஞ், செடிதீரகத் தோர் புகழ்வா
லைசிறுவா சிற்றில்சிதையேலே எ-ம் (தாயுமானசுவாமிகள்) பா
ரதியண்டங்களத்தனையும் வைக்கின்றபரவெளியினுண்மைகாட்டிப் ப
ற்றுமனவெளிகாட்டிமனவெளியினிற்றோய்ந்த பாவியேன்பரிசுகாட்
டித் தாராளமாய்நிற்க நிற்சிந்தைகாட்டிச்சதாகால நிஷ்டையெனவே
சகலநிலைகாட்டினைசுத்தநிலையுந்தனைக்காட்டநாட்செல்லுமோ, சார

ரவெண்ணருமனந்த கோடிகணின்று காலூன்றி மழைபொழிதல்போ றகால்விசிமின்னிப்படர்ந்துபரவெளியெலாங்கம்மியானந்தவெள்ளம் சோராது பொழிபவேகருணையின்முழங்கியே தொண்டரைக்கூவுமுகிலேசுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்சோதியேசுகவாரியே, (அன்றியும்)சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகிநின்றுவிடுமென்ற நெறிநிற்குநாளெந்நாளோ (அன்றியும்) அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமற யின்னமின்னமறியோமென்னும். நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தை தன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத் தானாகவெந்நாளும்வளர்த்துக்காக்குஞ். சித்தினை மாத்தூவெளியைத் தன்மயமாமானந்ததெய்வந்தன்னை-எ-ம். (பெரிய புராணம்) ஐந்துபேரறிவுங்கண்களேகொள்ள வளப்பருங்கரணங்கள் நான்குஞ், சிந்தையேயாக்குணமொருமூன்றுந்திருந்துசாத்துவிகமேயாக, விந்துவாழ்சடையனாடுமானந்தவெல்லையிற் றனிப்பெருங்கூத்தில், வந்தபேரின்பவெள்ளத்துட்டிளைத்து மாறிலாவின்பத்துட்டிளைத்தார்-எ-ம். (கடவுளந்தாதி) சிவமதுமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் செய்யுமொரு, தவமதுபொன்னகர்மின்னனைதாமரைத்தாள்பணியப், பவமறுசுட்சத்திற்பத்தியும்பாயும்பவமிருந்த, நவமணிமண்டபமேடையுங்காணுவர் நாட்டத்திலே (அன்றியும்) இன்பமிருந்தவிடஞ்சுடுகாடெடுத்துரைக்கத், துன்பம் வெருதொலைசுற்றிலும் வன்னிதருவமத்திக், கம்பமதுநனிநாதகாட் சிகனகசபை, விம்பம்பெருவெளியுற்றுற்றுப்பார்க்க விளக்கொளியே (அன்றியும்) ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளேதெளிந்து கொண்டுருவ-வெளியாம்பராபரசோதியேவிந்துநாதமொத்துந், தெளிவாயிருந்துபிரண்டடியவர்க்கே எ-ம், (ஞானவாசிட்டம்) உண்டானசிருஷ்டி தானன்றாய்ப்பார்க்கிலொழிந்துபோமுறுதியாயுணராவற்றாற், கண்டார்கள்சயிற்றிலே பாம்பென்பார்போற் காட்சியுறுங்கலைநூலாற் கற்றோர்சார்வாற், றண்டாதபரிசயத்தாற் சிலகாலத்திற் றூமனநின்மலமாய் சசிபோனிற்கிற், பண்டாயவனுபூதிமயமாய்த்தானே பாக்கியவான்களுக்கிந்த பார்வைதோன்றும், (அன்றியும் சொரூபம்விட்டலகன் மோகமாம் வேறுசொல்லிடமுன்புபின்பில்லை, ஒருபொருணினைவையொழித்து மேலப்பாலொருபொருணினைவுறிலந்த. விரிபொருணினைவுணினைவறவிருக்குமிது சொருபத்தியல்பிதுதான், மருவுகற்பனைகடமாண்சைவில்கற்போலாய்வருநனைச்சுழித்திதீர்வடிவாம் (அன்றியும்)வெறியாரும்பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோர்விளய்புகிதை, நெறியார்மன்னவன் கேட்டபடி

யுரைப்பநெடியவனை நினைவிற்கொள்வாய், அறிவானுமறிபொருளுங் கூடியகூட்டாவிலெழு மறிவானந்தம், பிறியாதவான்மதத்துவத் தெழுந்ததா மதனைப்பேணல்செய்வாம்—எ-ம் (சுகவல்யநவநீதம்) களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேறோர்களங்கமற்றகண்ணாடி காட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகிய பேதமாகவிகற்பமின்றிநிருவிகற்பமாகும் போல,அளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாய்பிரமத்தைக்யமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலேவெங்கேயென்று சங்கையொழித்திடாயே-எ-ம். (திருப்புகழ்)இருவினையுமலமுமற விறவியொடுபிறவியற வேகபோகமாய் நீயுநானுமாயிறுகும்வகைபரமசுக மதனையருளிடைமருதி லேகநாயகாலோகநாயகாயிமையவர்பெருமானே—எ-ம் (சிவவாக்கியர்)கருக்கலந்த காலமேகண்டிருந்தகாரணா, வுருக்கலந்தபோதலோ வுன்னைநானறிந்ததனன், திருக்கலந்தசோதியைத் தெளிந்துநானறிந்தபின் இருக்கிலேனிறக்கிலேனிரண்டுமற்றிருந்ததே, (அன்றியும்) மவுனமானவைந்தெழுத்தைவாசியேறிமெல்லவே,வானெலாநிறைந்தசோதியண்டலர்புகுந்தபின்; அவனுநானுமெய்கலந்துயனுபவிக்குமளவிலே அவனுமில்லை நானுமில்லையாருமில்லையானதே-எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்)வடிவம்பொருளருண் முக்குணம்வாக்குமனமுமடிமுடிவுமில்லாதமுடிவினைச்சுட்டி முருகனென்றே, படிகந்தனிற்கண்டகாட்சிப்பிரபந்தபார்வைபற்றால்விடியும்பொழுதிலிரண்டுமொன்றேதெய்வர்வேறில்லையே—எ-ம்,(ஔவைக்குறள்) ஆர்க்குந்தெரியா வுருவத்தனைநோக்கிற்பார்க்கும்பரமமவன்—எ-ம்.(கந்தாலங்காரம்) அராப்புனைவேணியன்சேயருள்வேண்டுமவிழ்ந்தவன்பாற்,குராப்புனைதண்டையந் தாடொழல்வேண்டுங் கொடியவைவர்,பாசக்கறல்வேண்டுமனமும்பதைப்பறல்வேண்டுமென்றா,லிராப்பகலற்றவிடத்தேயிருக்கையெளிதல்லவே—எ-ம். (சௌந்தரியாந்ததி) தெளிவாயமுதப்பெருக்கெறிந்து தேக்குங்கடலிற்றினமூழ்கி,யொளிவாய்ந்திருக்குங் கனகசபைக்குள்ளேபுகுந்து,வுமையேயுன்,களிவாய்த்திருக்குகணவனுடன் கனகத்தவிசின் வீற்றிருந்த,வளிவாய்ந்துருகுங்காட்சிமங்கைக்கரசே கண்டாற்கருள்வாயே-எ-ம். (மவுனதரிசனம்) செப்பரியவம்பரத்தைக் சாக்ஷாயாறைந், றேகமங்கே நிராமயமாய்க்கரைந்து போகும்,ஒப்பரியவீசனிடமூலானவுண்மையறிந்தறிந்தறிவில்மௌனமுமேட்டக்,தப்பாதுசிவன்முத்தியடையுப்பாரு,சாரமங்கேகற்பூரதீபமாகும், அப்பாகேளறிவென்னதேவிதேவியானந்தவானந்தமென்ன சிவமுமாமே—எ-ம். (தேவாரம்) மைப்படிந்தகண்ணாளுந்தானுங்கச்சியயானத்தான்வார்ச டையான்பாசொன்றில்லான், ஒப்புடையனல்ல

ஞொருவனல்லனேனொருவனல்லனுவமையில்லன் அப்படியனல்லுருவனவ்
வனைத்தனவனருளே கண்ணாகக்காண்பதல்லால், இப்படியனிவ்வுருவ
னிவ்வனைத்தனிவனிறைவனென்றெழுதிக்காட்டொணாதே, எ-ம், வ
ரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிக ளிறந்தஞானயோகத்தில் உன்முகப்பட்
டமனமானது நாதவசமாய்நிற்கின் அந்நாதத்தின் சொரூபமாகிய ப
ஞ்சாக்ஷரந் தோன்றுவதின்றென்பதையும், அதன்ஒடுக்கமெங்ஙனமெ
ன்பதையுங்கூறல்

வேறு.

பேசரியவனுபோகமாருங்காலைப்பிறங்குசத்தக்கரந்தோன்றிடு
மேயாயின், நீசமாம்பொறிபுலன்களவையுந்தோன்றுநிலைபொழுதக
முகமதாகவைத்தே பாசமிறேசிகன்றன்னம் பகர்ந்தவாறே பதுமவா
தனமும்பார்வையுநீங்காமல், அசலந்நிலைவினுறவஞ்செழுத்துமிலையெ
னக்கேட்டவைபோயாறியம்புகென்றாள், *

இ-ள். சொல்லுதற்கரியசுவானுபோகமுண்டாகுங்காலத்தில்வி
ளங்குகின்றநாதத்தில்பஞ்சாக்ஷரம்உதயமானால்இழிவாகியஅந்தஇந்தி
ரியவிஷயங்கள்ஐந்தும்உதயமாம்(அதனின்)சத்தம்விளங்குங்காலத்தி
ல்அந்தர்முகமாகஅறிவைச்செலுத்திப்பற்றறஞானாசிரியர்முன்னனு
க்கிரகித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞானதிருஷ்டியுங்கெடாமல் குற்றமற்
றஅந்தநிலையிலிருந்தால் (சத்தாதிகளுக்குரிய) பஞ்சாக்ஷரந்தோன்று
வதில்லையென்றபராசிவனார்சொல்லக்கேட்டு அவைகள்ஒடுங்குகின்ற
வகையைச்சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவள்-று. வ-வ-அசைகள்,

ப-ம். அருள்வடிவான மனமானது எவையாலும்அறிதற்
கரிய ஞானத்தில்யோகமாகியநிலையிற்பொருந்துங்காலையிற்சுபாவமு
தயமாவதற்குமுன்புண்டானகாண்பானிகளிறந்ததாகியமெய்ப்போ
தமொழிவில்உதிக்குஞ்சப்தமாயின்முழக்கமென்பார், பேசரியவனுபோக
மாகுங்காலைப்பிறங்குசத்தமென்றும் உன்முகம்பட்டிருந்த அம்மனம்
அந்நாதத்தைஅறிந்தறிய ஏரின்மைப்போதமாகிய பரிசமும், அரு
ட்டரிசனமாகியவொளியும், பேரின்பமாகியசுவையுங்கமாகியவாசனை
யும், தோன்றும், அவைதோன்றவே அவைகட்குரியசூக்ஷ்மவடிவமா
கியபஞ்சாக்ஷரமும்அதன்காரியமான ஸ்தூலவடிவமாகியபஞ்சேந்திரி
யவிஷயங்களுந் தோன்றுமென்பார், அக்கரந்தோன்றிடுமேயாயினீ
சமாம்பொறி புலன்களவையுந்தோன்றுமென்றுங்கூறினார்.

இ-ம். அத்வைத அபரோக்ஷானுபவசுகத்தில் உண்டாகப்பட்ட மனம் நாதவுணர்வில்வாராது அசைவற அந்நிலையிற்பொருந்துமாயின் பாவமொடுங்குமென்பதாம்.

அ-கை. அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்குமுறைமை யிதுவெனல்.

வேறு.

நகாரமொடுமகாரமதுசடந்தருங்காரணமாநாடுமவைநீங்கிப்பிறிவகை
யைநவிலுதுங்கேள், வகாரமதினகாரமுதல்யகாரத்திற்றேனைமகாரமுநீங்கி
டொரியசிகாரமனுதன்றால்,பகாரலயம்வகாரமுந்தான்சிகாரத்திலொடுக்கமா
குமிறைநீங்கவுயிர்முத்திபெய்துமென்றே, தகாரதுங்கரியகுழனகமா
தாக்கிறைவன்றனதுதிருவுளமகிழ்ந்துசாற்றினனன்குணர்ந்தே.

இ-ள். * பிருதுவிதத்துவமாய்க்-கந்தவிஷயமாய்- வெண்ணிறமாய்ப்-பூமியமாய்-நிவர்த்திகலையாய்ச்- சத்தியோஜாதமாய்க்-கர்மசாதாக்கியமாய்-நான்முகரூபமாய்ச் சிருஷ்டியைத்தருகின்ற-மறைப்பையுடைய-திரோபாக்ஷரமாகிய-நகாரத்துடனே, * அப்புதத்துவமாய் ரசவிஷயமாய்க்-கருநிறமாய்ச்-சலமயமாய்ப்- பிரதிஷ்டாகலையாய்-வாமதேவமாய்க்-கர்த்துருசாதாக்கியமாய்-விஷ்ணுரூபமாய்த் - திதியைத்தருகின்ற-மயக்கத்தையுடைய - மலாக்ஷரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மாக்களுக்குத் தேகத்தைக்கொடுப்பதற் கேதுவாய்த்தோன்றும் தியானிப்பதற்குரிய இவ்விரண்டக்ஷரங்களும் ஒடுங்குகிறதற்கு வகையைச்சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவமாய்ப் - பரிசவிஷயமாய்ப்-புகைநிறமாய்க்-காற்றுமயமாய்ச்-சாந்திகலையாய்த்-தற்புருஷமாய்-அமூர்த்திசாதாக்கியமாய்-மகேசுவரரூபமாய்த் - திரோபவத்தைத்தருகின்ற சத்திவடிவத்தையுடைய - பசாயக்ஷரமாகிய-வகாரத்திலே முதலிற்சொல்லிய நகாரமும், ஆகாயதத்துவமாய்ச்-சத்தவிஷயமாய்-நீலநிறமாய்ச்-சுத்தவெளியாய்ச் - சாந்தியாதீதகலையாய்-ஈசானமாய்ச்-சிவசாதாக்கியமாய்ச்-சதாசிவரூபமாய்-அநுக்கிரகத்தைத் தருகின்ற-சிவவடிவத்தையுடைய சிவாக்ஷரமாகிய, யகாரத்திலே மகாரமுமொடுங்கும், அருவையாகிய தேயுதத்துவமாய்-ரூபவிஷயமாய்ச்-சிவந்தநிறமாய்-அக்கினிமயமாய்- வித்தியாகலையாய்-அகோரமாய்-மூர்த்திசாதாக்கியமாய்-உருத்திரசொரூபமாய்ச்-சங்காரத்தைத்தருகின்ற-ஞானசூரியப் பிரகாசத்தையுடைய-பதியக்ஷரமாகிய, சிகாரமந்திரத்திலே யகாரம் லயத்தையடையும் (மேற்சொல்லிய

* பிருதுவி-பொன்னிறமும். * அப்பு-வெண்ணிறமும். * வாயு பசுநிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

தியக்ஷராகிய) சிகாரத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும், அந்தப்பதிய க்ஷரந்தானே யொடுங்கச் சிவன் முத்திவருமென்று மயிர்ச்சாந்தைய ணிந்த வாசனைபொருந்திய கறுத்தகூந்தலையுடைய உமைக்குப் பரம சிவனார் தமது திருவுள்ளங்களிகூர்ந்து செவ்வையாகஅறிந்த நுக்கி ரகஞ்செய்தார்-எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) பிறவிநோய்க்கிடமாகிய-நகாரமகாரங்களில் வகாரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும், அந்த வகாரயகாரம்பதியக்ஷரத்தில் ஒடுங்கும். அந்தபிரம்மாக்ஷரமுந் தானேயொடுங்கச் சிவன் முத்திவருமென் றுணர்த்தியதாம்.

எனவே ஞானேந்திரியங்களோர் நான்கும் சக்ஷுஇந்திரியத்தில் ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்ஷரத்துள் நான்குப்பதியக்ஷரத்துள்ளொடுங் குமென்பதே சித்தாந்தக்கியமெனக்கொள்க. (௩௧)

(அ-கை.) அந்நிஷ்டையில் மனந்திரியுமாயினதுவொடுங்குமு பாய மிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைசெய்யும்போ தலைதருமனமடங்காமற், போதமேயெனினுங்கேவலமாக்கப் புரியுமேயெனினுமங்கெழுந்து,நீ தியினையிரடியுளவந்தே நிலையாதனத்தினிற்பொருந்தி, யோகசாத னையி னுறுதியோடிருப்பதேயோகியர்க்கியல்பதாமன்றே.

(இ-ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச் செய்யுந்தருணத்தில் அலைகின்றமனம் அடங்காமற்போகுமாறனும் மூடத்து மயக்கத்தைச்செய்யுமாறனும் அவ்வாதனத்தினின்று மெழுந்து முறைப்படி பத்தடிநடந்துவந்து பிரகாசிக்கின்ற அவ்வங்காசனத்தி லிருந்து சொல்லுகின்ற சிவயோகநிஷ்டையில் நிலைகொண்டிருப்ப து ஞானநிஷ்டாபரருக்குச் சுபாவமாம்-எ-று, ஏ-ம்-ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(ப-ம்.) மயிர்ப்பாலத்திலே திச்சென்றிருக்குமானமான ஞானா காசமாகிய மனாயின்முழக்கத்தினால் அங்ஙனத்தனதிபர்ந்தை கப்பு மாயின் ஒடுங்கிவிபானவாயுவுடனேசேர்ந்த அவ்வலைப்பத்துக்குள் காரியமாகிய விஷயங்களைப்பற்றி பிராந்தியடைந்து திரியுமென்பார். அலைதருமனமடங்காமற் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மெனக் கூறினர்.

(இ-ம்.) நிஷ்டையில் மனமசையுமாயின் வெளிவந்துலாவிப் பின்னர் அந்நிஷ்டையில் உறுதிபெற்றிருப்பதுவே ஞானயோகிகளுக் குரியதுறையென்பதாம். (௩௨)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்த பிரம்மைக்கியங்கூ

இந்நிலையாகியபரமகைவலத்தினனுமெய்நிஷ்டியாசனத்திலி ராமலிருந்திடுவோன், அந்நிலையேயுடலினெனிலவன்முத்தியடைகுவ னெவ்விதமென்னி லறைகுதுநீகேளாய், துன்னியதோயத்திடு தோயமுறல்போலுந்தகைதருபாலிடுபால்போற்கலந்தே, எந்நிலையுந்தோன்றாமலிருந்திட வில்வுலகிலிறப்பிறப்புமறுத் திணையிலின்பத்துறுவான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்டநிலையாகிய மேலானதுரியத்தின்ஞானசுந்தரப்பொருந்திய (கைவல்யப்பட்ட) ஞானநிஷ்டையினால் சதாஇராமலிருக்கின்றவன் அந்நிலையிலேயே தேகத்துடனே சீவன்முத்தியடைவான். அஃது எங்ஙனமென்னிற் சொல்லுகின்றோம் நீகேட்கக்கடவாய் நெருங்கிய (அநேகநதி) சலம் (கங்கா) சலத்திலே கலந்தொன்றுபட்டு விளங்குவதுபோலவும் மதுரமாகிய பாலுடனே பால் கலப்பதுபோலவும் (பிரமத்துடனே கலந்து) எந்தநிலையுந் தோற்றமலிருக்க இந்தவுலகத்தின்கண் * பிறப்பிறப்பாகிய இரண்டையுந்நீக்கி ஒப்பில்லாத பேரின்பத்தை அடைவான்-எ-று. இராமலிருந்திடுவோனென்றதனால் கைவல்யப்பட்டவென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோகஞ் சொல்லக்கூடாததுபோல அருளும்பரையுமாகிய ஞானாகாசத்தைக் கடந்து சிவத்திற்கலந்தநிலையி லெக்காலுமென்றார், சச்சிதானந்தமென்னுந் திரிபுடியில்நின்றும் நீங்கிச் சுத்தசைதன்யமானநிலையிலெக்காலமு மென்றுங்கூறுவார். இந்நிலையாகிய பரமகைவலந்தினனுமென்றும். சொர்னப்பிரகாசமாகிய மனதைச் செலுத்தினைத் திருப்பதற்குரிய ஞானநிஷ்டையிற் பொருந்தவென்பார். நிஷ்டியாசனத்திலென்றார், அச்சவாதியோகத்தின்கண் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து நின்றவிடத்துப் பாசமிது அருளிதுவென்று பகுத்தறிந்தஅறிவுதானென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்னர்தன்னையும் அவ்வருளையும் பிரித்துப்பார்த்த அருள் தானுமிருந்துபின்னர்த் தன்னைச்சிறிதுந்தோற்றுவிக்காத அகண்டபரிபூரணமாகிய பரையேயாகி யிருக்கின்றவனென்றார், அந்தநிலையிலெழுந் சுவானுபூதிசாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்று அடையாவிருந்ததிலென்றவனென்றுங்கூறுவார். இராமலிருந்திடுவோனென்றும், அப்பானீக்கத்தில் தற்போதமிறந்து சதசத்தான ஆனந்தமயமாகி அவ்வானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அழுந்தப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக்கலக்கின்றவனென்றும், சாக்ஷிமாத்திரமாய் நின்றவன் சரீரத்தோ டிருக்கும்பொ

* பிறப்பிறப்பென்பது-நினைப்பு மறப்பெனக்கொள்க.

முதே பந்தநீங்கின கூடஸ்தபிரம்மைக்கியான முத்தியைப் பெறுவானென்றுங் கூறுவர். அந்நிலையே யுடலினோடும்சீவன் முத்தியடைவனென்றும், அவ்வருள்பவனையென்னு மிரண்டில் அருள் ஆன்மாவிற்குத்தோற்றலானும் பவை ஆன்மாவிற்குத்தோற்றாமல் தோற்றலானும் அப்பவை நீக்கத்தில்தோன்றிய ஆனந்தமெளவும் ஆன்மாவானுபவங்கூறலானும் அவ்வானந்தமும் அதனுள் அதீதப்படுவதாகியபேதமறக்கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைக் கூறுனென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய * தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வர்த்தத்தையுணர்த்துங்கால் அதுநீயா இருக்கின்றாயென்பதாம் அவ்வாக்கியத்தை அந்தவயப்படுத்துமிடத்துத் துவந்ததசியென்பார் அதற்கர்த்தம்-நீ அதுவா இருக்கின்றாயென்பதாம். துவம்பதசுத்தார்த்தம்பரமாத்மாவாகிய அருள்பவையென்னுஞ்சித்தெனிசாங்கம்-தத்பதசுத்தார்த்தம் பரமசிவமென்னுஞ் சித்களானந்தமேநிசலிங்கம்இந்த அங்கலிங்க சம்யோகமான ஆத்மார்ப்பணமாகத் தக்கவனே அசிபதசுத்தார்த்தமாகிய சித்களானந்தாதீத சுயம்பிரகாச நிராவஸ்தைநிஷ்பத்தியென்னும் நிர்ப்பாவ நிசலிங்கைக்கிய சிவாத்வைத பேரின்பக்கடலுள் மூழ்கப்பெறுவானென்பார். அந்நிலையுந்தோன்றாமலிருந்திடவினையிலின்பத்துறுவானென்றுங்கூறினர்.

இ-ம். கருவிகள் முப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின்மேல்நின்ற ஆன்மாவினது இச்சையைச்செலுத்தி ஞானக்கிரியைகளையடக்கித் தற்போதத்தைச் சிவியாமற் பரிபாகஞ்செய்கின்ற அருளையும் அதற்குமேல்நின்ற பவையையுங் குவிதநாட்டமின்றிச்சமூன்று நின்றவிடத்ததயமான ஆனந்தபோதமிறந்ததாகியசலத்துடன் சலமும் பாலுடன்பாலும் கலந்ததுபோல்வதாகியஇரண்டற்ற சிவைக்கியமானசுத்த அத்வைதவேதாகமமுடிவிற்கும் முடிவாய்விளங்கியதேஅதீத பவுனநிலையென்று உமைக்குப்பரமசிவனார் குருதுரியமாக உபதேசித்தருளினரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலையிதென்பதற்குப்பிரமாணம். (பத்திரகிரியார்.) அப்பிறுறையுப்பு பரணடியிற் சேர்ந்தோருஞ், செப்பிலொன்றாய்த்தோன்றுமெனச் செப்புவதுமெக்காலம். (அன்றியும்.) நானோ நீயாரோ நற்றபரமான, தானோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம். (முத்திநிதககலிவெண்பா.) ஆறுகடற்சென்றொடுங்குமாபோற் சிவத்திலொடுங்கென்றா னொன்றுமறவொன்றா யுருகென்றான்-எ-ம். (தாயுமான சுவாமிகள்.) அப்பமுப்பும்போன்ற வயிக்யமான

---

* தத்வமசியானது-போதிக்கிறமுறைமையில் அதுநீயாகின்றாயென்றும் அதுநீயானாயென்றும் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

ந்தர் தமக்கொப்புவமைசொல்லவும் வாயுண்டோபராபரமே (அன்றியு
ம்) கூடுதலுடன்பிரிதலற்று நிர்த்தொந்தமாய்க்குவிதலுடன் விரிதல
ற்றுக் குணமற்றுவரவினொடுபோக்கற்று நிலையானகுறியற்று மலமும
ற்று, நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென நண்ணுதலுமற்றுவிந்
துநாத மற்றைவகைப்பூத பேதமுமற்று ஞாதுருவின்ஞானமற்று,
வாடுதலுமற்றுமேலொன்றற்றிரண்டற்று வாக்கற்றுமனமுமற்று ம
ன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த், தே
டுதலுமற்றவிடநிலையென்ற மௌனியேசித்தாந்தமுத்திமுதலே சிர
கிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே. (அன்றியு
ம்) தானேதன்மயமேயல்லாலொன்றைத் தலையெடுக்கவொட்டாது
தலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போ லொளிப்பதல்லா
து புலம்வேறின்றி, ஞானகாரத்தினொடுஞேயமற்ற ஞாதுருவுநழுவா
மனமுழுவினிற்கும், ஆனாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வாரது
வானாலதுவாவரதுவேசொல்லும். (அன்றியும்) அதுவென்றலெதுவெ
ன வொன்றடுக்குங்கையாதலினா லதுவெனலுமறவேவிட்டு, மது
வுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனாதிமன்னவர்கள் சுகர்முதலோர்வாழ்ந்
தாரென்றும், பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட படிக்குநிருவிகற்
பத்தாற்பரமானந்த, கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக் கதிய
ன்றியுறங்கேன் மேற்கருமம்பாரேன்-எ-ம். (திருவாசகம்) நானொன்
னுள்ளமார் ஞானங்களானென்னையாரறிவார், (அன்றியும்) பந்தவிகார
குணங்கள் பறிந்துமறிந்திடுமாகாதே, பாவனையாய்க்கருத்தினில்வந்த
பராவமுதாகாதே, யந்தமிலாதவகண்டமுநம்முளகப்படுமாகாதே, யா
திமுதற்பர மாயபரஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே. (அன்றியும்) வான்கெட்
டுமாருத மாய்ந்தழனீர்மண்கெடினுந், தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்ப
றியாத் தன்மையனுக், கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட் டென்னுள்
ளமும்போய், நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ-
எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்
போயருள்சமன்று. சுத்தபரையாய்த்தன்சுதந்தரம்போய்ச்சத்தி, யொ
ழிவிலேபோதம்போ யொன்றுசாவொன்றி, வழிவிலே யின்பவதீத
ம-எ-ம். (பிரபுலிங்கலீலை) ஞேயஞான ஞாதுருவெனுமிவை பலதிற்
குமாயின் வேறறுமுத்தி யன்றதுசசமாமென், றேயுமாறிறைவதுவெ
னுஞ் சுட்டிலாவியல்பை, மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல்-
எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) முடிவுகனவஞ்ஞானமில்லாதீடுபிலதுவா மு
ம்மையாது, மடர்தருஞாதுருஞா னஞேயமெழுந்தொடுங்குமிட மது
வேபாகுந், திடவிசும்பன்றுபிருந்தும் விசும்பானநிலையதுவாஞ்சித்த

ப்புத்தி, பட[blot]ணம்போய்த் தாவாவுள்ளறிவெறிலெப்பா மப்பா
மருபம்-எ-ம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்) ஞானமுடன்றேய ஞாதுருவென்
னு மூன்றுநடாமற்றுனதாவாய் நண்ணிபிடறுனே, பூனமிலாவன்ம
னிக்கு மேலானமுத்தியுற்றது நின்மலதுரியா தீதமெனவுரைப்ப, ஈ
னவிதேகமுத்தமாமுத்தியர்க்குமன்றி வேறுரைக்கமுத்தி யவைகளெல்
லா, மீனமாமுத்தியதுதன்னையெல்லா மியம்புவாமறிந்ததனையிசையா
வாறே-எ-ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை) ஆதவன்றன் சந்நிதியிலம்
புலியினேர்சோதி, பேதாமுற்றின்றபெற்றிபோல் நாதாந்தத், தண்
ணல்திருவடியி லான்மாவிலீக்கின்பக், கண்ணிலமுத்திபிடுங்காண்.
(அன்றியும்) சென்றிவன்றானென்றிற் சிவபூரணஞ்சிதையும், அன்றி
வன்றானென்றமெனிலன்னியமா மின்றிரண்டும் அற்றநிலையேவதன்
னி லாகித்தனக்கண்விழிக், குற்றமறநின்றதுபோற்கொள்-எ-ம். (தி
ருவிளையாடல்) பார்த்தபார்வையாலிரும் புண்டமேனப்பருகுந், தீர்
த்தநற்றன்னையுந் தாதமொழிசெய்த அந்தம்மைப், போர்த்தபாசமுந்த
ம்மையுமறந்து மெய்ப்போத, மூர்த்தியாவொன்றுமறிந்திலர் வாத
வூர்முனிவர்-எ-ம். (நிகழ்காலத்திரங்கல்) சிவமொழித்தற்றற்றமை
யாரீர் சேர்ந்துகலந்தமையாரீர் தவமொழிந்தற்றமையா[blot] நாயமரா
னமையாரீர்-எ-ம். (அதிரோதவுந்தியார) அந்தப்பாத்தோடி ரண்ட
ற்றவிடமாயாந்தண் ணிட்டையேயுந்திபற, அத்தனிதவிடென்றுந்
தீபற-எ-ம். (கடவுளந்தாதி) மூச்சில்லைபேதுமொழிவதுமில்லை மூளை
பொழியப், பேச்சில்லையப்பலப்பேருமில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லை
பன்ன லில்லையுமங்காசற நின்றவிவ், யாச்சில்லையொன்று சற்றங்கே
யிருந்தென்றதானந்தமே-எ-ம். (கந்தரலங்காரம்) போக்குவரவுமிரவும்
பகலும்புறம்புமுள்ளுந், வாக்குவடிவுமுடிவுமில்லாவொன்றுவந்து
வந்து, தாக்குமனோலயந்தானேதருமெனைத்தன்வசத்தே, யாக்கும
வர்க்கொரு சொல்லிறந்தவானந்தமே-எ-ம். (சொரூபசாரம்) நா
னெனவுமேவாவுதானுமே தானதுவோ, ஞானேயமோ நாதாந்தமோ
மௌனமோ, சுத்தமோ சூனியமோ சொற்றுஞ்சுபாவமிதே, யித்தனையு
மல்லவேமே-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்) பரமுமதுபொருளை
யிராமலுமிது செறியுமிது பகிருமோசமதுவே, பாசவினையாலெ
னதுமோசமோசமதுபாபுறவுபாழானதே, உரமுமிருநாலோசை
யிலுமகலஞ்சிலே யுட்சாரசமானதிலே, வெளிவெளியிலொளியா
கி யுபாடிடத்தட விழுமிவிதியாழ்வெனவே, சீரடிகூடமுடியிலேகன
மெனிலிசையிலே சிவஞானதீபமதுபார், திருமருவுசிவசோதிமதிபெ

ருகுரதிவிடு தெரிசனைகளாகிமுடியும், சாமுமதையடுத்திசேனை சாலோகலை யனுராககசாயுச்சியபாதமருள்வாய், தற்பரானந்தசடைபரிஞ்சளானந்த சிவ சச்சிதானந்தகுருவே—எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்) ஞானமா மோட்சமிதுதான்டி மற்றறியாயமெல்லாமாயமானதடி தானசங்கற் பவிகற்பசமயமுந்தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே. (அன்றியும்) அண்டமும் பிண்டமும்பாழாச்சவே தற்பரபாழும்பெரும்பாழாச்சுஉண் டிலையென்று பராபரப்பிரமத்தைநபசந்து கும்மியடியுங்கடி.—எ-ம். (உபநிடதம்) தேகமேதானெனல் சிவத்தெய்தமதுபோய்த்தெளிவுவரி லா காயத்தின்வடிவேதானெப்ப, போகமாந்தனுகரணம் வாயுவைப்போலி யக்கப்பொருத்துமவினை பிசனப்பொலிவுதன்னி, லேகமாயண்டமெலாங்கடுகளாய்த்தோன்றுமவையகண்டாகாரமதுவேயிசத்தெய்த. மாகமாமகண்டாகாரமு நீக்கிக்கடுகாவண்ட முந்தோன்றுதமிடத் தத்துவிதநிலையே-எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்) இத்தகிச்சயமுந் தருளனுபவமிருப்பதெப்படியென்று, சிந்தையற்றழுபண்டலவிராஜனுஞ் சிசவும்போற்சுகமாவர், பந்தமுத்திகண்மறந்தபோமுண்டென்று பலர் சொலினகையா[illegible], சந்தாத்தையுன் பெயிழ்ந்தசேதார்கொரகசெனுமவர்களோநகையாரோ. (அன்றியும்) பிறந்ததாண்டாளுலன்றே பிறந்தசாவது தானுண்டாம், பிறந்ததேயில்லை யென்னும் பிரமமாவதுவுநானே, பிறந்ததுநானன்றென்றபோதெமன்றதநகாமே, பிறந்ததும்பிறந்ததற்ற பிரமமாநானே நானே—எ-ம். (தத்துவராயசுவாமிகள்) உள்ளாய்ப் புறம்பாயுருவாயருவாகி, வெள்ளவெளிதானாய்வெறும்பாழாய் நள்ளிருளாய், அல்லாய்ப்பகலாயனைத்துமாயப்பால, யெல்லாமாய் நின்றேறுமியான்—எ-ம். (திருவலமாலை) சுத்தியானந்த சத்தோகாரமமானே, தற்போதம் போனவி ந்தற்பராபரமனமானே—எ-ம். (நெஞ்சொடுமகிழ்தல்) நீரொடுதண்[illegible]ணைவிவிண்டு நீரானவாறே போதுநீராடுபோல்லாமே யொன்றிணைப்பிதெத்தகை—எ-ம். (திருப்புகழ்) அந்தவிதயுதமுங்கரணைதாகு மக்கிபகல்பாதுமறியாத, வந்தநிலைதிபொன்றுமிதைதனவந்தவொருவிடு பெறுமாறு, மந்தநமைசாலன்சாரிலிவேடம்பந்தைதனைநாடினையிரா, வந்தசாருரைவிக்கமதுபட வண்டமிழ்கிநேதமருள்வாயே. (அன்றியும்) கட்டறுபோவதைவிட்டுலகாசாரத்துக் கமிலாஞானகவோகி, சொற்சாதைநிறைத்துறைமுடாகி கற்குரிசாராவெலிகாலை, விட்டவர்வாசிச்சச்சோடுதார முட்டவியிதைசமக்கிகாய், மூப்பதுமாருதமுப்பதும்யேறன ருத்திரையாமோனமடையேவேன—ம். வரும்பாற்றும் வருவனவுங்குற்றங்கள்.

முத்திரையை என்னுஞ்செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தேழுசெய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும். அதைஅனுபவித்தோரையும் அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளையும், சாம்பவிநிஷ்டையின் விதிகளையும், அதன்கண்அடைகின்ற நாதாநந்தமுதலியகாட்சிகளையும், அதைசட்சுதீதமாகியமௌனநிலையின் இலக்கணங்களையும், அப்பியாசி அதந்தருடன் பூரணருடன் ஆகியஇம்மூவர்கள் மேல்வைத்துக்கூறினார்.

ஆத்மஞானநிஷ்டையில் பயக்காற எறமாட்டாதோர் அம்மாயசக்திகளைச் செயித்தற்குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடையமலங்களைப் பரிபாகஞ்செய்தற்கு மூலமாயும்விளங்கியபஞ்சாட்சரத்தின் முறைமையைமேலருளிச்செய்கின்றார்.

அ—ரை. பஞ்சாட்சரம் இருவகைப்படுமென்பதையும்அவைகளை உபதேசிப்போர் இவரென்பதையுங்கூறல்.

வேறு.

அறைவென்பஞ்சாக்கரவிதியைப்பதுதான்றாலருக்குமாம்
உறவேதிரோபாதிபாயுரீறதற்றாலைதாம்
இறைமன்னைமலர்பின்னனிசைத்தல்சூக்கமிவைகடமை
முறையேசமயகுருஞானகுருவான்மொழியப்படுங்காணே.

இ—ள். பஞ்சாட்சரத்தை (உச்சரிக்கு) முறைமையைச்சொல்லுகின்றேன் (கேட்பாயாக) அந்தப்பஞ்சாட்சரமானது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமென்றும், சூக்ஷுமபஞ்சாக்ஷரமென்றும், இருவகைப்படும் (அவற்றுள்) திரோபாக்ஷரமுதலிலும் ஜீவாக்ஷரங்கடையிலும்பொருந்த (உச்சரிப்பது) ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம், பதியக்ஷரமுதலிலும் பலாக்ஷரங்கடையிலும்பொருந்த (உச்சரிப்பது) சூக்ஷுமபஞ்சாக்ஷரமாம், இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்ஷரங்களைக்கிரமமாகச் சமயாசாரியராலும், ஞானாசிரியராலும், சொல்லப்படும்—எ—று. பின்னையென்பது பின்றினை விகாரமாயிற்று, தான்—சாரியை—காண்-முன்னிலையசை—ஏ—ஈ—ற்—அசைகள்.

எனவேமொழிக்குமுதலில் நகரமும், அதற்குமுன்மகாரமும், வரத்தொடுப்பது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம். இதுசமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும், மொழிக்கிறுதியில்—மகாரமும், அதற்கயலில்—நகரமும் வரத்தொடுப்பது சூக்ஷுமபஞ்சாக்ஷரமாம். இதுஞானகுருவினால்உபதேசிக்கப்படுமெனக்கொள்க.

அவைவருமாறு, பக்குபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்து நின்றதனால் நவ்வென்னுந் திரோபதை இல்லையென்னும்பொருளைச் செய்தாகக்கண்டு தானுந், தான்சேட்டிக்கிற ஆணவமும் ஆணவமிழப்

பித்தசிவமும், அருளும், இந்தவேறுபாடுகளெல்லாம் இறைமயக்கின
ஆன்மாவுக்குறச்,சர்வசூனியம்பண்ணுதலால் நவ்வாகியதிரோதைகயில்
லை—மவ்வாகியமலமில்லை—சிவ்வாகியசிவமில்லை-வவ்வாகியஅருளில்லை-
யவ்வாகியஆன்மாவில்லை-இந்தூலபஞ்சாட்சரம்நின்றமுறைமை இவ்
வாறுதரிசித்து இதில் ஆன்மஉபாதியாகியமலத்தையும், சிவவுபாதி
யாகிய திரோதைதனையும், அறிந்து முன்சொன்னசிவமும், அருளும், மே
லாகத்திரோதையும்-அனைவருஞ் சொல்லுஜீவாட்சரம் அதனிடமாக
நடுவேநிற்பது சூட்சபஞ்சாட்சரம்—உண்மையால் சிவானந்தப்பே
றடைவது, சிகாரம் இச்சிவானந்தமாருளாவது—வகாரம், இச்சிவானந்
தமயபோகத்தைத்தான் அறநின்றனுபவிப்பது—யகாரம்- சொன்ன ஆ
ணவத்தையும், மோனசிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவை
மறைந்துநிற்பது—நகாரம்—ஆனந்தம் வளர்கைக்குத்தான் கெட்டுச்செ
ல்லுவது—மகாரமெனவறிக.

இ-ம். ஸ்தூலசூட்சமபஞ்சாட்சரங்களின் முறைமையையும் அ
வைகட்குரியபோதகனையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூலபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருநாவுக்க
ரையர்)இல்லகவிளக்கது இருள்கெடுப்பது. சொல்லகவிளக்கது சோ
தியுள்ளது, பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது, நல்லகவிளக்கது நம
ச்சிவாயவே—எ—ம். (திருவாசகம்)நமச்சிவாயவாழ்க—எ—ம். (சிவவாக்கி
யர்)ஓநமசிவாயமே யுலகமாவதல்லகெலாம், ஓநமசிவாயமே யுணர்ந்
து மெய்யுணர்ந்ததும்—எ-ம். (பஞ்சாட்சரபதிபசுபாசவிளக்கம்) அஞ்
செழுத்தினி லொருவிடைபதியெனவாரும், மஞ்சமுற்றுளவொ
ருபுடை பாசமாய்வதியும், அஞ்சலின்றியவிடையினிற்பசுவெனத்து
லங்கும், அஞ்செழுத்தினின்மும் முதலறிந்தவர்பிறவார்-எ—ம். வரு
ம்—மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

சூட்சபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம். (வாதவூரர்பு
ராணம்)எவர்க்குமெய்ஞ்ஞானமா மஞ்செழுத்தையுமுணர்த்தவேண்
டி, யவத்தொழிலைசற்றியாளுஞ்சிவத்தைமுன்னைமாற்றித் தவப்பெ
ருவடிவங்கொண்டார் தண்டமிழ்பாடுமென்பர்,செவிப்புலன்வழியே
சிந்தை புறத்திருவாய்மலர்ந்தார்—எ—ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை)
சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து, மவனெழுத்தஞ்சினடைவாம் -
இவனின்று, நம்முதலாயோதி லருளுடாதுநாடுவருட், சிம்முதலா
யோதுநீசென்று,(அன்றியும்)அண்ணன் முதலா மழகாமெழுத்தஞ்சு
ம், எண்ணிவிராப்பகலின்பத்தே—நண்ணி, அருளானதுசிவத்தையா
க்குமணுவை, யிருளானதைநீக்கின்று-எ-ம்.(திருவருட்பயன்)சிம்மு
தலேயாமாலுஞ்சேரு மேற்றீரும்பவநீயோதும்படி—எ-ம். (திருவினை

யாடல்)சூக்கமாமஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாசவிச்க, நீக்கிமெய்யானந்தனிலைநிலைத்துய்த்துப், போக்குமிட்சியுட் புறம்பிலாப்பூரணவடிவ, மாக்கிறுமொருநிவகம்போல்வருமண்ணல்-எ-ம்.(திருவாசகம்)நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன், தேனாயின்னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்சிவபெருமான், தானேவந்தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்கருள்செய்தான், ஊனாருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றே வெறுத்திடவே-எ-ம்.)பஞ்சாட்சரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்) பானுவாமிறையெழுந்து வதனொளிபனையெழுத்து, ஊனமில்கண்ணேயாகுமுயிரொளியுந்தனியெழுத்துத், தீனமில்விளக்கேயாகுஞ்செப்பியதிணையெழுத்தாத, நானெனுமிருளேயாகுநவையுறுமவ்வெழுத்தே-எ-ம். வருமவருவனவற்றுற்காண்க. (௩௪)

அ-ரை. சூட்சமகாரண பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானிப்பவர்களினமொனல்.

வேறு.

பதின்மரிலொருவர்நூற்றினிலொருவர் பகருமாயிரத்தினிலொருவர், அதிகமாமிலக்கந்தன்னிலேயொருவரரியகோடிகளினிலொருவர், கதிதருசூக்சவஞ்செழுத்தினையேகருதிபவர்களென்றறிதி,விதிதருபருவத்தவர்கள்காரணத்தைவிளங்குறச்செபித்திடத்தகுமால்.

இ-ள். பத்துப்பேரில் ஒருவர் நூறுபேரில்ஒருவர் சொல்லுகின்ற ஆயிரம்பேரில்ஒருவர் அதிகமாகியலட்சம்பேரில்ஒருவர் அருமையாகிய கோடிபேரில்ஒருவர் மோட்சத்தைத்தருகின்ற இந்தச்சூட்சமபஞ்சாட்சரத்தைத் தியானிப்பார்களென்றறிவாய் - கிரமமாகப்பரிபாகப்பட்டவர்கள் காரணபஞ்சாட்சரத்தை ஞானோதயமாகும்படி செபஞ்செய்யத்தகும்-எ-று. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

எனவேபெரும்பாலும் ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தையே ஆசிரியர் உபதேசிக்க மாணாக்கர் செபிப்பார்களென்றும், சூட்சமபஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும், உபதேசித்தபோதிலும் மாணாக்கர்சபித்தல் அருமையென்றும், இவ்விரண்டினுஞ்சிறந்தது காரணபஞ்சாட்சரமென்றும், அதுபரிபாகிகள் அல்லாதமற்றையோர்கள் செபித்துபரிக்கக்கூடாதென்றும் கூறினாராயிற்று.

ப-ம். சற்கருமங்களாலுஞ் சாந்திமுதலிய சாதுசங்கத்தாலும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள்பிரசாதத்தாலும் அடைந்துவராநின்ற மலபரிபாகிகளென்பார்,விதிதருபருவத்தவர்களெனக்கூறினார்.

இ-ம். முத்தியைத்தருகின்றதற்குரிய சூட்சமகாரணபஞ்சாட்சரங்களின் மகிமையைச்சொற்றனென்பதாம். (௯௫)

அ-கை. காரணபஞ்சாட்சரம் இன்னதென்பதையும் மகாகாரணத்தையுங்கூறல்.

வேறு.

அஞ்செழுத்தின்விதியெவ்விதமென்னிலரியதூலமொடு சூக்குமமேவும், பிஞ்செழுத்தினைத்தள்ளிமேனின்றபெரியெழுத்தினைப்பினுமுனுநிறுவி, எஞ்சலில்லுயிர்நடுவினினிலவிசைத்தல்காரணமாமென்றறிதி, விஞ்சுநல்லருளிறையதாமிதனைவிளங்குபக்குவர்க்கருள்வதுவிதியே,

இ-ள். (மேற்சொல்லிய காரணபஞ்சாட்சரத்தின் முறைஎப்படியென்றால்(சொல்லுவோங்கேளாய்உமையே) அருமையுற்ற ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தில்(முன்னும்) சூட்சமபஞ்சாட்சரத்தின்(பின்னும்) பொருந்தியிருக்கின்ற (அழியத்தக்கதாகிய) திரோபமலாட்சரங்களைநீக்கிமிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பெருமைபொருந்திய பதிஅட்சரஞ்சத்தி அட்சரமாகியவிரண்டையும் முன்னும்பின்னுநிறுத்தி குறைவில்லாதஜீவாட்சரத்தை மத்தியிற்பிரகாசிக்க இசைத்தல்காரணபஞ்சாட்சரமாகும் என்றறிவாய் இதற்கும்மேலிட்டுவிளங்கத்தக்கதாகிய மோட்சநன்மையைத்தருகின்ற அருளட்சரமும் இறை(அட்சரமுங்கூடியதே) மஹாகாரணமாம் இந்தமஹாகாரணத்தை (இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சதுர்த்தாசத்திநிபாகம்) விளங்கியபக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம்-எ-று. ஓடுவென்பது இசைநிறை-வ-அசை.

ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தின் விநிவிலக்காலாகிய காரணபஞ்சாட்சரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரிபாகிகளுக்கே போதிக்கவேண்டுமென்பதையுங்கூறினானென்பதாம்.

காரணபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம். (பஞ்சாட்சரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்) நகரமாகியசேதியை நெஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியமயலெலாம் வேரொடுமறுத்து, வகரமாகியவனத்தினிலிருந்திளைப்பாறிச், சிகரமாகியநகரினையடைந்தனன்சிவன்-எ-ம். (கண்ணுடையவள்ளல்) அஞ்சக்கரமன்றி வேறொருமந்திரமாயினில்லை, அஞ்சவிறைபருளாவிதி ரோதை சிலலாணவமற, நஞ்சிவிரண்டையருளாலகற்றிடிலாவியந்த, வஞ்சிவிரண்டையணையுமென்றுன் கச்சியோகம்பனே, (அன்றியும்) ஒருதலைமாணிக்குமுன்னமொனக்குபதேசஞ்செய்தான், இருதலையாணிக்கும் பின்னரும்பேசியிருளறுத்தான், இரிதலை

ற்றையயன்றலைசூட்டியகங்கையின்மு, வெரிதலைச்சூலத் தொடேடிப்பான் கச்சியேகம்பனே—எ—ம். (திருமந்திரம்) அஞ்சுநடுவேயழியாத் தலங்காட்டி நெஞ்சினடுவேநிறுத்தினனென்னந்தி, பஞ்சாக்கரத்தைப்பகர்ந்துபதிகாட்டி, அஞ்சிலிரண்டையறுததனைநந்தியே—எ—ம். வரும்—மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மஹாகாரணம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம் (திருமந்திரம்) வாசி வாவென்று வாசியைவைத்து, வாசியோடொன்ற வகையறிவாரில்லை. வாசியோடொன்றவகையறிவாளர்க்கு, வாசியாஉசன்மகிழ்ந்திருந்தானே — எ-ம். (பஞ்சாக்ஷரப்பசுபதிபாசவிளக்கம்) பாசமாகிய விரண்டையும்படிதெனத்தள்ளி, கேசமாகியவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்தித்தாதீங்கியகண்ணினைமுத்தியைக்காண்பாய், ஆசைநீங்கிய நிலையிதுவிதற்றிலையயட்—எ—ம். (கண்ணுடையவள்ளல்) மந்திரமாவது மஞ்செழுத்தேயந்தாந்திரத்தில், ஐந்துபொருளையுங்காட்டி இரண்டின்வழியடைத்து, மூன்றுயிரன்புன்வழியைத்திறந்துயர் முத்திதந்தான், கந்தன்கணைபதிக்கப்பன்கவிகச்சியேகப்பனே-எ—ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி யற்புதமாய்நடந்தருளும், காரண முணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டலாதுறைப் போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து. தாரணியுள்ளமட்டுமே வணங்கத் தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே-எ-ம். (திருவருட்பயன்) வாசியருளியவை வாழ்விக்குமற்றதுவே, யாசிலுருவமுமாமங்கு—எ—ம். வரும்—மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

அ—கை. மேற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்டெழுத்தைநீக்குவது எவ்வளவெனவினவுதலும் அதற்கு உத்தரமுங்கூறல்.

வேறு.

இந்தவஞ்செழுத்தினிரண்டெழுத்தொழிப்ப தென்னையென்றுமையவள்வினவ, அந்தமிலின்பதுன்பமேதனையிலழுத்துவதிரண்டெழுத்தாமல், சிந்தனைக்கரியசிவமிருபாலுஞ்சேர்ந்துயிர்நடுவணைந்திலங்கும், மைந்தெழுத்தினையேகாரணமெனலாமதுமுத்திக்குறுதுணையாமே.

இ—ள். இந்த வஞ்செழுத்தாகிய பஞ்சாக்ஷரங்களிலிருக்கின்ற நகார மகாரங்களிரண்டையும் நீக்குவது என்னகாரணமென்று தேவியானவள்கேட்கப் (பரமசிவனார் அநுக்கிரகிக்கின்றார்) முடிவில்லாதசுகதுக்கத்தாலாகிய பவபோகத்தில் முழுகச்செய்வது அவ்விரண்டெழுத்தாகும் (அவைநீங்க மனத்தால் நினைப்பதற்கரிய பதிஅக்ஷரஞ்சத்தி அ

க்ஷரமாகியஇரண்டும் முன்னும்பின்னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாக்ஷரம் நடுவி ற்பொருந்திப்பிரகாசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையேகாரணபஞ்சாக்ஷரமெ ன்று சொல்லப்படும், அதுவேமோக்ஷத்துக்கு மிகுந்தநுணையாகும்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

ப-ம். ஒருவன் தனதாத்மசொரூபத்தை அறிகின்றபரிபாககால ம் வருமளவும் சுழல்காற்றிலலைகின்ற பஞ்சுபோல எக்காலமும் பவசா கரத்தில் மயக்கமுற்று மூழ்கிநிற்பதற்குரிய ஒழிவின்றியஅகங்கார மமகாரங்களைத்தருகின்ற உபயாக்ஷரமென்பார். அந்தமிலின்ப து ன்பவேதனையிலழுத்துவதிரண்டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள் மூழ் கிக்கிடக்கின்றவனை முத்தியாகிய கரையிற்சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ் சாக்ஷரமாகிய தெப்பமேமூலமாகுமென்பார். ஐந்தெழுத்தினையேகா ரணமெனலாமென்றுங் கூறினர்.

(இ-ம்.)பஞ்சாக்ஷரத்தினது சலக்ஷணவிலக்ஷண வர்ணங்களின் குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாக்ஷரமே தெப்பமென்பதற் குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்.) தனியனேன்பெரும்பிறவிப்பௌவத் தெவ்வத்தடந்திரையாலெற்றுண்டுபற்றொன்றின்றிக், கனியைநேர் துவர்வாயாரென்னுங்காலாற் கலக்குண்டுகாமவான் சுறவின்வாய்ப்பட் டினியென்னேயுய்யுமாறென்றென்றெண்ணி யஞ்செழுத்தின்புணைபி டித்துக்கிடக்கின்றேனை, முனைவனேமுதலந்தமில்லாமற்கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய்மூர்க்கனேற்கே.என்பதனாற்காண்க. (கூஎ)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்கரந்தன்னை விளங்கவுரைத்தோமேலியம்பல்,ப தியின்மனுவாமதையுளத்திற் பதித்தோர் பரமபதமடைவார், கதி சேர்செபமுஞ்செய்தோர் கருதும்பலனையடைவரென, மதிசேர்சடை யெம்மண்ணலுமை மகிழவுரைத்தான்வாய்மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) கேளாய்உமையே.)கிரமமாக ஸ்தூலசூக்ஷுமகாரணப ஞ்சாக்ஷரத்தை (மஹாகாரணத்துடன்) விளங்கும்படி. (விவரமாகச்) சொன்னோம் இனிமேற் சொல்லவேண்டியதுபதியக்ஷரமாகிய மஹாம ந்திரமாகும் அப்பதியக்ஷரத்தை உள்ளத்திற்பொருந்தச்செய்தவர்க ள் மேலானமோக்ஷத்தை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத் தக்க அந்தமனுவைச் சதாநியாணிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்று பார்வதியார் சந்தோஷிக்க இளம்பி றையணிந்த சடையினையுடைய எமதாண்டவராகியபரமசிவனர் திரு வாய்மலர்ந்து அநுக்கிரகித்தார்-எ-று.இன்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷ்க்ரமியத்தை யடைந்த மனமானது மேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார் கருதும்பலனென்றார்.

(இ-ம்.) மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவர்களென்பதாம்.

பதியக்ஷரம் இத்தன்மைத்தென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) நாயோட்டுமந்திர நான்மறைவேதம், நாயோட்டுமந்திர நாதனிருப்பிடம், நாயோட்டுமந்திர நாதாந்தசோதி, நாயோட்டுமந்திர நாமறியோமே என்பதனாற்காண்க. (கூஅ)

(அ-கை.) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்கபேரறிவுடையோனே சாட்சாத்சிவமெனல்.

சினத்தினிடத்துமுவகையினுஞ்சி நேகனிடத்துமிலையிடத்தும், மனத்தான்மொழியாற்காத்திடையு மருளுஞமலியிடத்தினுந்தான், வினைத்துனமுவவிடாதகத்தி னிடையேயுய்ப்பானிறையெழுத்தை,ம னத்துக்கரியபாமவனே யென்றான்பாமன்மலைமகட்கே.

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தைக் கோபத்திலாயினுஞ் சந்தோஷத்திலாயினும் (பகைவனிடத்தாயினும்) சிநேகனிடத்தாயினும், இல்லாவிடந்தாயினும், கழுதையினிடத்தாயினும், பயங்கொள்ளச்செய்யும் நாயினிடத்தாயினும், மற்றும் எத்தன்மைப்பட்டவிடத்தாயினும் மனத்தினாலுஞ், சொல்லினாலுஞ் சோரவிடாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயே செலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் நினைத்தற்கரியநமனென்றுசொன்னார் பரமசிவனார்உமாதேவிக்கு—எ—று.ஏ—ஏ—அசைகள். சிநேகனென்றமையால், பகைவனென வருவிக்கப்பட்டது. (கூகூ)

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(அ-கை.) அம்மனுவை யுள்ளத்திலடக்காதவர்கள் செய்வனபயன்படாவெனல்.

வேறு.

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணும்பூசையவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுஞ்சபமுமவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுந்தவமுமவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்களவமாமே.

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்றபூசை வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்றசெபமும் வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்றதவமும் வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள் செய்கின்ற ஆத்மவிசாரமாகிய தருமமும் வீணாகிப்போகும்—எ—று.ஏ-அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(அ-சை.) அர்மஞவை மனதிலடக்கினோர்க்கே மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்கத்தகுமெனல்.

வேறு.

இந்நிலையாமிறையெழுத்தை யுளத்தடக்குவனேயிவ் வுடர்பிலுடனிருந்துமிலங்குபாகநிலை, அந்நிலையேயடைவனெனவன்னான் பமேலாஞக் கறைந்தனனலஃதுமோராண்டுளத்திலடக்குந், தந்நிலைமையுடையவர்க்குப் பரகுரவன்மகிழ்ந்தேசாற்று மாகாரணத்தைத் தமதுளத்திடைக்கா, நன்னிலையாம்பக்குவரல்லாதவர்க்குத் தானோதவின்றிடவொண்ணுதெனவேநவிலுவர்நல்லவரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகியபதியக்ஷரத்தை மனத்தினிடத்தில் அடக்கத்தக்கவனே இத்தேகத்தோடிருந்தும் அந்நிலைப்படியே பிரகாசிக்கின்றமோக்ஷத்தை அடைவானென்றுபரமசிவனார் உமாதேவிக்கு அநுக்கிரகித்தார் அந்தப்பதியக்ஷரத்தையும் ஒருவருஷம் மனத்தினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமதுநிலையையுடைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தை உயர்ந்தஞானாசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப்பதியக்ஷரத்தைத் தமதுள்ளத்தில்அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகிகர்களல்லாதவர்களுக்கு அந்தமஹாகாரணத்தைச் சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள்-எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும்அசைகள்.

(இ-ம்.) ஆசிரியர் சற்சீடனுக்கு மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்க வேண்டுமாயின்ஒருவருஷம் அவனைச் சோதிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

(அ-சை.) காரண மகாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர். அநுசாரியரென்றும்அவைகளை உபதேசித்தற்குரிய முறைமையோர் இவர்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

ஞானதேசிகன்மாகாரணப்பொருளை நவிலுதற்குரியவனுமால், ஊனமாம்பொருளி னிச்சையாலிதனை யியம்புமோனறேசிகப்படுமாய், மோனதேசிகனே முத்தியின்பொருளை மொழிகுவனருளிறைமுடிவில், ஆனதேசிகன்மாகாரணந்தன்னை யருளுவனுகமவழியே.

(இ-ள்.) காரணமஹாகாரணப்பொருள்களைப் பரிபாகிகளையறிந்துநிராசையால் உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞானகுருவாவர் அற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினாலே இவற்றைச்சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப்பிரஷ்டராவர் (இவற்றுள்ள) சர்ரணபஞ்சாக்ஷரத்தைமௌன

ஙனே உபதேசித்தற்குரியவராவர் மஹாகாரணத்தை அரிவிறை வடிவங்கொண்ட சிவஞானதேசிகருஞ் சிவாகமங்களின் முடிவிற்சொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ்செய்வார்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) மாணாக்கரது பரிபாகத்தையறிந்து இருவிதப்பொருள்களைப் போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம். (௪௨)

(அ-கை.) நிஷ்டை அநிஷ்டை இவையெனல்.

இப்படியாய வுபயநன்மனுவை யெழிற்குருவருளிடப்பெற்றுச் செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுசெபிக்கச் சிந்தையுமோயுமேதாய்ந் தால், அப்படிதானேயாதனங்கட்டி யசைவறவிருப்பதேநிட்டை, துப்புறுகாரணமசையுமேயானாற் றுரிசுளவநிட்டையென்றுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டட்சரங்களாகிய நலமானமஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசுந்தரம்பொருந்திய ஆசிரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச் சொல்லுதற்கரிய செபத்தையுஞ்செய்யாமற்செய்யமனமும் ஒடுங்கும் அம்மனம் ஒடுங்கினால் அவ்வண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கிக்கொண்டு சலனமில்லாமலிருப்பதுவே ஞானநிஷ்டையாகும் பரிசுத்தம்பொருந்திய அந்தக்காரணஞ் சலிக்குமாயின் குற்றமுள்ளதாகிய அநிஷ்டையென்று அறிந்துகொள்வாய்-எ-று. தான் சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹாகாரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்து மனதைக் கண்டத்தில் அசைவறநிறுத்தி அப்பொருளை நினையாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார். செபியாது செபிக்கவென்றும், அந்நனம் நினையாமல்நினைக்க அதிலேமுஞ்சுகத்தினால் அம்மனமும் உன்முகப்படுமென்பார். சிந்தையுமோயுமென்றும், தன்மாத்திரைகளின் சாத்விக அம்ஸ சமஷ்டியில் தோன்றியதெனவும், எப்பொருளையும் அறிதற்குக் கருவியெனவுங்கூறுவார். துப்புறுகாரணமென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) மனத்தைநசித்து அறிவாய்விளங்குவதே பிரமநிஷ்டையென்பதாம்.

சிந்தையானதோவாயின் அப்படியே அசைவற்றிருக்க வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (நாலடி) ஊக்கித்தாங்கொண்ட விரதங்களுள்ளுடையத், தாக்கருந்துன்பங் கடாந்தலைவந் தக்கால், நீக்கி நிறூஉமுரவோரே நல்லொழுக்கங், காக்குந்திருவத்தவர்-எ-ம். (திருவள்ளுவர்.) எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்துபவெண்ணியார், திண்ணியராகப்பெறின். (அன்றியும்.) துன்பமுறவரினுஞ் செய்கதுணிவாற்றி, யின்பம்பயக்கும்வினை-எ-ம். (அருட்பிரகாசம்.) சடைதருநீப்பு

ணை காலவருத்தங்கொடு கைநெகிழ்ந்து, விடினவிந்தாக்கவொறுத்துய வெய்தலின்வெப்பொறிவாய்ப், படர்தருசித்தமொருகாலடங்கிற் பிழைப்படராத், தடைசெயல்வேண்டும் படர்ந்தாலவைபின்றடுப்பவரே-எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்) வருந்திமுயன் றுமனந்தன்னை மாற்றியில்லையுண்டென்று, திருந்தபதத்திலிருந்திடுவா யிடர்தீர்நெஞ்சமிடரின்றிப், பொருந்தல்வேண்டுமனம்வென்றற் புனைமூன் றுந்தரும்பாருந், திருந்தவினிலென்றெனவெல்லாந் தீகாய்த்தேதான்மின் மனமாளும்-எ-ம். (தேவிகாலோத்திரம்) ஆராதசித்தமானதோர்காலத்தடங்குமாறு, போராடல்வருந்திக்காத்தடப்பின்னைச் சிந்தனைதல்சென்று, சாராமல்வல்லவாறுதடுத்துச் சார்வானவெல்லாந், தேராமனமயக்கநீங்கித் திரமாகச்செய்துகொள்வான்-எ-ம். வரும்-மற்றுமவருவனவற்றுக்காண்க. (சாட)

இதற்கூறிய ஸ்தூலபஞ்சாட்சரமாதியாய் வருவனவற்றைக் குருசப்பிரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பத்துச்செய்யுளானும் ஞானநிஷ்டையிலிருக்கும் மயக்கநீங்கும்படிச்செபித்தற்குரிய பஞ்சாட்சரந் திரிவிதமாமென்பதையும் மஹாகாரணப்பொருளையும் அவற்றுள் சலட்சண விலட்சணவாக்கியங்களின் பயன்களையும் அவற்றுட் காக்கவேண்டிய அட்சரம் இத்தன்மைத்தென்பதையும் அவைகட்குரியவாசிரியரையும் மாறுக்களையும் நிஷ்டையின் அநுபவசித்தியத்தையுங்கூறினார்.

(அ-கை.) முன்சொல்லிய மயக்கநீங்காத நிஷ்டையாளர்கண்மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இந்நிலைமுத்தியடைந்தவர்சுக மெட்டொழித்திடலோவாறல்,
முன்னமோதிமயக்கநீங்கா தோர்முத்தியையுமடைவாயென்,
றன்னிலேயுமையாள்வினவவுமகனார் முற்சாதனையைநீகாது, மணி
னிலேபிறந்தான்மனுசநத்தில்வளமையீடுறவென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைப்பெற்று (மயக்கநீங்கித்) சீவன்முத்தியையடைந்தவர்கள் மனுசன்மத்தைத்தாங்காமல் ஒழிப்பார்களோவாறல் முன்சொல்லிய (அச்சிவயோகத்திற்சென்றிய) அந்தமயக்கநீங்காதவர்கள் மோட்சத்தைப் பெற்றுமகொள்ளுமவகையைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று தேவியானவர் யோகிநாயகர் கேட்க அந்தமயக்கநீங்காதவர் தாமடைந்தநிஷ்டையில் இடையூறால் நிலைபெற்றிருந்து இறந்துபோவாராயின் மனுசன்மத்தில் சிவஞானநிஷ்டையைப்பெற்று மயக்கநீங்கி வன்மையாகிய மோட்சத்தை

ப்பெற்றுக்கொள்ளுவாரென்றுசொன்னார் பரமசிவனார்-எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசம்ஸ்காரமுடையவர் தமக்குப்பரமசிவமே குருமூர்த்தமாகவெழுந்தருளிச் சாருண்யத்தால் திருவடிகளைச் சிரத்திற்சூட்டி அந்தரங்க சையோகத்துடனேபார்த்துநினைத்து விபூதியினாற் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்துகாட்டிய, மயிர்ப்பாலமீதிற் சுத்தவெளிவுகொண்டேறிச்செல்லும், உண்மைநிலையில்முத்திசகலமும்முத்திகேவலமும்விட்டுநீங்கிச் சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தராவனென்பார். இந்நிலை முத்தியடைந்தவனெனக்கூறினார்.

(இ-ம்.) அர்த்தாரூடர்கள் பூர்ணாரூடராவதற்குமுன்னம் தேகவியோகத்தையடைந்தால் மறுசநநத்தில் முத்திபெறுவர்களென்பதாம். (௪௪)

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்டையைப்பெறுவதற் கேதுவைக்கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்ந்நிட்டைவிடாதுசாதித்தோ ரொருவர்தன்முத்தியைபொன்னார், மற்றவைமுடநீங்கிலார்முத்தி மறுபவத்துறுவரென்றுரைத்தீர், குற்றமினிட்டையடையுங்காரணத்தைக் குழகநீயுரையெனவினவப், பற்றறுபரமனுமையவண்மகிழப் பண்பொடுபகர்தன்மேயினான்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம்பொருந்திய நிட்டையை இடைவிடாமற்சாதனஞ்செய்தவர்கள் நல்லமோட்சத்தை அடைவார்களென்றும் வேறுசில அம்முடத்தன்மைநீங்காதவர்கள் மறுசன்மத்தில் மோட்சத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்றுந் திருவாய்மலர்ந்தீர் சவுந்தரியசிரேஷ்டனே, தேவரீர் குற்றமில்லாதநிஷ்டையை (இனியுயிர்கள்) அடைவதற்கேதுவை அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுகேட்க மாயாரகிதராகியபரமசிவனார் பார்வதியார்மகிழும்படி பரமசாந்தகுணத்துடனே சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. ஆல்-அசை.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்றதன்மயசமாதியென்பார் குற்றமினிட்டையெனக்கூறினார்.

(இ-ம்.) வெளிப்படை. (௪௫)

(அ-கை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனுக்கு முப்பத்தாறாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

வேறு.

செய்யுநிட்டையைச்செப்பத்தெளிகிலா
னையமாசவகத்திற்கொளுமவன்

உய்யுமுப்பதிறும்பவத்தினில்
வையமீங்கியேமன்னுவன்முத்தியில்.

(இ-ள்.) மஹான்களால்செய்பத்தக்க ஞானநிட்டையை ஆசிரியர் உபதேசிக்க (உண்மையென்று)தெளியாமல் சந்தேகமாகமனத்தில் நினைத்துச்செய்கின்றவன்(அச்சநகமுதல்) முப்பத்தாறுவது சநநத்தில் இப்பூமியிற் பிறவியையொழித்து உச்சிவிக்கும்படி மோட்சத்திற்சேர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பான்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) சதாசாரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்டையைச் சத்தியமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சசு)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுண்டென்று நினைப்பவனுக்கு முப்பத்திறன்காவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைநிட்டருமுண்டென்றுளத்திடைத்
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்
நண்மைமுப்பத்திறுலாம்பவத்தினில்
வண்மையாகமெய்ம்முத்தியின்மன்னுவான்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய பிரம்மநிஷ்டர்களும்(உலகத்தில்) உண்டென்று மனதினிடத்தில் நிச்சயமாகஎண்ணி நன்மைபொருந்தத் தியானஞ்செய்கின்றவன்முப்பத்திறுலாவதுசநநத்தில் வளமைபெறும்படி நடுநிலைமையாகிய உண்மைமோட்சத்தைப்பெற்று நிலைபெறுவான்-எ-று.

(இ-ம்.) மஹான்களெங்குமுண்டென்று தியானிப்பவன் புமான்களுள் புண்ணியோத்தமனென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்திலிருந்து கேட்டவனுக்கு முப்பதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டரிருக்குமந்நாட்டினில்
மோனவார்த்தைமொழிந்திடக்கேட்டவன்
தானுமுப்பதாமாநந்தவத்திறுல்
ஆனமுத்திப்பதத்தையடைவனுல்.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்டர்களிருக்கும் அழகிய நாட்டில் மோனநிலைக்குரிய மஹாவாக்கியத்தைச்சொல்ல (உணர்வின்றிக்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாஞ்சநநத்தில் (முன்)னேரிட்டதவத்திறுல் மோட்சமாகியபதம் அடைவான்-எ-று. தான்-ஆல்-அசைகள்.

(இ-ம்.) சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்தசிரவணம் அவசியங்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சஅ)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்கள்வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

செப்பநிட்டாபரருக்குச்சிந்தையோ
டொப்பின்மாடமோடீக்குஞ்செய்பவன்
இப்புவிக்கணிருபத்தெட்டாம்பவந்
தப்பிலாதமெய்முத்தியைச்சாருமால்.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிட்டாபரருக்கு அன்போடும் ஒப்பில்லாதமாளிகையைத்தந்து சந்தோஷமுண்டாகச்செய்கிறவன் இப்பூமியினிடத்தில் இருபத்தெட்டாவது சநநத்தில்குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோட்சத்தைஅடைவான்-எ-று. ஆல்-அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன் இப்பூமியில் மனிடனாய்ப்பிறந்ததிற் பயனின்றென்பதாம். (சகூ)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுக்குச் சதா அமுதுபடைத்தவனுக்கு இருபத்தைந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டாபரருக்குநாடொறும்
போனமாதிபொருந்தவுதவுவோன்
ஈனமில்லாவிருபத்தைந்தாம்பவம்
மானமுத்தியையன்னுதலின்னமே.

(இ-ள்.) பிரமநிஷ்டாபரருக்கு நாள்தோறும் போசனமுதலானவைகளைத் தக்கபடிகொடுக்கிறவன் இழிவில்லா இருபத்தைந்தாவது சநநத்தில் மேன்மைபொருந்திய மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம் எ-று. எ-அசை-போசனமென்பது போனமெனக்குறையாய்வந்தது.

(இ-ம்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போடும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நற்கதிகிடையாதென்பதாம். (ருய)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்கள் உடுக்கவஸ்திரங்கொடுக்கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுநிருமலயோகியர்
சட்டவேநற்கலைகளுதவுவோன்
இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத்
தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) பிரமநிஷ்டையைப்பொருந்திய மலரகிதமாகியயோகிஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்டமாகக்கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் அவாங்மனோகோசரமாகிய பதத்தைப்பெற்றுக்கொள்வது நிசமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) நிஷ்டாபரர்களை வஸ்திராலங்காரஞ்செய்து பாராதவர் முத்தியடைந்ததன்றென்பதாம். (ருக)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களுடைய பதத்திற் பணிகின்றவனுக்கு இருபதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சாதனைக்குண் முயலுந்தகையையோர்
பாதமுச்சிப்படியப்பணிபவன்
ஓதுமங்கவொருபதிரட்டியில்
நீதில்வீடுபெறுவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டையில் முயற்சிசெய்யத்தக்க பெருமை பொருந்தினவர்களுடைய திருவடிகளிற் சிரசுபொருந்தும்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவது சநநத்தில் குற்றமற்ற மோக்ஷவீட்டைபெற்றுக்கொள்வது நிச்சயமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களுடைய பாததாமரையில் வணங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (௫௨)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப்பெற்றவனுக்குப் பதினாறாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல் லுண்மைநிட்டாள்கையில்
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்
தப்பிலோர்பதினாறுந்தனுவினில்
எய்ப்பின்முத்தியையெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப்பொருந்திய சத்தியஞானநிஷ்டாபரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணையைப்பெற்றுக்கொள்பவன் தவறுதலில்லாதவொப்பற்ற பதினாறுவதுசநநத்தில் அழியாதமோக்ஷத்தைஅடைவது சத்தியமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்ட்டபரரால் சிவபூசையைப் பெறுகின்றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவனென்பதாம். (௫௩)

(அ-கை.) பிரம்பநிஷ்ட்டர்களிடத்திற் பணிவிடைசெய்கின்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சாற்றுநிட்டையைச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்
ஆற்றுநற்பணியன்பொடுசெப்பவன்
ஏற்றுமீராறியன்றதனுவினிற்
போற்றும்வீடுபொருந்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்ட்டையை அடைந்த உண்மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற்செய்யத்தக்க நற்பணிவிடைகளைப் பக்தியோடுஞ்செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்தச்செய்யும் பன்னிரண்டாவது சநநத்தில் யாவராலுந்துதிக்கத்தக்கமோட்சவீட்டைச்சேருவது சத்தியமாம்-எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடைசெய்கின்றவனை யாவராலுந் தொழற்குரியவனென்பதாம். (௫௪)

(அ-கை.) பிரமநிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலியவைகொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவதுசநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானசாதனையுற்றவர்சேவடிச்
சீதநீரொடுசேடமுமேற்பவன்
றீதிலெட்டாந்தனுவிற்றிகழ்தரும்
ஏதின்மேன்மைவீடெய்துமனிதரோ.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்களுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாதோதகத்துடனே பரிகலத்தையும் * அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவதுசநநத்தில் பிரகாசிக்கின்ற நன்மையைத்தருகின்ற மேலாகியமோட்சவீட்டை இன்பமாகச்சேருவான்-எ-று. அரோ-அசை.

(இ-ம்.) மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல பிரசாதத்துக்குடையவனே சிவசொரூபனென்பதாம். (௫௫)

(அ-கை.) பிரமநிஷ்டர்களுடைய திருவுருவங்களைப் பரிசித்துத்தொண்டுசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவதுசநநத்தில்முத்தியெனல்.

மன்றுயோகமருவுவோர்தேகமு
நன்னயர்பெறுபாதநளினமும்
பின்னமின்றிப்பிடித்தேவல்செய்பவன்
பன்னுமைந்தாப்பவத்தில்வீடெய்துவான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்லநயம்பெற்ற பாததாமரையையும் அபின்னபாவமாகப்பரிசித்துத் திருத்தொண்டுசெய்கிறவன்சொல்லுகின்ற ஐந்தாவதுசநநத்தில் மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவான்-எ-று.

(ப-ம்.) ஆன்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகட்டறுத்து அவர்களைப்பரிசுத்தஞ்செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ள நல்லவளமைதங்கிய சுயம்பிரகாசமான பரிபூரணானந்தசுகமே பிரத்தியட்சமாகத்திருவுருக்கொண்ட திவ்யசரணங்களென்பார். நன்னயர்பெறுபாதமென்பார் சிரசிற்சூட்டிக்கொள்ளவுங் கண்களிலொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பிலணைத்துக்கொள்ளவுங் குளிர்ச்சிபொருந்தி மிருதுவாயிருக்கத்தக்கதாகையால் நளினமென்று திருவடிகளை யுருவகஞ்செய்தார்.

* அங்கீகரித்தலென்பது-உட்கொள்ளுதலாம்.

(இ-ம்.) மஹான்களுடைய அருள்மேனியையுந் திவ்யசரணாரவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாகச்சிசுருஷைசெய்பவனுடைய ஆத்மானந்தசெல்வத்துக்குச் சமமானது ஜகத்தில் வேறின்றென்பதாம்.

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந்தொண்டுசெய்து பூசித்து அமுதுபடைக்கின்றவனுக்கு எடுத்தஅத்தேகத்திலேயே முத்தியெனல்.

ஒப்பிலதுயருண்மைநிட்டர்தமைக்
கப்பொடன்னமுமர்ச்சித்துதவியே
தப்பிலெல்லுந்தாஞ்செயும்புண்ணியற்
கெய்ப்பின்முத்தியெடுக்கும்பவத்திலே.

(இ-ள்.) சமானரகிதராகிய உயர்ந்தஉண்மையாகிய ஞானநிஷ்டாபரர்களைப்பூசித்து அன்னபானாதிகளைக்கொடுத்துத் தவறுதலில்லாமல் திருத்தொண்டுசெய்யத்தக்க (ஞானநிஷ்டையையுடைய)புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்தஜநநத்திலேயே அழியாதமோட்சங்கிடைக்கும்-எ-று. ஏ-எ-அசைகள். புண்ணியனென்றதனால் ஞானநிஷ்டையையுடையவனென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(இ-ம்.) ஆத்மவிசாரம்பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வஉபசாரத்துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டுசெய்கின்றவனே ஞானஸம்ஸ்காரத்தினால் திருவுருக்கொண்டு சதாசாரியரால் ஆத்மஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்திசெய்ய வந்தவனென்பதாம். (௫௭)

(அ-கை.) மேற்சொல்லியவண்ணம் அன்புசெய்கின்றமாணாக்கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூரணகிருபையோடும் அனுக்கிரகிப்பரெனல்.

வேறு.

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய
அந்நிலைப்பரகுருவருள்கரந்திலிதாக
உன்னுதற்கருவொருமொழியருளினுகளித்
தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றனையாள்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டுகளெல்லாங்(குறைவறச்)செய்யத்தக்கவர்களுக்கு (பிரமானுபவம்) பொருந்த அழகிய மௌனநிலையையுடைய ஞானாசிரியர் உளத்தில் அருளானந்தமுண்டாகி இனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹாவாக்கியப்பொருளைக்கிருபாநோக்கத்தால் அநுக்கிரகித்துத் தயையினால் தனதுசொரூபநிலையாகிய பிரம்மநிஷ்டையிலிருக்கச்செய்வார்-எ-று.

(இ-ள்.) ஞானாசிரியர் தமக்குவுள்ளன்போடும் பணிவிடைமுதலியனவைசெய்யத்தக்க மாணாக்கர்களுக்குத தமதுண்மைநிலையை அருள் செய்வதே அவருக்கு உரியதர்மமென்பதாம். (௹அ)

உற்றமெய்யென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இப்பதினொன்குசெய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசித்ததில் சந்தேகங்கொள்பவனுதியோரும் சத்தாக்களையடுத்துச் சர்வபூசாவுபசாரத்தோடுந் திருத்தொண்டுசெய்பவர்கள் முத்திஅடையுங்காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப் போதிக்கக்கடவரென்பதையுங்கூறினர்.

(அ-தை.) நிஷ்டாபரர்களுக்குப் பூசைவேண்டுவதின்றென்றும் அவர்களின்பூசை இத்தன்மைத்தென்றும், கிரியாபூசைக் கதிகாரிகளிவரென்றும், சிவயோகிகளிவரென்றும், கிரியாயோகபேதமென்றும், அந்தயோகஞ்செய்பவர்களுக்குப் பிறவியொழியாதென்றும், சிவயோகிகளே முத்தியடைவரென்றும், அச்சிவயோகநிஷ்டையை புமான்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவபிரமாணங்களிவையென்றுங்கூறுவான் தொடங்கி வைத்தமுறைப்படியே நிஷ்டாபரர்களுக்குக் கிரியாபூசை வேண்டுவதில்லையேல் உலகோர்அப்பூசையைவிடுவரோ யெனவினுதல்.

வேறு.

இப்படி பராபரநிட்டைசாதனைபரிவிசைந்தினிதிருப்பவர்தாமும், ஒப்பறப்பூசையொழித்திடல்வேண்டுமென்றனைக்கிறையவனுரைப்ப, அப்படியாயின் வைதிகமெல்லாமருச்சனைவிடுகுவரோவென், றப்படியிசைத்தாருமைபடாவுமங்கைமாமிலாவிறைவனைநோக்கி.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட பிரமநிஷ்டா சாதனத்தினிற்பொருந்தி இனிமையாய் இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியாபூசைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தெளிவாகப் பரமசிவனார்சொல்ல அதைக்கேட்ட அத்தேவியாருஞ் சமானரகிதராகிய பரமசிவத்தைப்பார்த்து நிஷ்டாபரர்களே பூசையைவிடுவர்களாயின்உலகோரெல்லாஞ் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களேயென்று இங்கிதமாகச்சொன்னார்-எ-று.

(இ-ம்.) உலகத்தார் கிரியாபூசைகளினின்றும் வேறுபடாமையைநோக்கி வினவினார்.

(அ-தை.) நிஷ்டாபரர்கள்செய்யுஞ் சிவபூசை இஃதெனல்.

அந்தவழியொழிவானிட்டை சாதகர்ச்சனையெனவறைவதேதுபூசை, தைத்தலமாருமுடையவன்றனக்குக்கனகுருபாதநீராட்டிச், சுத்தநாமியவெண்ணீறணிந்தகதைற்சோடசபூசையுஞ்செய்தே, இத்திறப்புரிதலேயவர்பூசையெனவிறையியம்பினனெடுத்தே.

இ-ள். பரமசிவனாரும்(தேவியாரைப்பார்த்துச்) சொல்லுவார் பிரமநிஷ்டாசாதகர்கள் பூசைசெய்யவேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவே வேதாகமமுறையின்படி சகலபூசாஉபகரணங்களையுங்கொண்டு பூசைசெய்வதற்குச்சமானமாம் (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்யவேண்டுமாயின்)சரீரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டலிங்கமூர்த்திக்குப் பெருமைபொருந்திய குருபாதோதகஅபிஷேகஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்தியவிபூதியைத் தரித்து அந்தவிபூதியினாற் சோடசஉபசாரபூசையுஞ்செய்து மேற்சொல்லியபடி நிஷ்டைசெய்வதே பிரமநிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதியென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத்தருளினார்-எ-று. ௯-எ-அசைகள்-வாக்கென்றதனால் மனமும் வருவிக்கப்பட்டது.

ப-ம். எங்கும் வியாபகசைதன்மயமான பரிபூரணமனத்தோடும் விளங்குகின்ற ஞானநிஷ்டாபரர்கள் சிவார்ச்சனைசெய்யும்படி நினைப்பதுஞ் சொல்லுவதுமே உலகத்திற்கிரியாபூசைக்கதிகாரி விதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக்கொக்குமென்பார். நிட்டைசாதக அர்ச்சனையெனவறைவதே பூசையெனக்கூறினார்.

இ-ம். பூசாகோடி, தோத்திரம், தோத்திரங்,கோடிசெபம்,செபங்கோடி, தியானம், தியானங்கோடி, நிஷ்டை நிஷ்டைகோடி, மனோலயமென்று வேதாகமங்களால் விதிக்கப்பட்டும் பெரியோர்களாற்கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயம்பெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சிந்தித்துச்சொல்வதே பூசையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மானந்தபூசையன்றி வேறுபூசை இன்றென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) தேகமுதற்பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம்பொருள்களி லதிதெய்வமுங்கேடா, பாகமறப்பணிதியற வடிமுடிவற்றுளவுணர்வே பரமபோத, மாகலினா லதுதெய்வமருச்சித்தற்குரித்தாகு மறிவிலாத. மூகருதெய்வமலரச்சனையே மியல்பென்றுமொழியுமன்றே(அன்றியும்) அறிவுசமபாவனைசந்தோடமெனுமலர்களாலந்தத்தேவரம், பிறிவரியவாத்துமதத்துவத்தை யருச்சிப்பதேபெரியபூசை, குறிவடிவிற் பூசனைபூசனையல்ல வென்றமெனைக்கூறுந்தெய்வ,நெறிகொள்பரத்தொழிற்கனை யோகிகட்கதுவேநிறையுமின்பம்-எ-ம். (பசுபதிபாசவிளக்கம்) சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்துவம்வேண்டார், கோத்திரக்குலங்கள்வேண்டார்கூறுமால் விரதம்வேண்டார், மூர்த்திசேவையுமேவேண்டார் முன்னவன் பூசைவேண்டார், நித்தமுஞ்வேண்டார் ஞானசின்மயமான மேலோர்-எ-ம். (சிவானந்தமாலை) எங்குஞ்சிவாலயமா மெங்குஞ்சிவமாகு, மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமாய்ப்பாங்குறவே, நிற்றல் சிவபூ

சை நிஷ்டநிலையாய்நிறைவிற், பற்றெழிதல் பூசாபலம்-எ-ம். (சிவப்பிரகாசம்)மண்முதற்காணமெல்லா மறுவசத்தாக்கிஞானக்,கண்ணினி லூன்றியந்தக் கருத்திறைலைவையுநோக்கி,யெண்ணியஞ்செழுத்துயாதி யிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல், புண்ணியன்றனக்குஞான பூசையாப்புகலுமன்றே-எ-ம்.வரும்-மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

அ-கை. கர்மகாண்டிகளும் பக்திகாண்டிகளும் பண்ணும்பூசை இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள்பூசனைபுரித லியல்பதாமிவ்விதபூசை
செப்பிடுங்கன்மகாண்டியுங்கிரியா காண்டியுஞ்செய்யொணுதவர்கள்
திப்பியசைவாகமவிதிப்படியே செய்யவேண்டுதலேயியல்பாம்
இப்படியன்றிச்செய்யொணுதென்றே யிறையுமைக்கியம்பினனன்றே

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மநிஷ்டர்கள் பூசைசெய்தல் முறைமையாம் இவ்விதமாகிய பூசையைச்சொல்லுகின்ற * கர்மகாண்டத்துக்குரியவர்களும் * பக்திகாண்டத்துக்குரியவர்களுஞ் செய்யக்கூடாது அவர்கள் தெய்விகமான சைவாகமத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியேசெய்யும்படி விரும்புதல் முறைமையாம், இந்தக்கிரமந்தப்பிச் செய்யக்கூடாதென்று உமைக்குச்சொன்னுர் பரமசிவனுர் எ-று.ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-அசைகள்.

இ-ம். சகலகர்மத்துக்கும் நாமேசாக்ஷியென்பவர்களாகிய ஞானகாண்டிகள்தவிர வனையோர் பூசைசெய்யவேண்டுமென்பதாம்.

அ-கை. சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படிநிட்டைதன்னிலேயிருந்து மியல்போடுதன்னனுபவத்தை, யொப்பிலாவாசற்கமைச்சுனைப்பதுபோ லுயர்குருபற்குரைத்தனில், மெய்ப்படுகுரவன்பின்னிசழ்வதனை விளம்பிடக்கேட்டறிகுனரோ, வொப்பின்யாயோகாலாதவர்கிரியா காண்டியென்றுரைத்திடப்படுமால்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் நிஷ்டையிலேயிருந்தாலும் இறைமாட்சிமுதலிய வாசிலக்கணத்தில் தன்னேடொப்பாவா ரில்லாதஅரச

* கர்மகாண்டி, தேக-ஜீவ-கிருத்தியாதிகளில் யானெனதென்றும் அகமமதையுள்ளவனெனவும்.

* பத்திகாண்டி-சாலகிரியையும் ஈஸ்வரார்ப்பணஞ் செய்பவனெனவுங்கொள்க.

னுக்கு அவ்வாசனிவற்றைச்செய்கவென்று தனக்குக்கட்டளையிட்ட காரியங்களில் முயன்றமந்திரியானவன் அவற்றால் உண்டாகியகுறைவு நிறைவுகளைக்கூறிப் பயன்படுத்துமாறுபோலக், கிரமமாகத் தங்களுடைய உயர்ந்தகுருபரனுக்கு அவர் அநுக்கிரகித்தவண்ணம் தாங்கண்ட அனுபவப்பேற்றி லடைந்தசம்லயங்களை விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டு அளவுபடாதஉண்மையாகிய அவ்வாசிரியர்மேல் நடப்பதைச்சொல்லக்கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கவர்களே நிகரற்றபெருமைபொருந்திய சிவயோகிகளாம், இத்தன்மைப்பட்டவர்களல்லாதவர்கள் கிரியாகாண்டத்துக்குரியவர்களென்று சொல்லப்படும்-எ. ஆல்-அசை-இங்ஙனங் காண்டிபென்றது இழிவின்கண்வந்தபன்மைவழுவமைதி.

இ-ம். பூரணருடாகுங்காலவளவையிலுங் குருகுலவாசமாயிருந்து நிட்டைசாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்பதாம்.

அ-கை. தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதியைப்பரமசிவனார்சொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருஞானநிட்டையையபடிக ரைத்திடக்கேட்டுளமகிழ்ந்தேன், பன்னருங்கிரியாயோகமென்றுரைக்கப் படுவதையெனக்குநீ விரித்தே, நன்னயமாகவுரைத்திடவேண்டு மென்றுமையைநாதனைவணங்க, இன்னமுதொழுகுமதியணிசடையோ னிறைவியைப்பார்த்தினிதுரைப்பான்.

இ-ள். நினைப்பதற்கரிய சிவஞானநிட்டையைத்தேவரீர்உபதேசிக்கக்கேட்டு(அடியேன்)மனமகிழ்ந்தேன் சொல்லுதற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதைவிரித்து நல்லநயப்பாக அடியேனுக்குந் தேவரீரநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று பரமேஸ்வரனைவணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க) இனிமையாகிய அமுதமொழுகுகின்ற(கிரணங்களையுடைய)இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனார் தேவியாரைப்பார்த்து சந்தோஷமாகச்சொல்லுவார்-எ-று. ஏ-அசை.

இ-ம். வெளிப்படை. (௬௫.)

அ-கை. கிரியாயோக மிப்படிப்பட்டதென்றும் அதுஞானயோகிகளுக்கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அடைவார்களென்றுங்கூறல்.

வேறு.

பக்கமுறமனங்கொண்டிசைவாசமது தன்னைப் பந்தனஞ்செய்தருங்கற்பம்பற்பலவையின்றே,அங்கமதைத்தான்சுழற்றியபான வழிதன்னலைபம்வாங்கியவ்வழியாலதைமீளவிடுத்தும், இங்ஙவைகள்பலவியற்றலட்டமாயோக மென்பரினைசிவயோகமியற்றுவோர்க்கிலையால், த

ங்குசிவயோகத்தாலாக்கமுடனழிவுந் தானிலாப்பரமசாயுச்சியந்தானை டைவார்.

இ-ள். (உலகநடைக்கு) வேறுபாடாகமனதில்நினைத்துச்சுவாசத்தைப் பந்தனப்படுத்தியும் அருமையாகிய பலபலவிதகல்பங்களை உண்டும் அவயவங்களைச்சுழற்றி யபானமார்க்கத்திலிருப்பையுள்ளே வாங்கி மறுபடியும் அவ்வழியினாலே அவ்விருப்பை வெளியிலேவிட்டும் இவைபோல்வனவாகிய பலவிதகாரியங்களைச்செய்தல் அட்டமாயோகமென்று சொல்லுவார்கள் இக்கிரிகைகள் ஞானயோகஞ்செய்யத்தக்கவர்க்கு நேர்க்கில்லையாம் (அவர்கள்) பொருந்தியசிவயோகத்தினாலே பிறப்பிறப்பில்லாத உயர்ந்தசாயுச்சியபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று. தன்-தான்-தான்-சாரியைகள்--வ-ஆல்-அசைகள்.

இ-ம். ஆத்மஞானத்தன்றி வினையவற்றால் முத்திவாராதென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (சந்தாலங்காரம்) அருத்திபெனுப்படிக்குப்பிடித்து வாயுவைச்சுற்றிமுறிக்க, கருத்தியுடம்பை யுருக்கிலென்னஞ்சிவயோகமெனுங், குருத்தையறிந்து முகமாறுடைக்குருநாதன்சொன்ன, கருத்தைமனத்தி லிருத்துங்கண்டோ முத்தி கைகண்டதே-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) அறிவடங்காவாயு வடங்கவசைவைத்து, தறியிருந்தாற்போலச்—சமாதி—பொருதி, வடந்தகுருநட்டுமனஞ்சகுந்திப்பாபுர், விடந்தகுழிப்புக்கதனுக்கேடு—எ-ம்-வரும்-மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. ௯௪

அ-கை. கிரியாயோகிகளுக்குச் சநநமரணமொழியாதெனல்.

வேறு.

புத்திகொள்கிரியாயோகசாதனையைப்புரிந்திடுபவர்களிவ்வுலகில், எத்தனைகாலமிருப்பினுமீண்டுமிறப்பொடுபிறப்பினையடைவார், சத்தியமாகவறிந்தியிந்தத்தனிச்சிவயோகசாதனையை, இத்தனைவயதிற்போதிப்பதென்றேயிறையவனுமைதனுக்கிசைப்பான்.

இ-ள். மனத்திலெண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனையைச்செய்பவர்கள் இந்தப்பூமியின்கண் எத்தனைகாலமிருந்தாலும் மேலும்மேலும் சநநமரணங்களை அடைவார்கள் (சந்தேகமில்லை) உண்மையாகநீ அறிந்துகொள்வா(யென்றுசொல்லி) இந்தப்பற்றசிவயோகசாதனத்தை இத்தனைவயதில் அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று (பருவப்பிரமாணத்தை) உமைக்குச்சொல்லுவார் பரமசிவனார்-எ-று, வு-அசை.

இ-ம்- தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்கு முத்தியின்மையென்றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அநுக்கிரகிக்குங்காலத்தை அறிவிக்கத்தொடங்கினரென்பதாம். (௬௫)

அ-கை. ஞானநிஷ்ட்டையை உபதேசித்தற்குரிய காலஅளவைக்கூறல்.

இந்தநன்னிட்டையேழுநான்காண்டியியம்புதலுத்தமமாகும், மூந்நியவையாறுண்டினிலாசான்மொழிகுதன்மத்தியமாகும், அந்தமிலாறுறாண்டினிற்புகறவறைதருகநிட்டையதாம், உந்துமிப்பருவங்கடந்தவர்க்கதனையுரைத்திடத்தகாதெனவுணரே.

இ-ள். இத்தன்மையாகிய நன்மையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்ட்டையைப் பிரதானமாகியஞானாசிரியர் (மாணாக்கனுக்கு) இருபத்தெட்டாம்வயதில் அநுக்கிரகஞ்செய்தல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அநுக்கிரகித்தல்மத்தியமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாறும்வயதில் அநுக்கிரகித்தல் அதமமாகும் மேற்சொல்லியமோட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக்கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்ட்டையைஅநுக்கிரகித்தல் தகாதென்றறிந்துகொள்வாய்-எ-று, ஆல்-ஏ-அசைகள்.

இ-ம். புமான்களுக்கு முப்பத்தாறுவயதுக்குமேல் ஞானநிஷ்ட்டாசாதனஞ்செய்வதற்குத் தேகவலிகுறைந்திருக்குமாகையால்அவர்களுக்குஞானாசிரியர் அந்தநிட்டையைப்போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்

யௌவனபருவமே பிரம்மநிஷ்ட்டைபெறுதற்குரியதென்பதற்குப்பிரமாணம் (ஞானவாசிட்டம்) எத்திறத்தோரெவ்வனமாமிடையூற்றை கடந்தெளிதினேறவல்லோ, ரத்திறத்தோரேபுருடரவர்களேதொழற்குரியோ ரவரோசான்றோர், மெய்த்திறத்தோர்சேரிடமாய்விஞானநிதிபடைத்தருளால்விளங்காநிற்குஞ், சத்தகுணமெவ்வனமிவ்வுலகிலுளதோவிகம்பிற்சூழ்காடுண்டோ. என்பதனுற்காண்க. (௬௬)

இப்படியாயவென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இவ்வெட்டுச்செய்யுளானுங் கர்மபத்திகிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்கும் பிறவியொழியாதென்பதையும் ஞானாசிரியருடைய திருவைக்குப் பூரணப்பட்டவரே சிவயோகிகளென்பதையும் அச்சிவயோகத்தை மாணாக்கர்களுக்குப் போதிப்பதற்குரிய பருவங்களையுங்கூறினார் இந்நூற்பொருளாகிய பிரம்மநிஷ்ட்டையைப்போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியரையும் மாணாக்கரையும் மேலருளிச்செய்கின்றார்.

அ-கை. குருவேபரமசிவமெனல்.

வேறு.

ஞானநிட்டையைநல்குநற்றேசிகன்
மானமுற்றிடுமானிடனல்லனால்
வானமுற்றுவளர்கயிலைப்பரன்
றானெனத்தினஞ்சாற்றிடலாகுமே

இ-ள். பிரமநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ்செய்ய[illegible]க்க நலம்பொருந்தியஆசிரியர் அகங்காரம்பொருந்தியமனிதனல்லர் ஆகாயமளாவிவளர்கின்ற கயிலையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவமேயென்று நித்தியஞ்சொல்லலாகும்-எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

இ-ம். ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்து விளங்கிய மலபரிபாகிகளுக்கு ஞானநிஷ்டையை அநுக்கிரகஞ்செய்யும்படி பசுபதியேகுருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (திருமந்திரம்) குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார், குருவேசிவனுமாய்க்கோனுமாய்நிற்குங், குருவேயுரையுணர்வற்றதோர்கோவே-எ-ம். (திருவாசகம்) அருபரத்தொருவனவனியில்வந்து, குருபரனாகியருளியபெருமையைச்சிறுமையென்றிகழாதே. (அன்றியும்) சிவனெனயானுந்தேறினன்காண்க, அவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க-எ-ம். (திருவாய்மொழி) துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணநிற்கவே, துயரின்மலியும் மனிசப்பிறவியிற்றோன்றிக்கண்காணவந்து, துயரங்கள்செய்து தன்றெய்வநிலையுலகிற் புகவுய்க்குமம்மான், துயரமில்சீர்க்கண்ணன் மாயன்புகழ்துற்றயானோர் துன்பமிலனே-எ-ம். (அமுதசாரம்) உள்ளத்தினின்றுமொளித்தான் பரன்றானவன், கள்ளந்தனைத்தவிர்த்துக்காட்டிடுதன்வள்ளல், அருவானகோலமோவக்கோலங்காட்டின், குருவானகோலமேயாகூறு-எ-ம். (பாடுதுறை) முகுந்தனுநான்முகனுந்தேட மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப், புகுந்தடியார்தொழவிற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாகநான்பெற்றிலனே-எ-ம். (நிசழ்காலத்திரங்கல்) செப்பரியவுண்மைச்சிவஞானதேசிகா, யிப்படியேவந்திங்கிருந்தததிசயமே, (அன்றியும்) என்றுமருவுருவாயெங்குநிறைந்தவர்தாமின்றெனக்குத்தேசிகராயெய்ததிசயமே, (அன்றியும்) தேனடருமானந்தச்செங்கமலத்தாளருள, மானிடர்போல்மண்மிசையில் வந்தததிசயமே, (திருவருட்பயன்) அறியாமையுள்நின்றளித்ததேகாணுங், குறியாகநீங்காதகோ, (அன்றியும்) அருளாவணமயாவருள்புரியவந்த, பெருளாரறிவார்புவி-எ-ம். (அத்துவிதக்கலிவெண்பா) தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த்தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பரமாய்ஞானச்செழுஞ்சுடராய் அற்புதமா, யறிவுக்கறிவாயகண்டிதமாயெங்குஞ்செறியும் பரமசிவமாய்ப் பிரியாதவேதாந்தர்க்கின்கரத்துள் வீற்றிருந்ததெய்வமே போதக்குரு

வாய்ப்புலிமீது நாதனெனவந்தான்றிருவடியை மத்தகத்திற்சாத்தி னான்-எ-ம். (அதிரகசியம்) இவ்வண்ணம்புலம்பும்வேலை யீசனுமுளத் திரங்கி, யுய்வண்ணமறியநிறைவிலாயோர் வசனத்தாலே, பொய்வ ண்ணமேக்கி நம்போற்புனிதனுக்குமென்றுன்னி, மெய்வண்ணமுடை யார்போல மேதினிவந்தானன்றே-எ-ம். (வாதவூரர்புராணம்) உத்தம ரின்னவாறிங்குரைத்தனுமுலந்துநாலாந், சத்தினிபாதமெய்துந்த ன்மையாதலாலே, யத்திருமன்றாளுடையபரிங்கென்னையாள, வித் திருமேனிகொண்டானென்பதுமனத்திலெண்ணி-எ-ம். (தத்துவராய சுவாமிகள்கலிமடல்) பங்கயக்கண்மாலயனையுமறியாதாரன்பால் வருமாறறியாதார்மானிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மைதேராதார் தேராவருளே வடிவென்றறியாதார்-எ-ம். வருப-மற்றும்வருவனவ ற்றுங்காண்க. (௬௭)

அ-கை. பசுபதியார்குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்தில் மறை க்குஞ்சின்னமிவையெனல்.

வேணியுறைநதிமதியுநாகவிழியுங்களமிடறுமேனியெங்கும்
பூணுமணியுங்கரமுங்கரியுரியுமுமைமாதும்புயங்கமுந்தும்
பாணியுறைமழுமானும்பதனகஞ்சேர்மாமணியும்பலவுமற்றும்
மாணமறைத்திவ்வுலகின்மானிடர்தம்பிறப்பறுக்கமனத்திலுன்னி.

இ-ள். இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய பிறவி யையொழித்து (முத்தியைத்தரத்) திருவுளத்தில் நினைத்துப் (பரமசிவ னனவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிறகங்கையையும் இளஞ்சந்திரனை யும் நெற்றிக்கண்ணையுங் கண்டத்திற்பொருந்திய விஷத்தையுந்திரு மேனிமுழுதுந் தரித்திருக்கின்ற சிரோமணியையுடைய சர்ப்பங்களை யும் யானைத்தோலையும் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இடபாகம்பெற்றஉ மாதேவியையும் சதுர்புஜத்தைந் திருக்கைகளில்தரித்த மழுவையும் மானையும் புலிநகத்தையும் பெரிதாகியனுய்புமணியையும் இன்னுமி வைமுதலாகியயாவற்றையும் பெருமைபொருந்தமறைத்து-எ-று. த ம்-சாரியை.

இ-ம். பார்வையைக்கொண்டு விலங்கைவசப்படுத்துவதுபோல த்தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளின்வசப்பட்ட ஆத்மாக்களை அருள் வசப்படுத்தத் தமதுசொரூபத்தை மறைப்பரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (திருவருட்பயன்) பார்வையெனமாக்களைமு ன்பற்றிப்பிடித்தற்காம், போர்வையெனக்காணுப்புவி-எ-ம் (இருபாவி ருபது) கண்ணுதலுங்கண்டக்கறையுங் கரந்தருளிமண்ணிடையின்மாக்

ண்மலமகற்றும் வெண்ணெய்நல்லூர், மெய்கண்டானென்றொருகா
ர்மேவுவரால் வேறின்மை கைகண்டாருள்ளத்திறக்கண்-எ-ம்,(போ
ற்றிப்பஃறொடைவெண்பா) நன்னெறியின்ஞானகலர் நாடுமலமொன்
றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின்றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு,மேவாவிளம்
புபிரளயாகலருக்குத் தேவாய்மலகன்மந்தீர்த்தருளிப் - பூவலயந், த
ன்னின்றுநீங்காச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்றும்மலந்தீர்த்தாட்
கொள்கை யன்னவனுக்காதிகுணமாதலினாலெந் திருத்தொழிலுஞ்
சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்-பாதியாம், பச்சையிடமும் பவளத்
திருச்சடைமேல், வைத்தநதியுமதிக்கொழுந்து மச்சமற, வாடுமரபு
மழகார்திருநுதன்மே, னீடுருவன்னிநெடுங்கண்ணுங்கேடிலயங்,
கூட்டுந்தமருகமுங் கோலவெறியகலும், பூட்டமைச்சச்சுப்புலியதளும்
வீட்டின்ப, வெள்ளத்தழுத்திவிடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்திலும்
பிரியாவொண்சிலம்புங்-கள்ளவினை, வென்றுபிறப்பறுக்கச்சாற்றியவீ
ரக்கழலு, மொன்றுமுருத்தோன்றாமலுள்ளடக்கி-யென்று, மிறவாத
வின்பத்தெமையிருத்தவேண்டிப்-பிறவாமுதல்வன்பிறந்து - மறவா
ருந், தாருலாவும்புயத்துச்சம்பந்தனுதனென்று. பேரிலாநாதனொரு
பேர்புனைந்து - பாரோர்தம்உண்டியுறக்கம் பயமின்பமுற்றொழுகிச்,
கொண்டுமகிழ்ந்தகுணம்போற்றி-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்)காணரி
யவல்லலெல்லாந்தானேகட்டிக் கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதா
ன், வினைத்தற்புராசைபிடிப்பட்ட விந்தையெனக்காணவொருவி
வேகங்காட்ட, ஊனுறக்கமின்பதுன்பம்பேருநாதி யெவ்விடத்துமெ
ளைப்போலவுருவங்காட்டிச், கோணறவோமான்காட்டிமானையிர்க்கு
ங் கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து-எ-ம்.வருமிவற்று
ள்வருவனவற்றாற்காண்க.

அ-ரை. பரமாசிரியர் குருமூர்த்தங்கொள்ளுங்காலத்தில் தரிக்கு
ஞ்சின்னமிவையெனல்.

திருச்சடையுநுதலிவிடுவெண்டாமுங்கண்டமுந்திருமார்பில்,
உருத்திரநன்மணிமாலையுஞ்சிவலிங்கதாரகமுமொளிரக்கற்றோப், அரு
த்திகொளுநூற்றசனிக்குவெண்கிறிற் கோவணவுடையுமறையிற்சாத்தி
க், கரத்திலகுபுத்தகமுமாமகுருசின்முத்திரையுங்காட்டியேதான்.

இ-ள்- அழகுள்ளசடையும் திருநெற்றியில்தரிக்கின்ற விபூதியு
ங்கண்டத்திலும் மார்பிலும் பிரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்பொருந்திய ருத்
திராட்சமணியாபரணமுஞ் சிவலிங்கத்தாரணமும் பிரகாசிக்க உகைத்
தார் விரும்பத்தக்க காவிதோய்ந்த வஸ்திரத்தையுடுத்தி வெண்மை
பொருந்திய வஸ்திரத்தினாலாகிய கோவணவுடையையும் அரையில்

நிர்த்தத்திருக்கை பிரகாசிக்கின்ற புஷ்பகத்தையும் அழகுபொருந்திய சின்முத்திரையையும்(விளங்கக்)காண்பித்து—எ—று. ஏ-தான்-அசைகள். ௫௰

அ—கை. பரமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே யெழுந்தருளுதல்.

தெண்டிரைநெறிபலியொருகைபாத்திரமும்விளங்கவே செய்யநாவில், எண்டிகழைந்தெழுந்திலகச் சரணத்திற்பாதுகையு மிலங்கவே தான், மண்டுமிருவினையொப்பு மலபரிபாகமும்வந்தயாவருஞ்சூழ, அண்டர்பிரான்திருவருளே யொருவடிவ மாகவெழுந்தருளுவானால்.

இ-ள். (ஒருதிருக்கையிற்றாங்கிய) தண்டத்துடனே (மற்றொரு) திருக்கையிற்றாங்கிய பலிப்பாத்திரமும் பிரகாசிக்கவும் அழகு பொருந்திய திருநாவில் (உலகோர்) மதிக்கவிளங்கிய பஞ்சாக்ஷரந்துலங்கவுந் திருவடிகளில் மிதியடிவிளங்கவும் நெருங்கிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகமு முற்றமாணாக்கர்கள்சூழ்ந்துவரவுந் தேவநாயகனே ஒப்பற்றஅருளின்வடிவமாக எழுந்தருளுவார்—எ—று. தான்சாரியை ஏ-ஏ—ஆல்—அசைகள்.

(இ-உ-க-ம்.) சாஸ்திரத்திற்குங் காரணகர்த்தாவாகிய அகண்டாகாரசிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சகளீகரித்து ஆத்மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமதுதிருவருளிற்கூட்டிச் சிற்சடவிலையைக்காட்டிச் சிதாகாசசொரூபமாக விளங்குவிக்கற்பொருட்டுத் தவாதசமுத்திரையோடும் அடியார்கள்சகிதராய் எழுந்தருளுவாரென்பதாம். எ

வேணியுறையென்ற செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள்வரைக்குங்குளகம்.

அ—கை. ஞானகுருவின்தன்மையைக்கூறல்.

வேறு.

தேசிகவுருவமாகவந்துலகிற் சீவர்கள்பக்குவந்தெரிந்தே, தூசிலாதவருக்கொருமொழியான வுண்மையையருளிறையுரைத்து, ஏசிலாஞானநிட்டையிலிருத்தி மெய்த்தருமுத்தியையுதவல், மாசிலாமணியாவொளிர்தருகயிலைவள்ளனற்றேசிகன்கடனே.

இ—ள். குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தைஅறிந்து பெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மகாவாக்கியமாகிய மவுனநிலைக்குரியசத்தியப்பொருளைக் கிருபாவீட்சண்யத்தால் அநுக்கிரகித்து குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையிலிருக்கச்செய்து பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தைக்கொடுத்தல் களங்கரகிதமாகிய இரத்தினம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற கயிலை

றங்கிரிவல்லலாகி ஞானதேசிகருக் குரியதருமமாம்-எ-று. வ-வ-அ சைகள்.

இ-ம். மாணாக்கரது பக்குவத்துக்கேற்க அவர்களைச் சிவமாக்கி கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

அ-கை. வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும்பருவகாலநிலையெனல்.

மறையவர்க்கிருப தாண்டினுமுலகாண் மன்னருக்கொருபதோ டெண்டு, நிறைதருவணிகர்க் கொருபதாண்டினுஞ்சொன் னிகாறுசூ திரர்க்கைந்திற், பொறைதருபருவமுடையவர்க் கொன்றிவிரண் டொன்றிற்பாதியிற்போதம், அறைகுதலாகுதல்லுபதேசமாரியன்ற னுளமகிழ்ந்தே.

இ-ள். வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தையாளுகி ற அரசர்களுக்குப் பதினொருவயதிலும் பெருமைநிறைந்த வைசி யர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பில்லாத புகழையுடைய சூத்திரர்க ளுக்கு ஐந்துவயதிலும் கிருதாக்கிரமங்களைச்செய்து அதற்குமேல் (முறையே) அப்பருவத்தவர்களுக்கு ஒருவருஷத்திலும் இரண்டுவ ருஷத்திலும் ஒருவருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பரமசாந்தம்நி றைந்த (பரிபாகம்வரக்கண்டு) பிரம்மோபதேசஞ்செய்தற்குரிய ஞா னாசிரியர் தமதுதிருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆத்மஞானத்தை அநுக்கிரகிக்க கடவர்-எ-று. ஏ-அசை,

இ-ம். பிராமண-க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர்கள் அடையுஞ்ஞா னபோதத்திற்குப் பருவகாலங்களையும் பரிசோதிக்குங் காலங்களையு மறிவித்ததாம்

வருணத்திற்கேற்பச் சீடரைசோதித்த லென்பதற்குப் பிரமா ணம். (சைவசமயநெறி) பண்ணிடுக தீக்கையினைப் பக்குவம்பார்த்தா ண்டு, வொன்றுமுப் மூன்றாறின்மூன்றின். (அன்றியும்) சூத்திரா பர்க்குச் சொன்னமுறையாலாண்டு பார்த்தேதானுக்கிரகம்பண் -ம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்) ஆதாவுஞ்சாந்தி நற்பொறுமைதானுமச் சியமில்லா வுரையுபசாந்தவமும், தீதானசெயன்மறந்து நன்றிய ற்றிடலுஞ் சிவாகமத்தைக்கேட்டதனைத்தெளிதலுனும், போதல ந்நெறிவழியினிற்றலாதிப் புகன்றுடையநற்குணங்கள்பொருந்தி னும், ஒருஇருநுங்குணங்குற்றஞ் சோதித்தோர்வருடமுறுங் குண முனைவாகத் தீக்கைசெய்வாருயர்ந்தோர்-எ-ம். வருட-மற்றும்வ வனவற்றுற்காண்க. ௭௨

அ-ஙச. இத்தன்மைப்பட்ட மாணாக்கருக்கு உபதேசிக்கத் த கெனல்.

உடற்குயிர்போலுங்கட் கிமைபோலுமூசியுநூலுமேபோலும், படப்பொறியரவைப் பிடியெனப்பிடிக்கப் பாயும்வெம்புலிதனைத்தழு வத், தொடற்கருந்தழலை யெடுவெனவெடுக்கத் தம்பிமுன்னஞ்சுறு திருக்க,விடற்கருஞ்சித்தமென்னவேயுதவும் விவேகியற்களிடத்திட லாமால்,

இ-ள். (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் பாதுகாத்த லிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும்தையலில் ஊசியும் நூலும் போலும் (பொருந்திப்) படத்தையுடைப்புள்ளியையுமுடையசர்ப்பத் தைப் பிடியென்றுசொன்னமாத்திரத்திற் பிடிக்கவும்பாய்கின்ற கடூ ரமானபுலியைத் (தழுவென்றுசொன்னமாத்திரத்தில்)தழுவவுந்தொ டுதற்கரிய அக்கினியை யெடுவென்று சொன்னமாத்திரத்தில் எடுக்க வும்மதயானைமுன் (நில்லென்றுசொன்னமாத்திரத்திற்) பயப்படாது நிற்கவும்பெற்று (இவனதுசித்தம்)நிடசித்தமென்று சொல்லும்படி யாக உதவிசெய்கின்ற விவேகமுடையபக்குவனுக்கு (ஆத்மஞானத் தைஆசிரியர்) அநுக்கிரகிக்கத்தகும்-எ-று. தன்சாரியை-ஏ-ல-ஆல்-அசைகள்.

ப-ம். சீவன் தன்னுடலைத் தானாபிமானித்து வருந்துன்பங்க ளைநீக்கி அதற்குஉபசாரஞ் செய்வதைப்போலும் ஞானாசிரியருடைய திருமேனியைத் தன்தேகமாயபிமானித்து வுபசாரஞ்செய்ய வேண்டு மென்பார். உடற்குயிர்போலென்றும். இமையான சண்ணோடொற் றுமையாயிருந்து அதனிடத்தில் தூசுமுதலியவைகள் அணுகுறாது பாதுகாத்தல்போலும் துஷ்டஜெந்துக்களால் அவரதுதிருமேனிது ன்பமுறாமல் சதாகாக்கவேண்டுமென்பார்.கட்கிமைபோலென்றும்,ஊ சிசென்றவிடந்தொறும் சாடுபின்செல்போலும் அவரதுதிருவுள்ள க்குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டுமென்பார். ஊசியுநூலு மேபோலுமென்றுங்கூறினார்,தேகாபிமானம்விட்டு வந்தமானுக்கனு தலால் பாம்பாதிகண்மேற் செலுத்தினும்விழ்வானென்பதாயிற்று.()

அ-கை. இதுவுமது.

தேனிரம்புமலரையளி தேடிவபோலெங்குந் தேசிகனைப்பலநா ளுந் தேடிக்கண்டளவில், ஞானகுருவிவன்பாகஞ் சோதிக்கவேண்டி னடுக்கங்களுறவே யெர்காளுஞ்செய்வித்தும், ஈனமாந்தொழிலதனி லேவி மிகவிடுத்துமிரக்கமிலாதேயடித்து மிழியுரையால்வைதும், மா னமின்றிச்செயுங்போதுங் குருபத்திவழுவாவாய்மை யனுக்குயர்நிட் டைவழுத்திடவுந்தகுமால்.

இ-ள். மாணாக்கன் தேன்நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பத்தை வண் டுதேடுகின்றதைப்போலப் பலநாளும் எவ்விடத்துந்தேடி ஞானாசிரி

யானைக்கண்டபொழுது அந்தஞானாசிரியர் இம்மாணாக்கனுடைய பரிபா
சங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினால் பாபப்படும்படியாக எந்நாளுந் தான்
செய்வதொன்றிப் பிறரைக்கொண்டு செய்வித்தும் மிகவும் அற்பமாகி
ய தொழில்களைச்செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்புவித்தும் இரக்கமி
ல்லாதவனைப்போல அடித்தும் துச்சமானசொற்களால்வைதும் மான
மில்லாமற்செய்ய அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்திவழுவாமல் (நிலைகொ
ள்ளத்தக்க) சக்தியவானுக்கே உயர்ந்த பிரமநிஷ்டையைப் போ
திக்கத்தகும்-எ-று. எ-ன-அல்-அசைகள்.

( )-உ-க-ம்.) பிரமநிஷ்டைக்கதிகாரியை அறிவித்ததாம்.

குருவின் திருவுளக்குறிப்பின்படி மானமின்றிப் பணிசெய்யவே
ண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்) தேசிகருமான
வர்கள் சொல்லிப்புணர்ந்திடவே சிறியோரைப் பெரியோர்செய் தொழி
லைக்கணிக்கச்செறிந்து, பேசிலராய் பெரியோரையிணமாத்தொழிற்கே யி
சைந்துவடித்தும் வைதுமிவ்வாறுசெயவுங், கூசிவிடாதிட்டபணிசெ
ய்துகுருபத்திகுறைவிலராய் நற்பினராய்த் துரோகமின்றி, மாசில
ராய்மனவாக்குக்காயத்தாற் குருவின்வாக்கியபாலனஞ்செய்யுமதிமா
னவரே-எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) உடற்குயிர்போற்கட்டளைபோ
னாசிரியனொத்து, விடற்புலிகிபாம்பினை வீழ்வர்க்கதுஞ் — கடக்கடி
னும், வாழைக்காகரேனை பட்சலத்திற்காகாவா, நேசமுத்தகாசரிது
எ-ம். (அருட்பிரகாசம்) குருபாலுர்கவு னெஞ்சகம்போலனுகூலத்த
னாய்க், கசகருநிதிசேனவல்செய்சே தினக்கட்டளைபோ, னுரியபணி
முதல்யாவையுங் காத்தண்மையபொருதற், பாமிவனேயெனக் கா
ண்பான்சந்தேடன்பாக்திடினே. (அன்றியும்) தேசிகன்பாற்பறபல தீ
க்குணங்கள்தெரியினுங்கூம், பாசப்பிரந்திக்கினை தோற்றியவிறை
பாவியென், முராலபத்தியினைத் தெவிதத்துமவனருளைத், தேசங்
குலைவரைப்போல்சற்றீடன்றெரிந்திடினே-எ-ம். (வருங்காலத்திர
ங்கல்) என்றுங்குருநாதரிட்ட பணிசெய்தாமிக, நின்றபடிநில்லாதநெ
ஞ்சுவிடுநாளேதோ. (அன்றியும்) குன்றுதஞானக் குருவானோர்சொ
ற்கேட்டுப், பொன்றுதவாதனையைப் போக்கிவிடுநாளேதோ-எ-ம்.
(விராகபம்) ஆத்மாதின்றன்மையான்மா வாகுமென்றறிந்துநல்லோ
ர், நடித்திடுஞ்சமயவாத நற்றவஞ்செபந்தியானம், படிற்றுலகியற்கை
யாவும் பாசநிலைக்கவென்றே, விடுத்தருட்குரவன்பாத மேவியேப
ணிசெய்வரே-எ-ம். வருட்பற்றுமவருவனலற்றற்காண்க. செ

இந்நூலாசிரியருமாணாக்கர்புகழ்ந்துகூறல்.

திருவளர்கோவல்வீரட்டநாதர் திருவடிக்கமலங்கள்வாழி
பெரியநாயகிபொற்கழலிணைவாழி பெரியமாகணபதிவாழி
முருகனற்பதங்கள்வாழி நந்தீசர்முனிமென்பதங்களும்வாழி
பெரியசம்பந்தராதியர்நான்கு பெரியார்தம்மடிகளும்வாழி.

இ—ள். செல்வம் விர்த்தியாகின்ற திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித்தாமரைகள்வாழி பெரியநாயகியாரது அழகிய திருவடிகள்வாழி பெரியவிக்கணபதியின் திருவடிகள்வாழி சரவணபவனது நல்லதிருவடிகள்வாழி நந்தீஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாதபங்கயங்களும்வாழி சிறப்புற்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அப்பர்சுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் ஆகியபெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடிகளும்வாழி-எ—று. (௧)

வசவர்பதங்கள்வாழிமாச்சென்னவசவர்பதங்களும்வாழி
திசையுளார்வலஞ்சூழ்குருநமசிவாயதேசிகனடிகளும்வாழி
நசையுறுமவர்பாற்றருநமசிவாயநற்பரனடிகளும்வாழி
அசைவுறுமனத்தையறிவினுளடக்குமடியார்தம்மடிகளும்வாழி.

இ—ள். வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்திய சென்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுத்திக்கிலுமுள்ளோர் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவணங்கத்தக்க குருநமசிவாயகுருவின் திருவடிகள்வாழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்திய நன்மையையுடைய குருநமசிவாயதேசிகர் திருவடிகள்வாழி சஞ்சலப்படுமனத்தைஅறிவினுட்சேர்த்து அடக்குகின்ற அடியார்களுடைய திருவடிகள்வாழி-எ-று. (௨)

கோவல்வீரட்டரனுக்கிரகித்துக் கொடுத்திடுமாகமம்வாழி
பாவனைக்கரிதாம்பரகதியடையப்பகருமோர்சொற்பொருள்வாழி
நாவலந்தீவோர்க்கிருளியகற்சிவாதீதனாய்வந்த
தேவனாமாறுமுகசிவஞானதேசிகனடிகளும்வாழி.

இ-ள். திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரர் அநுக்கிரகஞ்செய்தருளிய ஆகமநூல்வாழி மனோவாக்கினால் பாவனைபண்ணுதற்கரியதாகிய உயர்ந்தமோக்ஷத்தைஅடைய உபதேசஞ்செய்யப்படும் ஒப்பற்ற அர்த்தத்தையுடைய மஹாவாக்கியம்வாழி ஜம்புத்தீவிலிருக்கின்றவர்களுடைய உள்ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கெட நல்லசிவசொரூபராகியும் மறைத்தப்பட்டவராகியுந்தோன்றியதேவனாகிய ஆறுமுகசிவஞானதேசிகருடைய அடிகளும்வாழி.

இந்நூற்பெருமை.

பாவனாதீதநிட்டானுபூதிபரமசிவனுமைதனக்கருளத்
தேவியுமகிழ்ந்தவடமொழியதனைச்செஞ்சடைப்பிரான்றிருவருளால்
கோவல்வாழாறுமுகசிவஞானகுருபரன்றமிழ்த்தொகையுரைத்தான்
மேவுநற்பயனையுணர்ந்துசாதித்தோர்மெய்ம்மைவீடடைவதுநிசமே.

இ-ள். மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய சிவஞான நிட்டையின் அநுபூதியைப்பரமசிவனார் தேவியாருக்கு அநுக்கிரகிக்க(அதைக்கேட்டுத்)தேவியார் சந்தோஷிக்கப்பட்டதாய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொருளைச் சிவந்தசடாபாரத்தைத் தாங்கிய சர்வேசுரனுடைய அநுக்கிரகத்தினால் திருக்கோவலூரில்வாழ்கின்ற ஆறுமுகசுவாமிகளென்னுஞ் சிறப்பையுடைய மேலானசிவஞானதேசிகரானவர்(பலருந்தெளிந்துணருமாறு)தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினார். அந்நூலை(அவராற்செய்யப்பட்ட இந்நூலை)இதிலுள்ள முத்திப்பேற்றைக்கருதிநின்று சாதனைசெய்தவர்கள் மெய்ம்மையாகிய மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது சத்தியமேயாம்-எ-று. (க)

பாயிரம்-௫-நூல்-௱௭-வாழ்த்து-௨.
நூற்பெருமை-௧-ஆக பாடல்-௱௧௫.
உரைப்பாயிரப்பாடல்-௪-ஆக பாடல்-௱௧௯
நிட்டானுபூதிமூலமும்,
சாரம்பொதிவையாகரணைக்குறுதப்பட்டதா
சுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்ட பதவுரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

*

நேரிசைவெண்பா.

போதமுதவேதமுதம்போதச்சிவயோக
சாதனையைச்செய்துதவப்பரிவர்-ஓதரிய
மூத்தருமாமாயமுனைமாநுதாமமும்
புத்தனையுஞ்சற்போர்போயிக்கு.

சிவமயம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி